

1
СЛУЖБЕНА
СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈЕ

1
 VOSUDNA KNJIŽNICA

ПАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ГОДИНА XXXIII — БРОЈ 40

АД, 8. ОКТОБАР 1977.

Цена појединачног броја 12 динара
 Годишња претплата 300 динара
 Рок за рекламације 10 дана

448

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,

Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАДНИМ ОДНОСИМА

Проглашава се Закон о радним односима, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Већа удруженог рада од 29. септембра 1977. године, на седници Већа општина од 29. септембра 1977. године и на седници Друштвено-политичког већа од 29. септембра 1977. године.

ПР број 350

У Београду, 7. октобра 1977. године

Председник Председник
 Скупштине СР Србије, Председништва,
 Живан Васиљевић, с. р. Драгослав Марковић, с. р.

ЗАКОН

О РАДНИМ ОДНОСИМА

И део

Основне одредбе

Члан 1.

Права, обавезе и одговорности радника из радног односа у основној организацији удруженог рада и радној заједници, уговорној организацији удруженог рада, земљорадничкој или другој задрузи и у другим облицима удруживања рада и средстава (даље: основна организација) уређују се самоуправним општим актима, у складу са законом.

Радни однос радника на раду код радних људи који самостално обављају делатност личним радом средствима у својини грађана и других физичких и грађанских правних лица (даље: послодавац) уређује се колективним уговором у складу са овим законом и друштвеним договором.

Одредбе овог закона примењују се и на раднике у радним заједницама органа друштвено-политичких заједница, ако посебним законом није другачије одређено.

Члан 2.

Радник слободно заснива радни однос са другим радницима у основној организацији, односно са послодавцем и по својој вољи престаје да ради.

Члан 3.

Остварујући право рада друштвеним средствима радници обезбеђују сваком раднику у основној организацији:

1. да у организацији радног процеса и управљању дође до изражаја његова радна способност и стручно образовање и да према делатности организације омогуће развијање радне способности и личности радника;

2. да радник са већим способностима преузима сложеније и одговорније послове и обавезе, уз одговарајуће услове за подстицање и пуно испољавање таквих способности;

3. да се радне способности радника оцењују његовим резултатима рада и личним доприносом;

4. да лични доходак радника зависи од његовог рада и његовог личног доприноса који је својим текућим радом, управљањем и привређивањем друштвеним средствима као и својим и друштвеним минулим радом дао повећању дохотка основне организације;

5. да радник остварује права и по основу минулог рада (лични доходак, годишњи одмор, иступни рок и друга права утврђена законом).

Члан 4.

Радник се ради запослења пријављује самоуправној интересној заједници запошљавања (даље: заједница запошљавања) и код ове заједнице има права утврђена законом.

Члан 5.

Радници имају право и обавезу да у складу са законом обезбеђују и унапређују заштиту на раду. У обезбеђивању и спровођењу заштите на раду учествују и друштвено-политичке заједнице, самоуправне интересне заједнице здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, привредна комора, синдикат и друге самоуправне организације и заједнице.

Члан 6.

Права, обавезе и одговорности радника у удруженом раду остварују се у организованом заједничком раду у коме сваки радник врши одређене послове, односно извршава одређене радне задатке.

Члан 7.

Радник има обавезе и одговорности на раду и у вези са радом.

Радник одговара лично за повреду својих обавеза, као и за штету коју проузрокује намерно или из крајње непажње.

II део

Права, обавезе и одговорности радника

ГЛАВА I

ЗАСНИВАЊЕ РАДНОГ ОДНОСА

1. Начин заснивања радног односа

Члан 8.

Радник заснива радни однос под условима и на начин утврђен самоуправним општим актом којим

се у основној организацији уређује радни однос, другим самоуправним општим актом и законом.

Члан 9.

Потреба за новим радницима пријављује се заједници запошљавања.

Заснивање радног односа са радницима врши се на основу јавног конкурса односно огласа.

Конкурс, односно оглас, садржи посебне услове који су самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђени за рад на пословима односно радним задацима за чије се вршење са радником заснива радни однос.

Радници у основној организацији су дужни да у конкурс, односно огласу, одреде рок до кога се могу поднети пријаве за заснивање радног односа, као и рок у коме су дужни да донесу одлуку о избору, који не може бити дужи од 30 дана од дана истека рока за подношење пријава.

Члан 10.

Ако нико од кандидата не буде изабран расписује се нов конкурс, односно оглас у року утврђеном самоуправним општим актом којим се уређује радни однос.

Члан 11.

Ако се на конкурс, односно оглас, не пријаве кандидати или се пријаве кандидати који не испуњавају услове за рад на одређеним пословима, односно радним задацима, радници у основној организацији могу у сарадњи са заједницом за запошљавање, одлучити да се за вршење тих послова и радних задатака заснује радни однос са радником који не испуњава све услове, али најдуже за шест месеци.

Члан 12.

Као посебан услов за заснивање радног односа организација може својим самоуправним општим актом да утврди и радно искуство.

Радно искуство које се захтева за извршење одређених послова, односно радних задатака, утврђује се према стварним потребама процеса рада, условима рада, степењу сложености послова и задатака и одговорности за њихово извршавање.

Радно искуство се утврђује увидом у резултате рада кандидата за заснивање радног односа или непосредном провером степена његове радне способности за обављање одређених послова, односно радних задатака.

Ако основна организација самоуправним општим актом којим се уређује радни однос предвиди као посебан услов из става 1. овог члана и време проведено на раду, то време за послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности и за изузетно сложене послове, односно радне задатке не може бити дуже од пет година, а за остале послове односно радне задатке не дуже од једне године.

Члан 13.

Радни однос може се засновати без јавног конкурса односно огласа у случајевима:

— заснивања радног односа на основу уговора о стипендирању и кредитирању;

— заснивања радног односа на одређено време најдуже до месец дана ако због хитности није могуће спровести поступак јавног оглашавања;

— заснивања радног односа на одређено време за вршење сезонских послова са радником који је у тој основној организацији у претходној сезони обављао исте послове;

— кад грађанин улаже средства ради проширивања материјалне основе рада и ствара могућ-

ност за његово запошљавање или проширује могућност за запошљавање уопште у основној организацији у складу са законом и друштвеним договором, ако испуњава прописане услове за рад на одређеним пословима, односно радним задацима; — и у другим случајевима предвиђеним законом.

Члан 14.

Радник основне организације може бити преузет на рад од друге организације удруженог рада на основу споразума између организација и уз сагласност радника.

Радници две или више организација удруженог рада могу на њихов захтев и сагласност основних организација бити замењени ако раде на истим или сличним пословима и задацима.

Преузимање, односно замена радника из ставова 1. и 2. овог члана може се вршити ако је таква могућност предвиђена самоуправним општим актима којима се уређује радни однос у складу са друштвеним договором.

Даном почетка рада у другој организацији удруженог рада, радник из ставова 1. и 2. овог члана заснива радни однос у тој организацији, а престаје му радни однос у организацији у којој је до тада био на раду.

Радник који је преузет, односно замењен у смислу одредаба ставова 1. и 2. овог члана не може бити распоређен на послове, односно радне задатке при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности.

Члан 15.

Радници у основној организацији су дужни да у року од 10 дана по извршеном избору о одлуци о избору обавесте сваког учесника конкурса, односно огласа са поуком да има право да разматра материјале о избору и да уложи захтев за заштиту свог права.

Одлука о избору по конкурс, односно огласу не може бити опозвана.

Члан 16.

Радник даје писмену изјаву којом заснива радни однос у основној организацији кад одлука о његовом избору постане коначна.

Раднику престаје радни однос у основној организацији ако се поништи коначна одлука о његовом избору, даном достављања правоснажне одлуке основној организацији.

Члан 17.

Радници у основној организацији расписује конкурс у року од 30 дана од дана када одређени послови, односно радни задаци буду утврђени као послови и радни задаци при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности, односно од дана када раднику престане рад на тим пословима, односно радним задацима.

Избор радника за рад на пословима, односно радним задацима при чијем вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности врши се за време које не може бити дуже од четири године.

Време из претходног става рачуна се од дана ступања радника на рад.

Члан 18.

Радник заснива радни однос на неодређено време.

Изузетно, радник заснива радни однос на одређено време у случајевима и под условима: кад извршење одређеног посла по својој природи траје одређено време али не дуже од девет месеци у једној календарској години (сезонски послови, одре-

ђени послови у позоришту, радио-телевизији, или при снимању филмова, извођењу културно-уметничког и забавног програма и у угоститељству и други слични послови), кад се привремено повећа обим рада који не може да траје дуже од шест месеци (привремени радови на утовару и истовару робе, радови проузроковани повећаном тражњом сезонских производа и други слични радови) и кад због вршења послова и радних задатака треба заменити привремено одсутног радника (на одслужењу војног рока, дужем одсуству, боловању или одсутном из других сличних разлога).

Радни однос заснован на одређено време ван случајева из претходног става сматра се радним односом на неодређено време.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђују се случајеви када се са радником може засновати радни однос на одређено време.

Раднику који је засновао радни однос на одређено време, престаје радни однос даном извршења послова истеклом одређеног рока или даном повратка одсутног радника.

Потреба за радом радника на одређено време у смислу става 2. овог члана објављује се путем огласа.

Радник може да ступи на рад на одређено време и пре него што одлука о његовом избору постане коначна.

Радник који је радни однос засновао на одређено време заснива радни однос на неодређено време, ако раднику кога је замењивао престане радни однос и кад привремено повећани обим рада постане трајан, осим ако је предвиђено да се пријем радника за обављање тих послова и задатака врши на основу конкурса у складу са друштвеним договором о запошљавању.

Члан 19.

Радник који ради с пуним радним временом у једној основној организацији може уз њену сагласност да ради само још у једној организацији удруженог рада, али највише до једне трећине пуног радног времена.

Радници у основној организацији могу донети одлуку о избору радника за рад на одређеним пословима и радним задацима с непуним радним временом који у другој основној организацији ради с пуним радним временом или пензионисаног лица само ако се на конкурс, односно оглас не пријави незапослени или радник запослен с непуним радним временом који испуњава услове за рад на тим пословима, односно радним задацима.

Радници у основној организацији су дужни да сваких шест месеци јавно оглашавају потребу за новим радником за рад на пословима, односно радним задацима за чије су вршење засновали радни однос са радником из става 1. овог члана све до пријема незапосленог или радника запосленог с непуним радним временом.

У школама, наставно-образовним и научним установама рок за поновно оглашавање одређених послова и радних задатака, односно расписивање конкурса, не може бити дужи од године дана, а за раднике (наставници и научни сарадници) који врше здравствену делатност у здравственим организацијама и изводе наставу на медицинском и стоматолошком факултету, рок за поновно расписивање конкурса утврђује се самоуправним споразумом између здравствене организације и факултета. Изузетно, уз претходно прибављену сагласност Републичке заједнице за научни рад, овај рок може бити и дужи ако је у питању научно-истраживачки рад који захтева ангажовање одређених научних радника за дужи период.

Раднику који ради с пуним радним временом престаје рад с непуним радним временом даном ступања на рад незапосленог, односно радника запосленог с непуним радним временом.

Организације у којима радник обавља рад по основу става 1. овог члана споразумно утврђују распоред радног времена радника.

Радник који обавља рад у смислу става 1. овог члана учествује у расподели средстава за личне дохотке према резултатима свог рада и личном доприносу у повећању дохотка основне организације и остварује право на осигурање за случај повреде на раду и професионалног обољења.

Основна организација је обавезна да извести надлежну заједницу запошљавања о сваком случају примања радника који је запослен са пуним радним временом на рад до трећине пуног радног времена.

Члан 20.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос може се предвидети да радница — мајка са дететом до пет година живота и радница старија од 45 година живота, ради, односно заснује радни однос са најмање половином пуног радног времена ако одређени послови, односно радни задаци, организација рада и технолошки процес то дозвољавају.

У случају из става 1. овог члана радница учествује у расподели средстава за личне дохотке према резултатима свог рада и свом личном доприносу, а права из пензијског осигурања остварује према времену проведеном на раду.

2. Претходно проверавање радних способности

Члан 21.

У основној организацији може се вршити претходно проверавање радне способности радника пре доношења одлуке о избору за рад на одређеним пословима, односно радним задацима (аудиција, пимени рад или други облици претходног проверавања способности радника).

Претходним проверавањем може се утврђивати само да ли радникове стручне и друге радне способности одговарају неопходним захтевима који се у редовном процесу рада траже за рад на одређеним пословима, односно радним задацима.

Сматра се да радник не испуњава услове рада ако при претходном проверавању не покаже задовољавајуће резултате.

Претходно проверавање у смислу става 1. овог члана врши посебна комисија састављена од радника исте струке који имају најмање исти степен стручне спреме као и радник чије се радне способности проверавају и радника који се професионално баве утврђивањем радне способности радника (психолози, социолози, социјални радници и други).

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђују се послови и радни задаци и услови под којима се врши претходно проверавање стручних и других способности радника, као и начин рада комисије која проверава радне способности радника.

3. Приправници

Члан 22.

Приправником у смислу овог закона сматра се лице са високом, вишом или средњом школском спремом које први пут заснива радни однос са циљем да се за време трајања приправничког стажа оспособи за самосталан рад на одређеним пословима и радним задацима из своје струке и да се запосли.

Самоуправним општим актом утврђују се послови, односно радни задаци за чије обављање је

неопходно да радник заснује радни однос у својству приправника.

Члан 23.

Приправник заснива радни однос на недређено или одређено време.

Члан 24.

Радници у основној организацији дужни су да у току календарске године заснују радни однос на неодређено време са одређеним бројем приправника, полазећи од укупног броја запослених радника и њихове квалификационе структуре, од програма и планова рада и развоја, оствареног дохотка по раднику у претходној години, нивоа технологије и степена опремљености.

Број и структуру приправника из става 1. овог члана одређују радници самоуправним општим актом основне организације у складу са друштвеним договором закљученим за територију општине односно за подручје међуопштинске регионалне заједнице.

Ако радници у основној организацији не утврде број и структуру приправника које су дужни да приме сагласно ставовима 1. и 2. овог члана скупштина општине утврђује тај број и структуру, по претходно прибављеном мишљењу основне организације, сагласно обавези и условима из ставова 1. и 2. овог члана.

Члан 25.

На образложен захтев основне организације скупштина општине може, уз претходно прибављено мишљење синдиката и привредне коморе, ослободити или ослободити за одређено време основну организацију обавезе из члана 24. овог закона полазећи од економског стања и стварних потреба за новим запошљавањем у основној организацији.

Члан 26.

Приправник заснива радни однос на одређено време:

— кад су приправнички стаж и положени стручни испит прописани као услови за рад у струци;

— кад приправник жели да на основу споразума са основном организацијом заснује радни однос на одређено време ради оспособљавања за самосталан рад у својој струци;

— кад се путем приправничког стажа и полагања стручног испита врши оспособљавање кадрова за потребе привредне и непривредних делатности утврђене развојним планом или програмом потреба кадрова, у складу са друштвеним договором о основама плана;

— и у другим случајевима утврђеним самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, у складу са друштвеним договором.

Скупштина општине може на предлог заједнице запошљавања утврдити својом одлуком са колико је приправника основна организација обавезна да у току године заснује радни однос на одређено време, водећи рачуна о кадровским, просторним и другим могућностима за обучавање приправника за самосталан рад у струци.

Члан 27.

Приправнички стаж може да траје најдуже годину дана, ако законом није друкчије одређено.

Самоуправним општим актом основне организације утврђују се: дужина трајања приправничког стажа зависно од школске спреме приправника, послови и радни задаци на којима се врши обучавање приправника, начин њиховог обучавања и полагања стручног испита, односно провере практичног знања.

Чланови испитне комисије пред којом приправник полаже стручни испит, могу бити само лица која имају најмање исти степен школске спреме као и приправник.

ГЛАВА II

РАСПОРЕЂИВАЊЕ РАДНИКА

Члан 28.

Радник може бити распоређен у основној организацији у којој ради на сваки посао, односно радни задатак који одговара његовој стручној спреми, односно радној способности стеченој радом, на основу утврђених потреба рада, а у складу са критеријумима предвиђеним у самоуправном општем акту.

Члан 29.

Самоуправним општим актом могу се предвидети случајеви, услови и начин на који радник може на основу интерног огласа да буде распоређен на послове, односно радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, односно радној способности стеченој радом.

Распоређивање из става 1. овог члана не може се извршити на послове, односно радне задатке при којима вршењу радник има посебна овлашћења и одговорности.

Члан 30.

Радник је дужан да привремено ради на пословима и радним задацима који не одговарају његовој стручној спреми, односно радној способности стеченој радом, само у изузетним околностима, а нарочито: у случају више силе која је наступила или непосредно предстоји (пожар, земљотрес, и слично), изненадног кварења сировина, квара на средствима за рад, материјалу и слично, прекида рада на коме радник обавља рад, замене изненадно одсутног радника и другим сличним случајевима утврђеним самоуправним општим актом о радним односима.

Члан 31.

Радник не може бити распоређен на послове, односно радне задатке који не одговарају његовој стручној спреми, односно радној способности стеченој радом.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана ако се на конкурс, односно оглас не пријаве кандидати који испуњавају тражене услове за вршење тих послова, односно радних задатка може се уз његову сагласност распоредити и радник који не испуњава услов у погледу стручне спреме, а најдуже за шест месеци.

Члан 32.

Радник је дужан да ради на пословима и радним задацима који не одговарају његовој стручној спреми ако му је изречена мера безбедности, васпитна или заштитна мера због које не може обављати послове, односно радне задатке на које је распоређен, док та мера траје.

Радник се не може распоредити на послове, односно радне задатке које не може да врши, односно обавља према одредбама закона, према правоснажној одлуци суда или другог органа, док таква забрана траје.

Члан 33.

Радник се може распоредити на рад из једног места у друго само уз његов пристанак.

Изузетно радник се може распоредити на рад из једног места у друго без његовог пристанка ако је делатност основне организације такве природе да се послови, односно радни задаци врше у местима ван

седишта основне организације, односно дела основне организације (грађевинарство, монтажни радови, саобраћај и слично) као и када је удаљеност од места до места мања од 20 км и постоји обезбеђен редован превоз.

Члан 34.

Радник за кога се утврди да не испуњава посебне услове у погледу подобности за рад на одређеним пословима, односно радним задацима који су утврђени посебним законом, распоређује се на друге послове, односно радне задатке у истој или другој организацији удруженог рада или радној заједници који одговарају његовој стручној спреми односно радној способности стеченој радом на начин и по поступку предвиђеним самоуправним општим актом којим се уређује радни однос.

Чињенице из става 1. овог члана утврђује комисија коју именује раднички савет.

Члан 35.

Радник основне организације може да буде упућен на рад на одређено време у другу организацију удруженог рада на основу споразума између организација у случајевима и под условима утврђеним самоуправним општим актом.

ГЛАВА III

РАДНО ВРЕМЕ

1. Пуно радно време

Члан 36.

Радно време радника износи 42 часа у седмици (пуно радно време), ако за поједине случајеве законом није друкчије одређено.

Радно време између двадесет два и пет часова наредног дана сматра се радом ноћу.

Члан 37.

Радно време радника који изводе наставу (учитељи, професори и други), научних радника, уметника и слично обухвата и потребно време за припремање, а у школама и друге ваннаставне активности у складу са програмом рада основне организације. Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос и законом утврђује се време потребно за припремање и друге ваннаставне активности, које се признају у радно време.

2. Непуно радно време

Члан 38.

Радници у основној организацији могу да одреде краће радно време од пуног радног времена (непуно радно време) за рад на одређеним пословима, односно радним задацима када је то неопходно због организације и карактера рада основне организације.

Случајеви и услови под којима се може увести непуно радно време у смислу става 1. овог члана утврђују се самоуправним општим актом у складу са самоуправним споразумом о удруживању рада у основној организацији.

3. Скраћено радно време

Члан 39.

Као посебни услови рада за одређивање послова, односно радних задатака на којима се ради краће радно време сматрају се: нарочито тежак и напоран рад, рад под повећаним атмосферским притиском, рад у атмосфери загађеној отровним гасовима, отровном прашином и слично, рад са

нагризајућим материјалима, рад летачког особља, рад под дејством јонизујућег зрачења и др.

Радници у основној организацији на основу прибављеног мишљења организације за медицину рада и уз сагласност Републичког секретаријата за рад утврђују посебне услове рада и степен њиховог утицаја на здравствену и радну способност радника и одређују краће радно време за те послове, односно радне задатке, сразмерно дејству утврђених посебних услова рада.

Радници основне организације дужни су да покрену поступак за испитивање и утврђивање посебних услова рада и на захтев дела основне организације, синдиката или органа управе надлежног за питања рада.

4. Рад дужи од пуног радног времена (прековремени рад)

Члан 40.

Радник је дужан да ради дуже од пуног радног времена кад основну организацију задеси несрећа или јој непосредно предстоји у случају:

— елементарне непогоде (земљотрес, поплава, одрон земљишта, суша, ерупција природних гасова и течности, провала облака, снежна лавина и слично);

— пожара, експлозије и јонизујућег зрачења; — епидемија или заразе која доводи у опасност животе или здравље људи или у већем обиму угрожава сточни или биљни фонд и друга материјална средства;

— загађивања вода, намирница и других предмета за људску и сточну исхрану у већем обиму; — саобраћајног или другог удеса којима су угрожени животи или здравље људи или материјална средства већег обима;

— потребе да се без одлагања пружи хитна медицинска помоћ или друга неопходна медицинска услуга;

— потребе да се без одлагања изврши одређени посао, односно радни задатак који се по прописима или по наређењу државног органа мора извршити у одређеном року.

Рад дужи од пуног радног времена може се увести и ради указивања помоћи другој основној организацији или грађанима које је задесила или им непосредно предстоји несрећа у случајевима из става 1. овог члана.

Члан 41.

Рад дужи од пуног радног времена радници у основној организацији могу увести кад је то неопходно:

— да се заврши процес рада чије се трајање није могло предвидети а чије би обустављање или прекидање нанело знатну материјалну штету (извођење научног експеримента, анализе или истраживања у лабораторији или на терену);

— да се заврше одређени неопходни монтажни и ремонтни радови, технолошки процес и друге сложене операције у грађевинарству, рударству и индустрији, или да се заврше неопходне мере на електроенергетским постројењима;

— да се саобраћајно средство доведе у одређено пристаниште или предузму неопходне мере за безбедност саобраћаја путника и робе и слично;

— да се замени изненадно одсутни радник у процесу рада који непрекидно траје (у саобраћају, рад на високим пећима, електрогенераторима, воденим црпкама, котловским и сличним просторијама, рад наставника, рад стражара, пожарника и други слични послови од којих зависи безбедност људи и имовине);

— да се спречи кварење сировина или материјала или отклони квар на средствима за рад (преграда, ускладиштење или отпрема робе подложне квару, извршење неодложног посла у пољопривреди, грађевинарству и другим делатностима, ради спречавања или отклањања штетног дејства изненадних атмосферских промена, отклањање кварова на машинама или уређајима и слично).

Рад дужи од пуног радног времена може трајати само онолико времена колико је неопходно да се отклоне узроци због којих је уведен.

Члан 42.

Изузетно, у производним основним организацијама, у случајевима предвиђеним самоуправним споразумом о удруживању рада радника у основној организацији, могу се предвидети и други случајеви рада дужег од пуног радног времена ради извршења одређених производних послова и радних задатака који се у одређеном року нису могли завршити због недостатка сировина и репроматеријала или извршења послова за војне потребе.

Здравствена организација може ради обезбеђења непрекидне ванболничке и болничке здравствене заштите да уведе дежурство у дане државног празника, у недељни дан одмора радника и ноћу, као рад дужи од пуног радног времена. Потреба увођења и обим дежурства утврђује се самоуправним споразумом између здравствене организације, надлежне самоуправне интересне заједнице здравственог осигурања, синдиката и друштвено-политичке заједнице.

Дуже од пуног радног времена у смислу става 1. овог члана не може да ради радник који због посебних услова ради са скраћеним радним временом или на пословима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Рад дужи од пуног радног времена у смислу става 1. овог члана може трајати само онолико колико је неопходно а највише четири часа дневно, али не више од 12 часова у седмици.

Члан 43.

Радници у основној организацији у којој се рад дужи од пуног радног времена појављује чешће, односно периодично и у већем обиму, дужни су да врше анализу и проверавају оправданост и потребу за таквим радом повремено а најмање два пута годишње ради предузимања одговарајућих мера и заснивања радног односа са новим радницима.

5. Распоред радног времена

Члан 44.

Ако природа посла или организација рада то захтева радници у основној организацији са посебним особеностима процеса рада и организације рада и производње (саобраћај, пољопривреда, грађевинарство, прехранбена индустрија, односно угоститељство и сличним делатностима), као и у случајевима из чланова 41. и 42. овог закона, ако за прерасподелу радног времена постоје услови, могу самоуправним општим актом утврдити да радно време у одређеном временском периоду у току године износи више од седам часова дневно, а у осталом периоду године краће од седам часова дневно, с тим да укупно радно време у том периоду не буде у просеку дуже од 42 часа седмично.

Радник који обавља рад у смислу става 1. овог члана има право да му се ти часови рада прерачунају на пуно радно време и признају у пензијски стаж или да му се рачунају као часови прековременог рада, ако му престане рад пре истека вре-

мена за које се врши прерасподела радног времена.

Одредбе ставова 1. и 2. овог члана могу се применити и кад прерасподелом радног времена наступи прекид рада за одређени период, али не дуже од 60 радних дана у години.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђује се најмањи период времена рада који се прерачунава на радно време са пуним радним временом, с тим да се тако утврђени радни дани урачунавају раднику у пензијски стаж као проведени на раду али укупно прерачунато радно време може да износи највише 12 месеци пензијског стажа.

ГЛАВА IV

ОДМОР И ОДСУСТВА

1. Одмор у току дневног рада, дневни и седмични одмор

Члан 45.

Радник има право на одмор у току дневног рада са једнократним пуним радним временом, у трајању од 30 минута, који не може бити одређен на почетку ни на завршетку радног времена.

Време одмора из става 1. овог члана сматра се као време проведено на раду.

Члан 46.

Радник има право на дневни одмор између два узастопна радна дана у трајању најмање дванаест часова непрекидно.

За време рада на сезонским пословима радник има право на одмор из става 1. овог члана у трајању најмање десет часова непрекидно, а радник млађи од осамнаест година — у трајању најмање дванаест часова непрекидно.

Члан 47.

Радник има право на седмични одмор у трајању најмање двадесет четири часа непрекидно, а ако је неопходно да ради на дан свог седмичног одмора мора му се обезбедити за такав одмор један дан у току наредне седмице.

Члан 48.

Радници у основној организацији са посебним особеностима процеса и организације рада и производње (саобраћај, пољопривреда, производња филмова, сезонско угоститељство и слично) могу самоуправним општим актом утврдити коришћење дневног и седмичног одмора на други начин и у другом периоду под условом да се дневни и седмични одмор обезбеди у обиму утврђеном законом и у року који не може бити дужи од 30 дана.

2. Годишњи одмор

Члан 49.

Радник има право у току године на годишњи одмор.

Радник стиче право на коришћење годишњег одмора у трајању од најмање 18 радних дана после шест месеци непрекидног рада.

Ако радник користи годишњи одмор у два дела, први део мора користити у трајању од најмање 12 радних дана у текућој календарској години а други део може користити и у првој половини идуће године.

Радник који је засновао радни однос на одређено време, а није испунио услов за годишњи одмор, има право на најмање један дан одмора за сваки месец дана проведени на раду.

Члан 50.

Годишњи одмор радника може да траје и дуже од 30 радних дана, али не дуже од 60 радних дана за раднике који раде под посебним условима рада из члана 39. овог закона.

Члан 51.

Раднику са преко 30 година пензијског стажа или са преко 55 година живота и радници са преко 25 година пензијског стажа или са преко 50 година живота, увећава се годишњи одмор за шест радних дана, поред годишњег одмора који се одређује по основима и мерилима за остале раднике, с тим да укупно трајање годишњег одмора не може бити дуже од 36 радних дана.

Члан 52.

Годишњи одмор наставног и васпитног особља у школама и другим васпитним установама користи се за време летњег школског распуста и може трајати најдуже онолико колико и летњи школски распуст.

Кад је одређено да се наставно особље школа и других васпитних установа може за време летњег школског распуста позивати на курсеве за стручно усавршавање или ради вршења других дужности у вези са припремама за почетак школске године, као и ради вршења наставно-васпитних активности које школа, односно васпитна установа организује за време овог распуста, дужина годишњег одмора наставном и васпитном особљу одређује се у складу са законом.

Члан 53.

Радник се не може одрећи права на коришћење годишњег одмора.

Радници у основној организацији су обавезни да раднику обезбеде коришћење годишњег одмора.

Ако се радник разболи у току коришћења годишњег одмора, време одобреног боловања не урачунава се у годишњи одмор.

3. Државни празници

Члан 54.

Радник има право на одмор у дане празника Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и у дане празника Социјалистичке Републике Србије, који су као дани одмора одређени законом.

4. Одсуствовање са рада

Члан 55.

Радник има право да одсуствује са рада до седам радних дана укупно у једној календарској години уз накнаду личног дохотка (плаћено одсуство) у случају ступања у брак, порођаја члана уже породице, селидбе, полагања стручног испита и у другим случајевима утврђеним самоуправним општим актом основне организације.

У случају смрти члана уже породице радник има право, поред одсуствовања са рада у случајевима из става 1. овог члана, да одсуствује са рада уз накнаду личног дохотка у трајању још до седам радних дана.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђује се дужина трајања одсуствовања са рада за случајеве из ставова 1. и 2. овог члана.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос могу се одредити случајеви када радник има право на одсуствовање са рада у трајању дужем од седам дана уз накнаду личног дохотка утврђену самоуправним општим актом.

Члан 56.

Радник може да одсуствује са рада без накнаде личног дохотка у случајевима и под условима утврђеним у основној организацији.

За време одсуствовања са рада без накнаде личног дохотка радник има право на здравствено осигурање.

Допринос за здравствено осигурање из става 2. овог члана плаћа основна организација удруженог рада.

Члан 57.

Раднику који је упућен на рад у иностранство у дипломатска, конзуларна и друга представништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, односно у оквиру међународне техничке, друштвене или просветно-културне или друге сарадње не може престати радни однос, ако му претходно није престао радни однос његовом вољом.

По престанку рада у иностранству у смислу става 1. овог члана радник има право да се врати у исту основну организацију у року од 30 дана од дана престанка рада у иностранству.

Члан 58.

За време одсуствовања са рада без накнаде личног дохотка, односно одсуности са рада без кривице радника (одслужења војног рока, одлазак на рад у иностранство у дипломатска, конзуларна и друга представништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, односно у оквиру међународне техничке или просветно-културне сарадње и друго) права и обавезе радника који се стичу по основу рада мирују, ако за поједина права и обавезе самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, односно законом није другачије одређено.

ГЛАВА V

ЛИЧНИ ДОХОДАК И НАКНАДЕ

1. Расподела личних доходака

Члан 59.

Лични доходак радника утврђује се по унапред предвиђеним основама и мерилима у основној организацији.

Радници су дужни да самоуправним општим актом којим се уређује радни однос и самоуправним споразумом који закључују са радницима у другим основним организацијама у оквиру исте радне организације, утврде и разраде, зависно од природе делатности, најмање оне основе које су законом предвиђене и одговарајућа мерила.

Члан 60.

Основна организација је дужна да организационој јединици Службе друштвеног књиговодства достави самоуправни општи акт о распоређивању чистог дохотка и о расподели средстава за личне дохотке.

Ако Служба друштвеног књиговодства утврди да радници у основној организацији нису утврдили основе и мерила за расподелу средстава за личне дохотке, на основну организацију, примениће се одредбе става 2. члана 127. Закона о удруженом раду и о томе обавестити орган надлежан за вршење надзора над законитошћу рада организација удруженог рада.

Члан 61.

За рад дужи од пуног радног времена, као и за рад у дане државних празника и за рад ноћу, радник има право на повећано учешће у расподели средстава за личне дохотке у висини утврђеној самоуправним општим актом којим се уређује радни

однос, у складу са самоуправним споразумом, односно друштвеним договором.

2. Накнада личног дохотка

Члан 62.

Раднику припада у складу са самоуправним споразумом о заједничким основама и мерилима, односно овим законом, накнада личног дохотка за дане празника у којима се не ради, за време коришћења годишњег одмора, стручног оспособљавања и усавршавања на које је упућен, војне вежбе, оспособљавања и обуке за одбрану и заштиту, учешћа у територијалној одбрани и цивилној заштити, одазивању на позив војних и других органа до којих је дошло без кривице радника и вршења јавних функција, као и у другим случајевима одсуствовања са рада утврђеним самоуправним споразумом или законом.

Члан 63.

Накнада личног дохотка за време војне вежбе, оспособљавања и обуке за одбрану и заштиту, учешћа у цивилној заштити, одазивања на позив војних и других органа до којих је дошло без кривице радника и вршења јавних функција, исплаћује се на терет одговарајућег органа и то у висини просечног личног дохотка оствареног у периоду који основна организација утврди самоуправним општим актом ако законом није другачије одређено.

Члан 64.

За дане државног празника, годишњег одмора и за време одсуствовања са рада уз накнаду личног дохотка радник има право на накнаду у висини просечног личног дохотка оствареног у периоду који основна организација утврди самоуправним општим актом.

Члан 65.

За време прекида рада до којег дође без кривице радника, радник има право на накнаду личног дохотка у висини утврђеној самоуправним општим актом у складу са самоуправним споразумом.

Члан 66.

У другим случајевима одсуствовања са рада, висина накнаде личног дохотка утврђује се самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, у складу са самоуправним споразумом, ако није утврђена законом.

3. Зајемчени лични доходак

Члан 67.

Радник има право на зајемчени лични доходак ради обезбеђења његове материјалне и социјалне сигурности, у случају кад се на основу његовог рада или рада и пословања основне организације, остваре средства за личне дохотке мања од износа зајемченог личног дохотка утврђеног овим законом.

Резултати рада радника утврђују се привремено и кумулативно током године. Лични доходак радника утврђен по коначном обрачуну завршним рачуном, не може бити нижи од износа зајемченог личног дохотка.

Члан 68.

Зајемчени лични доходак износи 55% просечног месечног личног дохотка радника у привреди општине исплаћеног у претходној години.

Висину просечног личног дохотка из става 1. овог члана објављује Републички завод за статистику у „Службеном гласнику СР Србије“, најкасније у року од два месеца по истеку године.

До објављивања износа из става 2. овог члана, зајемчени лични доходак се исплаћује у висини утврђеној за ранију годину.

Члан 69.

Друштвеним договором у општини односно самоуправним општим актом у организацији у складу са самоуправним споразумом који су радници основне организације закључили с радницима у другим основним организацијама може се утврдити и већи износ зајемченог личног дохотка од износа утврђеног у члану 68. овог закона. Овај износ зајемченог личног дохотка утврђује се зависно од степена производности укупног друштвеног рада и општих услова средине у којој радници живе и задовољавају своје личне и заједничке потребе. Друштвеним договором односно споразумом утврђује се и начин обезбеђења средстава и поступак за исплату повећаног износа зајемченог личног дохотка.

Члан 70.

Зајемчени лични доходак припада раднику сразмерно времену које је провео на раду, а исплаћује се у роковима за исплату личних доходака утврђеним самоуправним општим актом основне организације, с тим да тај рок не може бити дужи од једног месеца.

Члан 71.

Као време проведено на раду за израчунавање укупног износа средстава за зајемчене личне дохотке по одредбама овог закона, узима се:

1. време проведено на раду,
2. време годишњег одмора и државних празника,
3. време прекида рада за које раднику припада накнада личног дохотка према одредбама самоуправног општег акта основне организације,
4. време удаљења из организације, и
5. време одсуствовања са рада, за које раднику припада накнада личног дохотка.

Члан 72.

Средства за исплату зајемчених личних доходака обезбеђују се у чистом дохотку основне организације.

Ако се из оствареног чистог дохотка не могу подмирити зајемчени лични доходи, средства која недостају до висине утврђене у члану 68. овог закона, исплаћују се из средстава резерви основне организације односно у недостатку тих средстава, разлика се исплаћује из средстава заједничких резерви образованих у радној организацији или другој организацији удруженог рада у којој је основна организација удружена.

Члан 73.

Ако средства резерви и заједничких резерви образованих на нивоу организација удруженог рада из члана 72. овог закона, нису довољна за исплату зајемчених личних доходака, средства која недостају до висине утврђене у члану 68. овог закона, исплаћују се из средстава заједничких резерви образованих за подручје друштвено-политичке заједнице.

Услови под којима се користе средства заједничких резерви образованих за подручје друштвено-политичке заједнице утврђују се законом којим се одређује удруживање и коришћење тих средстава.

Члан 74.

Радној заједници, која по прописима није обавезна да удружује средства резерви у средствима заједничких резерви за подручје друштвено-политичке заједнице, а у оствареном чистом дохотку и у својим средствима резерви нема, или нема довољ-

но средстава за исплату зајемчених личних доходака, средства која недостају до висине утврђене у члану 68. овог закона, исплаћују се из средстава самоуправне интересне заједнице, или из средстава организације или органа за који радна заједница обавља послове или врши услуге, у складу са закљученим самоуправним споразумом, односно уговором.

Члан 75.

Ако средства резерви основне организације и средства заједничких резерви радне или друге организације удруженог рада у којој је организација удружена, као и средства заједничких резерви образованих за територију друштвено-политичке заједнице нису довољна за исплату зајемчених личних доходака, средства која недостају до висине утврђене у члану 68. овог закона, обезбеђује скупштина општине из буџета и других својих прихода, односно у недостатку тих средстава, разлика се обезбеђује из републичког буџета.

Члан 76.

Ако радници у основној организацији, у складу са самоуправним споразумом који су закључили са радницима у другим основним организацијама или друштвеним договором који су закључили, или коме су приступили, утврде износ зајемченог личног дохотка, у висини већој од износа утврђеног по члану 68. овог закона, у складу са одредбама члана 71. овог закона, дужни су да тим самоуправним споразумом односно друштвеним договором утврде и начин обезбеђења средстава и поступак за исплату тог повећаног зајемченог личног дохотка.

Члан 77.

Организациона јединица Службе друштвеног књиговодства код које се воде новчана средства организације, дужна је да основној организацији, на њен захтев, исплати средства за зајемчене личне дохотке радника у смислу овог закона.

О исплати средстава за зајемчене личне дохотке, Служба друштвеног књиговодства дужна је да одмах обавести носиоца средстава на терет којих је извршена исплата зајемчених личних доходака, како би се између носиоца средстава и основне организације која је користила средства за исплату зајемчених личних доходака утврдио начин враћања тих средстава.

4. Посебна накнада и награде по основу иновација и других видова стваралаштва радника

Члан 78.

Ради обезбеђивања права и могућности да сваки радник развије и испољи своје стваралачке способности, самоуправним општим актом у складу са самоуправним споразумом односно друштвеним договором ближе се разрађује начин и поступак за награђивање стваралачког рада радника, провера предлога, као и начин праћења и евидентирања постигнутих резултата.

Члан 79.

Радници су дужни да у самоуправном општем акту разраде основе и мерила по којима ће се утврђивати висина посебне накнаде која се даје раднику за резултат његовог стваралачког рада и доприноса који је тим радом дао повећању дохотка организације. Накнада се даје у једнократном износу, ако самоуправним општим актом за одређене случајеве није другачије уређено.

Самоуправним општим актом могу се предвидети и награде за предложену корисну идеју или решења за чију примену је потребна даља доградња и разрада.

Члан 80.

Самоуправним општим актом ближе се одређују права на материјално признавање по основу иновације, рационализације и других видова стваралаштва радника чији је редован задатак на иновацијама у развоју у односу на стваралаштво осталих радника.

ГЛАВА VI

ЗАШТИТА РАДНИКА

1. Општа заштита

Члан 81.

Радник има право на заштиту на раду.

Раднику се не може одредити да ради дуже од пуног радног времена ако би по налазу лекарске комисије, односно службе медицине рада, такав рад могао да погорша његово здравствено стање, као и ако ради под посебним условима рада у смислу члана 39. овог закона.

Радник који ради под посебним условима рада не може да ради и у другој организацији удруженог рада на таквим пословима, односно радним задацима.

Члан 82.

На пословима и радним задацима на којима постоји повећана опасност повређивања, професионалних или других обољења може бити распоређен радник који испуњава посебне услове за рад у погледу:

- здравствене способности,
- стручне спреме,
- психофизичких особина,
- доба живота.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос може се предвидети да радник који врши послове, односно радне задатке из става 1. овог члана обавља овај рад непрекидно у ограниченом временском периоду и да је основна организација по истеку овог периода обавезна да радника распореди на друге послове, односно радне задатке на којима не постоји повећана опасност повређивања односно наступања професионалног или другог обољења у трајању утврђеном самоуправним општим актом којим се уређује радни однос, које не може бити мање од годину дана.

Члан 83.

Радник са здравственим недостацима не сме да обавља послове на којима би ови здравствени недостаци могли изазвати последице опасне за раднике или за њихову околину.

Основна организација је дужна да раднику повређеном на раду изда прописану исправу о несрећи на послу.

Члан 84.

Радник који болује од болести која се без пријаве тешко може лекарски утврдити или има такве здравствене недостатке који би у току рада могли представљати опасност за њега или околину, дужан је да о томе обавести надлежног лекара здравствене службе и одговорног органа у основној организацији.

Раднику који се налази под дејством алкохола или под дејством дроге не сме се дозволити приступ ни задржавање у основној организацији.

Не може се одредити рад ноћу раднику коме би према налазу лекарске комисије, односно службе медицине рада такав рад могао да погорша здравствено стање.

2. Заштита жена, омладине и инвалида

Члан 85.

Радник млађи од 18 година и жена не могу да раде на пословима и радним задацима на којима се претежно обављају нарочито тешки физички послови, радови под земљом, или водом, нити на осталим радовима који би могли штетно и са повећаним ризиком да утичу на здравље и живот млађег радника односно жене с обзиром на њихове психофизичке особности.

Члан 86.

Радница за време трудноће или ако има дете старо до две године не може да ради дуже од пуног радног времена, односно ноћу.

Члан 87.

За време трудноће и порођаја радница има право на породилско одсуство од 210 дана непрекидно.

На основу налаза надлежног здравственог органа радници може да отпочне породилско одсуство 45 дана пре порођаја, а обавезно ће јој отпочети 28 дана пре порођаја.

Радница која поступи по налазу надлежног здравственог органа, а порођај наступи раније има право на породилско одсуство у пуном трајању.

Члан 88.

Радница са дететом до једне године живота има право да ради са половином пуног радног времена кад то захтева.

Самоуправним општим актом којим се уређују радни односи утврђује се распоред коришћења радног времена, односно распоред укупног одсуствовања са посла раднице са дететом до једне године живота, с тим да просечно радно време у току трајања овог одсуства износи половину пуног радног времена.

Лични доходак раднице која обавља рад у оквиру прерасподеле радног времена у смислу става 2. овог члана обрачунава се и исплаћује према распореду радног времена.

По истеку године дана живота детета, радница има право да ради с половином пуног радног времена и до три године старости детета, ако је детету по мишљењу лекарске комисије неопходна посебна нега с обзиром на опште стање његовог здравља.

Скраћено радно време из овог члана сматра се пуним радним временом.

Члан 89.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос може се предвидети да радница одсуствује са рада за време док дете наврши три године живота.

За време одсуствовања са рада из става 1. овог члана права и обавезе по основу рада мирују ако за поједина права законом, односно самоуправним општим актом којим се уређује радни однос није друкчије одређено.

Члан 90.

У случају ако роди мртворођено дете или ако дете умре пре истека породилског одсуства, радница има право да продужи породилско одсуство за онолико времена колико је према налазу лекара потребно да се опорави од порођаја и психичког стања проузрокованог губитком детета, а најмање 30 дана, с тим што јој за то време припадају сва права по основу породилског одсуства.

Члан 91.

Радница са дететом до једне године живота има право на учешће у расподели средстава за личне

дохотке у основној организацији за половину радног времена, као и накнаду личног дохотка до пуног радног времена по прописима о здравственом осигурању.

Радница која ради с половином пуног радног времена и до три године живота детета у складу са одредбом члана 88. став 4. овог закона има право на учешће у расподели средстава на личне дохотке према стварном раду.

Члан 92.

Радница у основној организацији удруженог рада у области индустрије или грађевинарства не може се распоредити на рад ноћу, ако би јој рад у то време онемогућио да оствари одмор од најмање седам часова у времену између 22 часа и седам часова наредног дана.

Забрана из става 1. овог члана не односи се на радницу која има посебна овлашћења и одговорности или која врши послове здравствене или социјалне службе.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана радници се може одредити да ради ноћу кад је неопходно да се настави рад прекинут у току дана услед више силе који се није могао предвидети и који нема периодични карактер, и кад је потребно да се спречи штета на сировинама или другом материјалу.

Радница може бити распоређена на рад ноћу и кад то захтевају нарочито озбиљне, друштвене, економске, социјалне и сличне околности, под условима да за увођење таквог рада основна организација добија сагласност републичког органа управе надлежног за питања рада који ову сагласност даје по претходно прибављеном мишљењу синдиката и привредне коморе.

Члан 93.

Раднику млађем од осамнаест година не може се одредити да ради дуже од пуног радног времена. Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос раднику из става 1. овог члана може се утврдити радно време краће од пуног радног времена, али не краће од 40 часова у току седмице.

Члан 94.

Раднику млађем од осамнаест година не може се у основној организацији удруженог рада у области индустрије, грађевинарства или саобраћаја одредити да ради ноћу између 22 или шест часова наредног дана.

Изузетно, кад због нарочито тешких околности то захтева општи интерес, раднику после навршених седамнаест година може се одредити да ради ноћу, под условима под којима се радници може одредити да ради ноћу.

Члан 95.

Радник код кога наступи инвалидност има право да ради на својим пословима, односно радним задацима или другим одговарајућим пословима, односно радним задацима ако према преосталој радној способности, може без професионалне рехабилитације, да ради на тим пословима, односно радним задацима.

Радник коме је смањена здравствена или радна способност ако је професионалном рехабилитацијом оспособљен за обављање одређених послова, сматра се способним за обављање послова за које је рехабилитацијом оспособљен.

У случају из става 2. овог члана основна организација удруженог рада дужна је да раднику обезбеди одређене послове, односно радне задатке за које је професионалном рехабилитацијом оспособљен у тој или другој организацији или органу, под условима и на начин утврђен самоуправним општим актом којим се уређује радни однос и самоуправним споразумом о удруживању и у складу са законом,

Раднику коме је због инвалидности према преосталој радној способности одређено радно време краће од пуног радног времена, не може се тако одређено време повећати.

ГЛАВА VII

СТРУЧНО ОБРАЗОВАЊЕ И УСАВРШАВАЊЕ РАДНИКА

Члан 96.

Радници у основној организацији у складу са усвојеним планом рада и развоја утврђују програм образовања и усавршавања радника и њихова права и обавезе за време образовања, стручног оспособљавања и усавршавања према потребама удруженог рада, као и услове и начин остваривања тих права.

Радник је дужан да стално усавршава радне и развија самоуправљачке способности у складу са потребама основне организације и што успешнијег извршавања поверених послова и радних задатака.

Радник има право и обавезу да се доквалификује односно преквалификује у случају технолошких, организационих и других промена које захтева развој удруженог рада.

Члан 97.

Оспособљеност за вршење одређених послова односно извршавања радних задатака утврђује се на начин и по поступку који се одређују самоуправним општим актом основне организације.

Члан 98.

Радници у организацији удруженог рада утврђују услове за стипендирање и школовање својих кадрова, могу образовати сопствене центре за стручно образовање и одговарајуће стручне службе, организацију извођења практичне обуке и друге облике стручног образовања и усавршавања радника.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђује се право на одсуствовање са рада, накнаду личног дохотка и друге погодности за радника док се налази на образовању и стручном усавршавању на које га упућује организација удруженог рада.

Члан 99.

Радници у основној организацији обезбеђују одговарајућа средства ради остваривања утврђеног програма стручног образовања и усавршавања.

ГЛАВА VIII

ОДГОВОРНОСТ РАДНИКА

1. Одговорност због повреде радне обавезе

Члан 100.

Ступањем на рад у основну организацију радник преузима обавезе на раду и у вези са радом (радне обавезе) утврђене самоуправним општим актом организације и законом.

Радник одговара само за повреду радне обавезе која је у време извршења била утврђена прописима и самоуправним општим актом организације.

Члан 101.

При изрицању мера због повреде радне обавезе узимају се у обзир нарочито: тежина повреде и њене последице, степен одговорности радника, услови под којима је повреда учињена, ранији рад и понашање радника, значај делатности и друге околности које би могле бити од утицаја на изрицање врсте и висине мере.

Члан 102.

Самоуправним општим актом може се утврдити да се мера престанка радног односа изриче због следећих тежих повреда радних обавеза:

1. неоправдано изостајање са рада најмање седам радних дана са прекидима у току једног месеца, односно 15 радних дана у року од три месеца;

2. неизвршавања радних и других обавеза у удруженом раду или пропуштање радње, чиме се онемогућава или знатније омета процес рада или управљање у основној организацији, или наноси знатна штета;

3. незаконито располагање друштвеним средствима и друге незаконите радње, којима је основној организацији нанета знатнија материјална штета;

4. злоупотреба положаја или прекорачења датог овлашћења које је проузроковало теже последице за раднике у основној организацији;

5. немарно вршење послова, односно радних задатака које може да доведе до повреде пословне или друге законом или самоуправним општим актом утврђене тајне;

6. теже повреде одредаба о обезбеђивању од опасности пожара, експлозије или других елементарних непогода;

7. неблаговремено и неистинито обавештавање радника о пословању које је изазвало поремећаје у процесу рада;

8. неизвршавања правоснажних судских одлука из радних односа.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос ближе се утврђује висина средстава, односно материјалне последице из става 1. тачке 2, 3. и 4. овог члана.

Члан 103.

Мера распореда на друге послове, односно радне задатке може се применити у трајању од једног до шест месеци, с тим да се радник може распоредити на послове, односно радне задатке за чије се вршење захтева непосредно нижа стручна спрема од оне коју радник има.

Мера распореда из става 1. овог члана не може се изрећи инкосном пословодном органу односно председнику колегијалног пословодног органа.

Члан 104.

Новчана казна може се изрећи у износу највише до 10% од једномесечног личног дохотка радника.

Средства од новчаних казни могу се користити за унапређивање и проширивање материјалне основе рада и за стварање и обнављање резерве.

Члан 105.

Извршење мера престанка радног односа и новчане казне може се одложити за време које не може бити краће од шест месеци нити дуже од једне године.

Члан 106.

Поступак за утврђивање одговорности радника за повреду радне обавезе не може се покренути ни водити по истеку рока од најмање шест месеци а највише годину дана од дана извршене повреде, односно по истеку године дана од дана сазнања за повреду и учиниоца ако повреда представља истовремено и кривично дело.

Мере за повреде радне обавезе не могу се извршити по истеку рока од 60 дана од дана коначности одлуке.

2. Удаљење са рада

Члан 107.

Радник може бити привремено удаљен са посла, односно радних задатака и упућен на друге послове, односно радне задатке који одговарају или приближно одговарају његовој стручној спреми у случају:

1. ако је затечен у вршењу теже повреде радне обавезе;

2. ако је покренут поступак против радника који је неиспуњавањем својих обавеза из удруженог рада теже повредио заједничке интересе других радника или основне организације;

3. ако је против радника покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом.

Члан 108.

Ако се против радника одреди притвор, орган одређен самоуправним општим актом доноси решење о удаљењу радника из основне организације. За време трајања притвора радник има право на накнаду личног дохотка у висини једне трећине просечне аконтације личног дохотка за последња три месеца односно једне половине ако издржава породицу.

Накнаду из става 1. овог члана радник прима на терет органа који је наредио притвор.

Радник може бити привремено удаљен из основне организације у случајевима одређеним у члану 107. овог закона, ако би његов рад онемогућавао или отежавао нормалан рад и пословање основне организације.

За време удаљења из основне организације у смислу претходног става раднику припада накнада личног дохотка у висини утврђеној самоуправним општим актом организације која не може бити мања од једне половине просечне аконтације личног дохотка за последња три месеца пре удаљења.

Члан 109.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос ближе се одређују случајеви, услови и начин удаљења радника са послова, односно радних задатака и из основне организације.

Члан 110.

Удаљење са послова, односно радних задатака или из основне организације може трајати најдуже до коначности одлуке о утврђивању одговорности због повреде радне обавезе.

Раднику припада накнада личног дохотка у висини разлике између износа накнаде примљене по основу одредбе члана 108. овог закона и пуног износа аконтације личног дохотка у висини просечног личног дохотка тог радника увећаног за просечан пораст личног дохотка радника у текућој години у основној организацији пре наступања случаја, и то:

1. ако кривични поступак против њега буде обустављен правоснажном судском одлуком или ако правоснажном судском пресудом буде ослобођен оптужбе или је оптужба против њега одбијена али не због ненадлежности, и

2. ако раднику не буде изречена мера која се може изрећи за тежу повреду радне обавезе.

3. Одговорност за штету причињену раднику

Члан 111.

Основна организација одговара раднику за штету због повреде на раду која је проузрокована кривицом основне организације или кривицом лица за које она одговара.

Основна организација одговара раднику за штету због повреде на раду и у случају када нема њене кривице ни кривице лица за које она одговара, ако

је повреда проузрокована опасном ствари или у делатностима са повећаном опасношћу.

Члан 112.

Радник и основна организација могу да се споразумеју о висини штете.

ГЛАВА IX

ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Члан 113.

Кад је поведен поступак за престанак основне организације, радници осталих основних организација у саставу исте радне, односно сложене организације удруженог рада испитују могућност преузимања радника према својим потребама.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђују се услови под којима раднику може да престане радни однос у току поступка за престанак његове основне организације, имајући у виду потребе основне организације и социјалне услове радника.

У случају из става 2. овог члана радник има право да остане на раду најмање 30 дана од дана уручења одлуке о престанку рада.

Члан 114.

Време за које радник има право и дужност да остане на раду у основној организацији не може бити краће од 30 дана нити дужи од три месеца. Радници су дужни да самоуправним општим актом којим се уређује радни однос одреде дужину тог времена према условима рада, значају послова, односно одређених задатака, дужини пензијског стажа и другим чиниоцима значајним за одређене послове, односно радне задатке.

Члан 115.

Основна организација може одлучити да радник престане са радом и пре истека времена за које је дужан да остане на раду, али је дужна да му за то време обезбеди накнаду у висини просечног личног дохотка оствареног у периоду који основна организација утврди самоуправним општим актом.

Право из става 1. овог члана не припада раднику који на свој захтев буде разрешен дужности пре истека утврђеног рока.

Члан 116.

Ако је радник позван на војну вежбу, односно дослужење војног рока до три месеца, или ако је послао привремено неспособан за рад у току времена за које је дужан да остане на раду, на његов захтев, ток тог времена се зауставља и наставља по повратку са вежбе, односно војног рока или по престанку привремене неспособности за рад.

Члан 117.

У одлуци којом се радник писмено обавештава да му престаје радни однос уноси се поука о праву на захтев за заштиту права из радног односа и о праву да се радник обрати надлежном органу ван основне организације, као и поука о праву на пријављивање надлежној заједници за запошљавање ради остваривања права за време привремене незапослености.

Члан 118.

Раднику престаје радни однос по сили закона кад наврши 40 година стажа осигурања и 60 година живота (мушкарац), односно 35 година стажа осигурања и 55 година живота (жена) или кад наврши 65 година живота и 30 година пензијског стажа (мушкарац) односно 60 година живота и 25 година пензијског стажа (жена).

Самоуправним општим актом основне организације, у складу са друштвеним договором, може се

предвидети да радник коме на основу става 1. овог члана престаје радни однос и даље остане у радном односу, али најдуже до три године.

Основна организација може да донесе одлуку о настављању радног односа на основу става 2. овог члана ако се вршење тих послова и радних задатака не може обезбедити запошљавањем новог радника на основу конкурса, односно огласа или распоређивањем радника у складу са самоуправним општим актом. Ако основна организација донесе одлуку да радник из става 2. овог члана и даље остане у радном односу дужна је да сваких 12 месеци оглашава потребу за радником за рад на тим пословима, односно радним задацима. Даном ступања на рад новог радника, престаје радни однос раднику коме је настављен радни однос.

Члан 119.

Пензионисано лице може да заснује радни однос ако се на оглас, односно конкурс не јави незапослени или радник који ради мање од пуног радног времена и ако се распоређивањем радника у основној организацији не може да обезбеди вршење послова, односно радних задатака за које је оглас или конкурс објављен.

У случају заснивања радног односа са пензионисаним лицем, основна организација је дужна да сваких шест месеци оглашава потребу за радником за вршење тих послова, односно радних задатака — све до заснивања радног односа са незапосленим или радником који ради мање од пуног радног времена.

Са пензионисаним лицем коме је престао радни однос на основу члана 118. овог закона, не може се засновати радни однос.

Члан 120.

Основна организација је дужна да раднику врати уредно испуњену радну књижицу даном престанка његовог рада, без обзира на основ престанка радног односа.

У радну књижицу забрањено је уносити негативне податке о раднику.

ГЛАВА X

ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА И ОБАВЕЗА РАДНИКА

Члан 121.

Радник остварује права и обавезе у основној организацији на начин и по поступку утврђеном самоуправним општим актом у складу са законом.

Члан 122.

Радници у радној јединици или другом делу основне организације удруженог рада одређене статутом могу да одлучују на збору радника те јединице, односно тог дела организације о распореду радног времена, плану коришћења годишњег одмора, посебним заштитним мерама и другим правима и обавезама радника утврђеним самоуправним општим актом организације којим се уређује радни однос осим о заснивању и престанку радног односа о распоређивању радника ван те јединице, односно дела основне организације.

ГЛАВА XI

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

1. Вршење послова и радних задатака ван просторија основне организације

Члан 123.

Радни однос може се засновати са радником за вршење послова у његовим просторијама или на

другом месту које се налази ван просторија основне организације ако:

1. личним радом учествује у удруженом раду на начин и под условима који су у складу са законом утврђени самоуправним општим актом којим се уређује радни однос;

2. ради на одређеним пословима односно радним задацима који су утврђени самоуправним општим актом којим се уређује радни однос;

3. рад врши друштвеним средствима или друштвеним и личним средствима рада, ако су та лична средства дата основној организацији у закуп или на послугу;

4. ради са унапред утврђеним радним временом према самоуправном општем акту којим се уређује радни однос у уговору.

Члан 124.

Самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврђује се:

1. врста послова, односно радних задатака за чије се вршење може организовати рад ван просторија организације као и начела за организовање таквог рада;

2. начин остваривања права управљања радника који ради ван просторија организације;

3. основи и мерила за утврђивање резултата рада и учешће у расподели средстава за личне дохотке и остваривање других права и обавеза радника, као и услови за рад ван просторија организације;

4. најмања количина рада (послова, услуга, производа) која се мора остварити на појединим издвојеним местима, односно за појединог радника и начин вршења надзора над радом ван просторија организације;

5. случајеви и услови у којима радник може употребљавати и лична средства за рад и начин обрачунавања и плаћања накнаде за употребу тих средстава.

Члан 125.

Радници у основној организацији не могу организовати вршење послова, односно радних задатака ван просторија организације који су опасни по живот или штетни по здравље радника и других лица из њихове околине.

Члан 126.

Ако се уговарају посебна права и обавезе из члана 124. став 1. тачка 5. овог закона или друга, са радником се закључује писмени уговор пре његовог ступања на рад.

Члан 127.

Трајање радног времена радника који ради ван просторија основне организације утврђује се према количини рада (производа, односно услуга), који радник сагласно самоуправном општем акту којим се уређује радни однос, треба да обави у одређеном периоду, а у сразмери према радном времену потребном за обављање исте количине рада и каквоће послова или производа, односно услуга на истим или сличним пословима у радној просторији исте или друге основне организације.

2. Привремено или повремено вршење рада

Члан 128.

Радним односом не сматра се вршење послова или задатака из делатности основне организације који су по својој природи привремени или повремене и не трају дуже од 30 радних дана у току једне календарске године.

Радним односом не сматра се вршење послова или задатака из става 1. овог члана који трају дуже од 30 а највише до 60 радних дана у току једне календарске године и то:

— продаја срећака, уплата спортске прогнозе, лотоа и томболе, продаја штампе, повремених публикација и слично ван киоска и других пословних просторија основне организације;

— аквизитерски и инкасантички послови, ако се повремено обављају;

— краткотрајно дневно осматрање и мерење на теренским станицама у метеорологији и хидрологији;

— повремени помоћни послови на теренским радницама у геодетској делатности и геолошким, археолошким, педолошким и сличним истраживањима;

— повремено извођење културно-уметничког и забавног програма, осим у угоститељству ако такав рад извођачима представља редовно занимање.

Изузетно од ставова 1. и 2. овог члана сезонска продаја пољопривредно-прехрамбених производа, напитака, воћа, сладоледа и слично, предмета домаће радиности и сувенира и других предмета туристичког карактера, ако се врши на привременим продајним местима, као и вршење послова који се по својој природи, односно организацији рада, не могу обављати свакодневно могу трајати укупно у току календарске године најдуже до 90 радних дана.

Радници основне организације дужни су да самоуправним општим актом којим се уређује радни однос утврде послове и радне задатке у смислу ставова 1. и 2. овог члана и начин њиховог извршења.

Члан 129.

За вршење послова из члана 128. овог закона закључује се писмени уговор између радника и основне организације о привременом или повременом вршењу послова. Уговор садржи нарочито врсту, начин и рок извршења послова и начин утврђивања зараде радника.

Основна организација је дужна да води евиденцију о уговорима из става 1. овог члана.

За вршење привремених или повремених послова радници основне организације су дужни да посредовањем заједнице за запошљавање првенствено ангажују незапосленог или радника који ради с непуним радним временом.

Члан 130.

На основу привременог или повремених рада радник има право на осигурање за случај несреће на послу или професионалног обољења.

Радник који врши привремено или повремено рад дуже од 10 дана непрекидно или 15 дана с прекидима у периоду од три месеца у истој основној организацији, најмање са половином пуног радног времена има право на здравствену заштиту, а за време проведено на раду и право на пензијско и инвалидско осигурање.

Обвезник уплате доприноса за осигурање из ставова 1. и 2. овог члана је основна организација.

Члан 131.

Не сматра се уговором о вршењу привременог или повремених рада у смислу овог закона уговор који се закључује по прописима о ауторском праву, као и уговор који има за предмет самосталну израду или оправку одређене ствари, или самостално извршавање одређеног физичког или интелектуалног посла, који не спада у делатност основне организације.

III део

Радни однос радника на раду код послодавца

Члан 132.

Радни однос радника на раду код радних људи који самостално обављају делатност личним ра-

дом, средствима у својини грађана и других физичких и грађанских правних лица (даље: послодавац) уређује се колективним уговором у складу са овим законом и друштвеним договором.

1. Колективни уговори

Члан 133.

Колективни уговор закључују одговарајуће веће савеза синдиката општине и привредна комора, односно друго опште удружење у коме су представљени радни људи који самостално врше делатност личним радом и средствима у својини грађана.

Члан 134.

Колективни уговор садржи нарочито одредбе о:

1. заснивању радног односа;

2. радном времену;

3. праву радника на средства за задовољавање његових личних и заједничких потреба и друга права која обезбеђују његову материјалну и социјалну сигурност, односно личним дохођима и накнадама, кас и условима и начину коришћења средстава заједничке потрошње;

4. одморима и одсуствима;

5. заштити на раду, а нарочито о посебној заштити жена, омладине и инвалида у радном односу;

6. основима и начину престанка радног односа;

7. изменама и допунама, одређујући случајеве када се може тражити измена колективног уговора.

Члан 135.

Колективни уговор се закључује на неодређено време.

Колективни уговор може се отказати у роковима, на начин и под условима утврђеним колективним уговором.

До закључивања новог колективног уговора примењују се одредбе постојећег колективног уговора.

Члан 136.

Колективни уговор не може садржавати одредбе којима се радницима дају мања права или утврђују неповољнији услови рада од права и услова који су зајемчени овим законом и другим прописима а ако такве одредбе садржи, уместо њих се примењују одговарајуће одредбе овог закона и других прописа.

Члан 137.

Колективни уговор је обавезан за све раднике и послодавце.

Члан 138.

Лични доходак предвиђен колективним уговором не може бити нижи од просечног личног дохода радника одговарајуће категорије стручности који раде на средствима у друштвеној својини на подручју општине или основне привредне коморе.

Члан 139.

Колективни уговор региструје се код одговарајућег органа надлежне друштвено-политичке заједнице.

Колективни уговор објављује се у службеном гласилу одговарајуће друштвено-политичке заједнице.

2. Уговор о раду

Члан 140.

У складу са одредбама колективног уговора закључује се уговор о раду између радника и послодавца.

Послодавац је дужан да са радником сачини писмени уговор о раду пре ступања радника на рад.

Члан 141.

Писмени уговор о раду садржи одредбе о правима и обавезама радника и послодавца, а нарочито: о заснивању радног односа (на неодређено или одређено време), пословима које ће радник вршити и где ће их вршити (у просторијама послодавца или радника), радном времену, одморима и одсуствима, личном доходу и накнадама личног дохода, личног примања која имају карактер заједничке потрошње (регрес за годишњи одмор и друго) и отказни рок.

Републички секретаријат за рад прописује образац уговора о раду.

Члан 142.

Уговор о раду не може садржавати одредбе којима се раднику обезбеђују мања права или неповољнији услови рада и заштите на раду од оних који су утврђени у закону и колективном уговору. Ако уговор о раду садржи такве одредбе, примењиваће се одредбе овог закона, односно колективног уговора.

Члан 143.

Уговор о раду, као и престанак рада радника обавезно се региструје код надлежног општинског органа управе на чијој територији се налази седиште послодавца, односно његово пребивалиште уколико није обавезан да има пословну просторију.

Послодавац је дужан да том сргану поднесе ради регистрације уговор о раду односно пријави престанак рада радника у року од три дана од дана закључивања писменог уговора, односно од дана престанка рада. Ако надлежни орган приликом регистрације утврди да поједине одредбе уговора о раду нису у складу с одредбама закона и колективног уговора, означиваће у регистру и на примерцима уговора да се по тим питањима примењују одредбе закона, односно колективног уговора.

Републички секретаријат за рад прописује образац регистра уговора о раду.

3. Престанак радног односа

Члан 144.

Послодавац може отказати радни однос само у случају:

1. кад престане потреба за радом радника;
2. кад радник не извршава или неуредно извршава опште и посебне обавезе утврђене законом, колективним уговором и уговором о раду;
3. кад радник покуша или изврши кривично дело према послодавцу или према члану његовог домаћинства;
4. кад је отворен стечајни поступак над имовином послодавца;
5. кад је послодавцу одређена или одобрена привремена обушта вођења послова, односно вршења делатности дуже од шест месеци или кад је послодавац одјавио радњу, односно одрекао се вршења делатности.

Радник коме је престао рад на основу тачке 1. став 1. овог члана има право да поново ступи на рад код истог послодавца ако послодавац у року од три месеца од дана престанка рада радника одлучи да за исти посао прими другог радника на рад.

Члан 145.

Отказ из члана 144. овог закона даје се писмено и садржи нарочито: податке о послодавцу

и раднику, посао који радник врши, признати радни стаж радника, почетак и трајање отказног рока, право радника да излази са рада ради тражења другог запослења, дан разрешења са посла, разлоге због којих се даје отказ, начин регулисања других питања у вези са отказом, као и потпис послодавца.

Отказ се предаје раднику непосредно или препорученим писмом.

Члан 146.

Поред случајева из Закона о удруженом раду, раднику престаје радни однос по сили закона и у случајевима:

1. ако због околности предвиђених посебним прописима (губитак пословне способности или права на вршење одређене делатности, односно занимања, смрт и слично) наступи престанак рада или престанак права послодавца за вршење делатности — даном правоснажности решења надлежног органа о престанку радње (делатности), с тим да радник има право на накнаду у висини која се одређује колективним уговором;

2. ако по посебним прописима престане право на вршење одређене делатности — даном ступања на снагу тог прописа ако прописом није друкчије одређено, с тим да радник има право на накнаду у висини утврђеној колективним уговором.

Члан 147.

Обавеза из члана 120. овог закона односи се и на послодавца.

4. Посебне одредбе

Члан 148.

Послодавац је дужан да обезбеди остваривање права радника из радног односа и да га благовремено обавештава о обиму и времену њиховог коришћења.

Члан 149.

Радни однос може се заснивати између радника и послодавца и кад су чланови уже породице и живе у заједничком домаћинству, под условом да радник врши рад као своје редовно занимање и да су закључили писмени уговор о раду по одредбама овог закона.

Члан уже породице не може бити у радном односу као кућно-помоћно особље.

Члановима уже породице у смислу одредаба овог члана сматрају се брачни друг, деца (брачна, ванбрачна, усвојена и пасторчад) и родитељи.

Члан 150.

Радником у смислу одредаба овог закона не сматра се лице које по посебном правном основу (уговор о издржавању и други слични уговори из области имовинског и породичног права) живи и ради у пољопривредном или другом домаћинству, као ни лице с умањеном радном способношћу, односно неспособно за рад, које је такво домаћинство примило на чување и старање без обзира на то да ли оно обавља у домаћинству лакше пољопривредне и друге послове, а под условима да о таквим односима постоји јавна или јавно оверена писмена исправа.

Члан 151.

Исплата личног дохотка може се делимично вршити и у природи.

Исплатом личног дохотка у природи сматра се обезбеђивање стана и исхране или обезбеђивање

само стана, односно само исхране радника. Кад је уговорено плаћање у новцу и природи, вредност давања у природи мора се новчано изразити.

Скупштина општине може одлуком утврдити најмањи део (процент) уговореног личног дохотка који се раднику мора обрачунавати и исплаћивати у новцу.

Уколико је лични доходак уговорен делимично у новцу а делимично у природи, накнада за време одсуствовања радника са рада исплаћује се у новцу и у оном делу у коме је лични доходак исплаћиван у природи ако се радник за време тог одсуствовања не користи станом и храном или једним од тога.

IV део

Надзор над остваривањем права радника

Члан 152.

Надзор над применом законских и других прописа о радним односима и самоуправних општинских аката којима се уређују права, обавезе и одговорности радника врши инспекција рада.

У вршењу надзора орган инспекције рада има право да прегледа самоуправне опште акте, одлуке, решења, уговоре и друге исправе и да непосредним увидом, узимањем изјава радника, одговорних лица у основној организацији, односно послодавца, и других лица прибавља потребна обавештења.

Члан 153.

Орган инспекције рада поднеће захтев за покретање прекршајног поступка када нађе да је основна организација, односно послодавац, повредом прописа, самоуправног општег акта и колективног уговора, односно уговора о раду, извршила прекршај.

Жалбу на решење судије за прекршаје може изјавити и орган инспекције рада који је поднео захтев за покретање прекршајног поступка.

Ако орган инспекције рада нађе да је учињено кривично дело које се гони по службеној дужности, дужан је да поднесе кривичну пријаву надлежном јавном тужиоцу.

Члан 154.

Ради заштите својих права радник може да се обрати надлежном органу инспекције рада.

Ако орган инспекције рада нађе да је право радника повређено, указује надлежном органу основне организације, односно послодавцу, на учињену повреду.

Ако орган инспекције рада нађе да је коначном одлуком основне организације односно послодавца очигледно повређено право радника а радник је повео радни спор, на захтев радника одложиће својим решењем извршење те одлуке до доношења правоснажне судске одлуке.

Ако радник поднесе захтев за одлагање одлуке о престанку рада или распоређивању на одређене послове, односно радне задатке, инспектор рада дужан је да по захтеву радника донесе писмено решење и у случају када не нађе да је право радника очигледно повређено.

Жалба не одлаже извршење решења из ставова 3. и 4. овог члана.

Против коначног решења органа инспекције рада из ставова 3. и 4. не може се покренути управни спор.

V део

Казнене одредбе

Члан 155.

Новчаном казном до 50.000 динара казниће се за прекршај основна организација:

1. ако не пријави потребу за новим радником у складу са одредбом члана 9. став 1. овог закона;

2. ако са радником заснује радни однос мимо јавног конкурса, односно огласа (члан 9. став 2);

3. ако не одреди рок до кога се могу поднети пријаве за заснивање радног односа, односно не одреди рок у коме су радници дужни да донесу одлуку о избору у складу са одредбом члана 9. став 4. овог закона;

4. ако у утврђеном року не распише нов конкурс односно оглас (члан 10);

5. ако са радником заснује радни однос супротно одредби члана 11. овог закона;

6. ако радно искуство одреди супротно одредби члана 12. став 4. овог закона;

7. ако са радником заснује радни однос без поступка јавног оглашавања мимо случајева утврђених одредбом члана 13. овог закона;

8. ако изврши преузимање, односно замену радника супротно одредбама члана 14. овог закона;

9. ако не обавести кандидате о одлуци о избору или ако опозове одлуку о избору кандидата (члан 15. ставови 1. и 2);

10. ако не распише конкурс или изврши избор радника супротно одредбама члана 17. ставови 1. и 2. овог закона;

11. ако са радником заснује радни однос супротно случајевима и условима из члана 18. овог закона;

12. ако са радником заснује радни однос супротно одредбама члана 19. овог закона;

13. ако сваке календарске године не прими одређени број приправника у складу са одредбама члана 24. овог закона;

14. ако изврши распоређивање радника супротно одредбама чланова 31. и 32. став 2. овог закона;

15. ако изврши распоређивање радника на рад из једног места у друго супротно одредби члана 33. овог закона;

16. ако радника упути на рад у другу организацију супротно одредби члана 35. овог закона;

17. ако утврди скраћено радно време супротно одредбама члана 39. овог закона;

18. ако одреди рад дужи од пуног радног времена супротно одредбама чланова 40, 41. и 42. овог закона;

19. ако не врши анализу и проверавање оправданости и потреба за радом дужим од пуног радног времена (члан 43);

20. ако раднику ускрати право на одмор утврђен у члановима 45, 46. и 47. овог закона, или на годишњи одмор (чланови 49, 50. и 51);

21. ако не прими на рад радника из члана 57. овог закона;

22. ако у року не исплати или исплати у мањем износу прописани или утврђени, зајемчени лични доходак (чланови 68. и 69);

23. ако одреди раднику да ради супротно одредбама чланова 81, 82, 83. и 84. овог закона;

24. ако радници за време трудноће или док има дете старо до две године живота одреди да ради дуже од пуног радног времена, односно ноћу (члан 86);

25. ако радници ускрати право на породилско одсуство из члана 87. овог закона;

26. ако раднику млађем од 18 година нареди да ради дуже од пуног радног времена (члан 93);

27. ако одреди радници или раднику млађем од 18 година да ради ноћу супротно одредбама чланова 92. и 94. овог закона;

28. ако не поступи у складу са одредбама члана 95. овог закона;

29. ако радника удаљи са послова, односно радних задатака или из основне организације супротно одредбама чланова 107. и 108. став 3. овог закона;

30. ако донесе одлуку о настављању радног односа раднику супротно одредбама члана 118. ставови 2. и 3. овог закона;

31. ако заснује радни однос са пензионисаним лицем супротно одредбама члана 119. овог закона;

32. ако организује рад ван просторија основне организације супротно одредбама члана 123. овог закона;

33. ако закључи уговор о вршењу привремених или повремених послова супротно одредбама чланова 128. и 129. овог закона;

34. ако онемогући инспектору рада улазак у основну организацију и вршење надзора у складу са одредбама чланова 152. и 154. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у основној организацији новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 156.

Новчаном казном до 30.000 динара казниће се за прекршај основна организација:

1. ако раднику не омогући одсуствовање са рада у складу са одредбама члана 55. овог закона;

2. ако раднику не изда прописану исправу о несрећи на послу (члан 83. став 2);

3. ако раднику не врати радну књижицу или у књижицу унесе негативне податке о раднику (члан 120);

4. ако не води евиденцију о уговорима о привременом или повременим раду (члан 129. став 2);

5. ако радника који обавља привремени или повремени рад не осигура у складу са одредбама члана 130. ставови 1. и 2. овог закона;

6. ако ускрати радници са дететом до једне године живота да ради са половином пуног радног времена кад то захтева (члан 88).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у основној организацији новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 157.

Основна организација може се казнити блаже или ослободити од казне ако је прекршај открио и пријавио орган самоуправне радничке контроле или други орган те организације, односно ако су прекршај открили и пријавили радници у тој организацији.

Члан 158.

Новчаном казном до 10.000 динара казниће се за прекршај послодавац:

1. ако раднику не обезбеди услове рада у погледу радног времена, одмора, личних доходака, заштите на раду и других права утврђених колективним уговором (члан 134);

2. ако не закључи писмени уговор о раду пре ступања радника на рад (члан 140);

3. ако са радником раскине радни однос противно одредбама чланова 144. и 145. овог закона;

4. ако врши исплату личног дохотка супротно одредбама члана 151. овог закона;

5. ако не врати раднику уредно попуњену радну књижицу (члан 147);

6. ако не поступи по решењу органа инспекције рада (члан 154).

VI део

Прелазне и завршне одредбе

Члан 159.

Основна организација је дужна да у складу са одредбама Закона о удруженом раду и овог закона донесе самоуправни општи акт којим се уређује радни однос најдоцније до 11. децембра 1978. године.

До доношења самоуправних општих аката из става 1. овог члана, непосредно се примењују одредбе закона у случајевима кад су одредбе важећег самоуправног општег акта супротне одредбама закона.

Члан 160.

Овлашћује се Републички секретаријат за рад да донесе ближе прописе о критеријумима за утврђивање неопходне појачане мајчине неге детета до три године, о условима и начину исплате накнаде личног дохотка радника за време одсуствовања са рада и садржини радне књижице, уношењу података у радну књижицу и вођењу регистра о издатим радним књижицама.

Међурепубличким споразумом могу се питања из претходног става заједнички уредити на јединствен начин са другим републикама и покрајинама. Међурепублички споразум закључује Републички секретаријат за рад.

Члан 161.

До доношења прописа из чланова 141, 143. и 160. овог закона примењиваће се:

1. Упутство о садржини радне књижице, уписивању података у радну књижицу, вођењу регистра о издатим радним књижицама и о раду комисије за утврђивање радног стажа („Службени лист ФНРЈ“, број 1/59);

2. Упутство о обрасцу уговора о раду између приватних послодаваца и радника („Службени гласник СРС“, број 53/67);

3. Правилник о ближим критеријумима за утврђивање неопходне појачане мајчине неге детета до три године („Службени гласник СРС“, број 2/71);

4. Правилник о ближим критеријумима за утврђивање неопходне појачане мајчине неге детета до три године („Службени гласник СРС“, број 7/75); и

5. Упутство о условима и начину исплате накнаде личног дохотка радника за време одсуствовања са рада („Службени гласник СРС“, бр. 22/75 и 28/75).

Члан 162.

Одредбе чланова 19, 87, 88, 91. став 1. и 113. овог закона примењиваће се од 1. јануара 1978. године, а одредбе члана 128. став 2. алинеја 1. од 11. децембра 1978. године.

Члан 163.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1. Закон о међусобним односима радника у удруженом раду („Службени лист СФРЈ“, број 22/73), осим одредбе члана 53. став 1. тачка 3, која престаје да важи 31. децембра 1977. године;

2. Закон о минималном личном дохотку радника („Службени гласник СРС“, бр. 48/71, 28/72, 40/72 и 47/73);

3. Закон о правима и обавезама радника у удруженом раду („Службени гласник СРС“, број 6/74, 18/74, 19/75 и 51/75), осим одредби чланова 23, 51. став 1. алинеја 6. и чланова 80, 81. и 84. које престају да важе 31. децембра 1977. године, и одредбе члана 51. алинеја 6. која престаје да важи 11. децембра 1978. године;

4. Упутство о поступку за рад арбитраже за радне спорове („Службени гласник СРС“, број 26/74);

5. Одлука о увећању износа минималног личног дохотка („Службени гласник СРС“, бр. 44/76 и 19/77).

Члан 164.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

449

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,

Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

Проглашава се Закон о унутрашњим пословима, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Друштвено-политичког већа од 29. септембра 1977. године.

ПР број 352

У Београду, 7. октобра 1977. године

Председник Скупштине СР Србије, Председник Председништва,
Живан Васиљевић, с. р. Драгослав Марковић, с. р.

ЗАКОН

О УНУТРАШЊИМ ПОСЛОВИМА

1. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Унутрашњи послови су послови који се односе на:

— заштиту уставом утврђеног поретка (државна безбедност);

— заштиту живота и личне сигурности људи; спречавање и откривање кривичних дела; проналажење и хватање учинилаца кривичних дела; одржавање јавног реда и мира; безбедност саобраћаја на путевима и на одређене послове безбедности у другим областима саобраћаја; контролу кретања на државној граници; контролу прелажења државне границе и контролу кретања и боравка у граничном појасу; боравак и кретање странаца; путне исправе за прелазак државне границе; набављање, држање и ношење оружја и муниције и противпожарну заштиту, као и на одређене послове у вези са утврђивањем и решавањем граничних инцидената и других повреда границе; обезбеђењем одређених личности и објеката; производњом, прометом и чувањем експлозива, запаљивих течности и гасова и пружањем помоћи у случају опште опасности и отклањањем последица проузрокованим елементарним непогодама и епидемијама (јавна безбедност);

— удруживање грађана; јавне скупове; држављанство; личне карте; јединствен матични број грађана; матичне књиге; лично име и пријављивање пребивалишта и боравишта грађана (остали унутрашњи послови), и

— друге послове одређене законом.

Члан 2.

Унутрашњи послови утврђени овим и другим законом су послови од општег интереса за Републику.

Члан 3.

Унутрашње послове врше посебни органи управе надлежни за унутрашње послове, ако овим законом није друкчије одређено.

Одлуком скупштине општине, уколико законом није друкчије одређено, може се прописати да одређене унутрашње послове, осим послова државне и јавне безбедности, врше и други органи управе.

Члан 4.

Органи унутрашњих послова врше послове из своје надлежности самостално на основу и у оквиру устава, закона и других прописа донетих на основу закона.

Органи унутрашњих послова дужни су да поднесу скупштини одговарајуће друштвено-политичке заједнице и њеном политичко-извршном органу извештаје о свом раду.

Члан 5.

Само законом се може прописати да органи и радници органа унутрашњих послова врше послове који нису утврђени као унутрашњи послови.

Члан 6.

Органи унутрашњих послова, као део система друштвене самозаштите, дужни су да у оквиру свог делокруга пружају стручну и другу помоћ радним људима и грађанима, организацијама удруженог рада, месним заједницама и другим самоуправним организацијама и заједницама, као и другим државним органима, у остваривању друштвене самозаштите.

У извршавању својих задатака органи унутрашњих послова ослањају се на иницијативу и помоћ радних људи и грађана, друштвено-политичких организација, друштвених организација, удружења грађана, организација удруженог рада, месних заједница и других самоуправних организација и заједница, као и на помоћ других државних органа.

Радни људи и грађани, организације удруженог рада, месне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице, као и други државни органи, пружају помоћ органима унутрашњих послова у извршавању задатака из њихове надлежности.

Члан 7.

Органи унутрашњих послова су дужни да пруже помоћ ради обезбеђења извршења послова који спадају у надлежност других државних органа, ако дође до физичког отпора, или ако се такав отпор може оправдано очекивати.

Органи унутрашњих послова су дужни да у случајевима из става 1. овог члана пружају помоћ и организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама када оне врше на основу закона јавна овлашћења.

Члан 8.

Ако на основу посебних прописа одређени органи или организације одржавају ред на одређеном подручју, објекту или приредби, орган унутрашњих послова сарађује са тим органима и организацијама и пружа им помоћ у одржавању реда.

Органи и организације из става 1. овог члана пружају помоћ органу унутрашњих послова кад врше послове из своје надлежности на подручју, објекту или приредби на којој ови органи или организације одржавају ред.

Члан 9.

Грађани, организације удруженог рада и друге самоуправне организације и заједнице као и лица која врше послове у државним органима, дужни су да се придржавају наређења органа унутрашњих послова и овлашћених службених лица која они издају у вршењу законом утврђених задатака.

Члан 10.

Ради остваривања начела јавности у раду, органи унутрашњих послова обавештавају јавност о питањима из свог делокруга која су од интереса за грађане, организације удруженог рада и друге самоуправне организације и заједнице као и о мерама за њихово решавање.

Давање обавештења и података ускратиће се кад се ради о државној или службеној тајни.

Податке и обавештења о раду органа унутрашњих послова даје старешина органа или радник кога он овласти.

Члан 11.

За проучавање појединих питања, израду нацрта и предлога прописа, давања мишљења и предлога по одређеним питањима старешина органа унутрашњих послова може образовати посебне комисије и друга стручна тела.

Члан 12.

Радници органа унутрашњих послова, дужни су да у вршењу послова из своје надлежности штите и чувају животе људи и достојанство човека и у том циљу могу примењивати само оне мере принуде које закон предвиђа и којима се са најмање штетних последица за грађане, организације удруженог рада и друге самоуправне организације и заједнице, као и друге државне органе и њихова права, постиже извршење службеног посла.

Члан 13.

Радници органа унутрашњих послова дужни су да изврше сва наређења претпостављеног старешине, односно руководиоца издата ради вршења службе, осим оних којима се наређује извршење радње која представља кривично дело.

Члан 14.

Закони и други прописи о управи, самоуправљању, радним односима, средствима за рад органа управе и закони и други прописи из области пензијског, инвалидског и здравственог осигурања, примењују се и на органе унутрашњих послова, ако овим законом није друкчије одређено.

II. НАДЛЕЖНОСТ И НАЧЕЛА ОРГАНИЗАЦИЈЕ ОРГАНА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Члан 15.

Унутрашње послове, у оквиру права и дужности општине, врши општински орган за унутрашње послове (у даљем тексту: општински орган) који се може образовати као секретаријат или одељење, а унутрашње послове у оквиру права и дужности Републике, Републички секретаријат за унутрашње послове (у даљем тексту: Републички секретаријат).

Члан 16.

У органу унутрашњих послова образованом за вршење унутрашњих послова из надлежности општине непосредно се врше сви унутрашњи послови, ако овим другим законом поједини унутрашњи послови нису стављени у надлежност Републичког секретаријата или других органа управе, организација удруженог рада или других самоуправних организација и заједница.

Члан 17.

Општинским органом руководи старешина, кога именује и разрешава скупштина општине. У поступку именовања и разрешења прибавља се мишљење републичког секретара за унутрашње послове (у даљем тексту: републички секретар).

Заменик старешине општинског органа именује се и разрешава по поступку и на начин као и старешина органа.

Члан 18.

Општине удружене у међуопштинску регионалну заједницу могу за вршење унутрашњих послова у оквиру права и дужности општине образовати заједнички секретаријат за унутрашње послове (у даљем тексту: заједнички секретаријат).

Члан 19.

Када су општине образовале заједнички секретаријат, у свакој од тих општина образује се секретаријат односно одељење за унутрашње послове које је организационо у саставу заједничког секретаријата.

У секретаријату односно одељењу, из претходног става, организују се и врше унутрашњи послови од интереса за остваривање права грађана и општине као друштвено-политичке заједнице.

Актом о образовању односно самоуправним општим актом заједничког секретаријата уређују се делокруг, унутрашња организација заједничког секретаријата и систематизација радних места у заједничком секретаријату.

На самоуправни општи акт о унутрашњој организацији заједничког секретаријата и систематизацији радних места у заједничком секретаријату дају сагласност надлежни органи општине које су образовале заједнички секретаријат.

Члан 20.

Када су општине, у смислу члана 18. овог закона, образовале заједнички секретаријат, оне могу поверити скупштини међуопштинске регионалне заједнице да именује и разрешава секретара заједничког секретаријата, уз претходну сагласност скупштине општине које су образовале заједнички секретаријат и по прибављеном мишљењу републичког секретара.

На начин и по поступку предвиђеном у ставу 1. овог члана именује се и разрешава и заменик секретара заједничког секретаријата.

Члан 21.

Секретаријатом односно одељењем као јединицом заједничког секретаријата руководи начелник секретаријата.

Начелника секретаријата односно одељења, именује и разрешава скупштина општине. У поступку именовања и разрешења прибавља се предлог секретара заједничког секретаријата који уз свој предлог доставља и мишљење републичког секретара.

Члан 22.

Општине које су образовале заједнички секретаријат за унутрашње послове, имају у односу на тај орган сва права и дужности која по општим прописима имају скупштине општине према општинским органима управе.

Секретар заједничког секретаријата за свој рад и за извршавање задатака из делокруга заједничког секретаријата, као и за стање безбедности на територијама одговарајућих општина, подједнако је одговоран скупштинама општине односно њиховим колегијалним извршним органима, које су образовале заједнички секретаријат.

Секретар заједничког секретаријата је дужан да на тражење скупштине општине или њеног колегијалног извршног органа или по сопственој иницијативи поднесе извештај и друга обавештења из делокруга заједничког секретаријата односно о вршењу унутрашњих послова и о стању безбедности на територији општине.

Члан 23.

Секретар заједничког секретаријата, ако је имован у складу са чланом 20. овог закона, за свој рад и за извршење задатака и послова из делокруга заједничког секретаријата, као и за стање безбедности на подручју међуопштинске регионалне заједнице одговара и скупштини међуопштинске регионалне заједнице.

Секретар заједничког секретаријата на тражење надлежних органа међуопштинске регионалне заједнице или по сопственој иницијативи подноси извештаје и друга обавештења о вршењу унутрашњих послова и о стању безбедности на подручју међуопштинске регионалне заједнице.

Члан 24.

Општине које су образовале заједнички секретаријат за унутрашње послове обезбеђују средства за рад тог секретаријата, а учешће појединих општина у обезбеђивању тих средстава утврђује се међусобним споразумом.

Члан 25.

У Граду Београду као градској заједници општина и посебној друштвено-политичкој заједници унутрашњи послови се организују и врше у складу са уставом, основним принципима и начелима утврђеним овим законом и Статутом Града.

Члан 26.

Републички секретаријат врши послове који се односе на:

1. заштиту уставом утврђеног поретка (државна безбедност);

2. усмеравање и усклађивање рада и пружање стручне помоћи и на управни и инспекцијски надзор над радом општинских органа односно заједничких секретаријата за унутрашње послове;

3. контролу путничког саобраћаја преко државне границе, осим на аеродромским и речним граничним прелазима који се налазе на територији града Београда, коју врши орган управе града Београда надлежан за унутрашње послове;

4. контролу и непосредно регулисање саобраћаја на путевима које одреди Извршно веће Скупштине Социјалистичке Републике Србије (у даљем тексту: Извршно веће);

5. организовање и спровођење обезбеђења одређених личности и објеката;

6. законом одређене послове заштите живота и личне сигурности људи, објеката и имовине у случајевима опште опасности или кад је јачи ред и мир нарушен у већем обиму;

7. обједињавање и усаглашавање планова и мера органа унутрашњих послова за рад у условима непосредне ратне опасности и рата и у другим ванредним ситуацијама;

8. надзор у погледу вршења унутрашњих послова који су поверени другим органима, организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама;

9. организовање и непосредно предузимање мера за вршење сложенијих послова контроле кретања на државној граници, утврђивање и решавање граничних инцидената и друге повреде границе;

10. усмеравање и праћење активности на сузбијању криминалитета, а по потреби и на непосредно ангажовање на расветљавању сложенијих кривичних дела и на криминалистичко-техничка вештачења;

11. организовање и старање о функционисању јединственог система веза органа унутрашњих послова;

12. организовање и старање о увођењу јединственог матичног броја грађана;

13. обезбеђивање јединствене обраде података из области унутрашњих послова, и

14. праћење и проучавање одређених питања из области радних односа и кадровске политике у органима унутрашњих послова и на вођење одређених евиденција из ове области, као и на помоћ у организовању и спровођењу стручног образовања и усавршавања радника органа унутрашњих послова када је то прописано.

Републички секретаријат врши и друге послове прописане законом.

Члан 27.

Републички секретаријат је одговоран за вршење унутрашњих послова из члана 2. овог закона и кад је за вршење ових послова надлежан општински орган. Уколико општински орган ове послове не врши у складу са интересима безбедности, Републички секретаријат може преузети непосредно вршење ових послова.

1. Посебне одредбе о милицији

Члан 28.

Послове непосредно одржавања јавног реда и мира, контроле и регулисања саобраћаја на путевима, контроле путничког саобраћаја преко државне границе, као и друге унутрашње послове, чија природа и услови захтевају да их извршавају униформисани радници органа унутрашњих послова, врше радници милиције.

Члан 29.

Радници милиције су наоружани и сагласно правилима службе носе прописану униформу са одређеним ознакама.

Одређене унутрашње послове радници милиције могу вршити у цивилном оделу кад то нареди старешина органа или радник кога он овласти.

Кад интереси јавног поретка или одржавања јавног реда и мира то захтевају, старешина органа може наредити да и остала овлашћена службена лица из члана 48. овог закона, извршавају одређене послове у униформи милиције.

Члан 30.

Број радника милиције у општинском органу утврђује надлежни орган општине, односно општина које су образовале заједнички секретаријат.

У поступку одлучивања о броју радника милиције у случајевима из става 1. овог члана, прибавља се предлог Републичког секретаријата.

Члан 31.

У органима унутрашњих послова образују се јединице милиције (одељење, станица, одред и друге јединице), у којима се обезбеђује руковођење, функционисање, унутрашњи ред, односи и дисциплина радника милиције у извршавању службених задатака, у складу са законом и прописима донетим на основу закона.

Републички секретар доноси ближе прописе о организацији јединица милиције, њиховом устројству, дисциплини и начину вршења послова.

Члан 32.

Руководилац јединице милиције је радник кога поставља старешина органа.

Руководилац јединице милиције за свој рад непосредно одговара старешини органа или раднику кога он овласти.

Члан 33.

Радници милиције врше послове у складу са овлашћењима дајим законом и по наређењу руководиоца јединице милиције.

Старешина органа за унутрашње послове може да извршавање одређеног посла и непосредно да издаје наређења радницима милиције.

Члан 34.

Ради извршавања послова које непосредно врши Републички секретаријат, као и за вршење одређених послова безбедности саобраћаја на путевима, безбедности на железници и контроле путничког саобраћаја преко државне границе, републички секретар може образовати јединице милиције Републичког секретаријата.

Члан 35.

Кад интереси јавног поретка и одржавање јавног реда и мира захтевају, републички секретар може образовати посебне јединице милиције за вршење одређених послова и издати налог органима унутрашњих послова да Републичком секретаријату ставе на располагање одређени број радника и привремено уступе на коришћење одређену опрему док за то постоји потреба.

За јединице милиције из става 1. овог члана, на захтев републичког секретара, покрајински секретар за унутрашње послове ставиће на располагање раднике милиције са територије аутономне покрајине и одговарајућу опрему.

Кад интереси јавног поретка и одржавање јавног реда и мира у аутономној покрајини то захтевају, републички секретар, на захтев покрајинског секретара за унутрашње послове, ставиће на располагање раднике милиције са територије Републике и одговарајућу опрему.

Број радника милиције и одговарајућу опрему из ставова 2. и 3. овог члана, утврђују договорно републички секретар и покрајински секретар за унутрашње послове.

Члан 36.

Посебне јединице милиције из члана 35. овог закона, образују се од радника милиције из органа унутрашњих послова, униформисаних радника школа унутрашњих послова, ученика и студената школа за унутрашње послове који су навршили 18 година старости и од слушалаца приправничких течајева и курсева.

Радници, ученици и студенти школа из става 1. овог члана, као и слушаоци приправничких течајева и курсева за време извршавања задатака у посебним јединицама милиције сматрају се у складу са одредбама овог закона, овлашћеним службеним лицима.

Члан 37.

Актом о образовању посебне јединице милиције одређује се руководилац те јединице, наоружање и опрема.

Руководилац посебне јединице милиције из става 1. овог члана у вршењу службених задатака има овлашћења која му је поверио републички секретар и у складу са тим издаје наређења, предузима друге безбедносне мере и радње ради извршавања поверених задатака.

Руководилац из става 1. овог члана за свој рад одговара републичком секретару или раднику кога он овласти.

Члан 38.

Трошкови у вези са извршењем задатака из члана 35. став 1. овог закона, падају на терет Републичког секретаријата.

Трошкови из ставова 2. и 3. члана 35. овог закона падају на терет органа унутрашњих послова на чији захтев су ангажовани радници милиције и опрема.

2. Посебне одредбе о Служби државне безбедности

Члан 39.

Послове заштите уставом утврђеног поретка (државна безбедност) из надлежности Републичког секретаријата врши Служба државне безбедности у Републичком секретаријату.

На одређеним подручјима у Републици образују се посебне организационе јединице Службе државне безбедности. Број и седиште организационих јединица одређује републички секретар уз сагласност Извршног већа.

Члан 40.

Служба државне безбедности прикупља податке и обавештења ради откривања и спречавања делатности усмерених на подривање или рушење уставом утврђеног поретка, угрожавања безбедности земље, и у вези с тим, предузима друге потребне мере и радње на основу закона и прописа донетих у складу са законом.

Члан 41.

Службом државне безбедности руководи начелник службе.

Начелника Службе државне безбедности поставља и разрешава Извршно веће. У поступку постављења и разрешења прибавља се предлог републичког секретара.

Члан 42.

Начелник Службе државне безбедности организује вршење послова из делокруга Службе државне безбедности и за рад ове службе непосредно одговара републичком секретару.

Члан 43.

За рад Службе државне безбедности одговара републички секретар Скупштине Социјалистичке Републике Србије и Извршног већа.

Републички секретар дужан је да на захтев Скупштине Социјалистичке Републике Србије и Председништва Социјалистичке Републике Србије и Извршног већа, поднесе извештај о стању безбедности и о раду Службе државне безбедности. Он може захтевати да се извештај по појединим питањима поднесе на седници без присуства јавности.

Служба државне безбедности по сопственој иницијативи или на захтев скупштине општине упознаје скупштину општине о питањима безбедности из свог делокруга од интереса за општину, односно надлежне органе међуопштинске регионалне заједнице за њено подручје.

Члан 44.

У пословима државне безбедности Републички секретаријат и покрајински секретаријати унутрашњих послова међусобно сарађују и пружају помоћ у извршавању задатака, споразумно организују вршење одређених послова и узајамно се обавештавају о пословима од значаја за безбедност Републике као целине.

Члан 45.

Усклађивање рада службе државне безбедности у пословима од интереса за Републику као целину, врше републички секретар и покрајински секретари за унутрашње послове.

Члан 46.

Унутрашњу организацију и систематизацију радних места Службе државне безбедности утврђује републички секретар на предлог начелника Службе државне безбедности уз прибављено мишљење савета радне заједнице.

Члан 47.

Контрола коришћења и расподеле средстава за специјалне издатке и средстава опреме за специјалне намене Службе државне безбедности врши се на начин који одреди Извршно веће.

III. ПРАВА И ДУЖНОСТИ ОВЛАШЋЕНИХ СЛУЖБЕНИХ ЛИЦА ОРГАНА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Члан 48.

Одређени радници органа унутрашњих послова имају посебна права и дужности (овлашћена службена лица).

Овлашћеним службеним лицима сматрају се радници јавне и државне безбедности који раде на оперативним пословима, као и други радници и лица чија је делатност и одговорност у непосредној вези са вршењем ових послова.

У складу са прописима о вршењу службе републички секретар одређује који се радници и лица из става 2. овог члана сматрају овлашћеним службеним лицима.

Овлашћеним службеним лицима издаје се посебна легитимација.

Овлашћена службена лица имају право и дужност да држе и носе оружје.

Члан 49.

Војни обвезници који се у складу са Законом о војној обавези налазе на војној вежби у органима унутрашњих послова и ангажују се за вршење одређених послова из надлежности органа унутрашњих послова, сматрају се овлашћеним службеним лицима у смислу члана 48. овог закона.

Члан 50.

Овлашћена службена лица дужна су да послове заштите уставом утврђеног поретка, заштите живота и личне сигурности људи, спречавања вршења кривичних дела и откривања и хватања њихових учинилаца, одржавање јавног реда и мира врше у свакој прилици, без обзира да ли се налазе на службеној дужности.

Овлашћена службена лица дужна су да службене послове из става 1. овог члана врше у свим условима па и кад је њихово извршење скопчано са опасношћу по живот.

Члан 51.

У вршењу службене дужности овлашћена службена лица имају право да грађане легитимно и да их у случајевима предвиђеним законом, приведу надлежном органу.

Право легитимисања грађана имају и овлашћена војна лица када су позвана да пруже помоћ органима унутрашњих послова.

Кад овлашћена службена лица из ставова 1. и 2. овог члана предузимају службене радње у цивилном оделу дужна су да се претходно легитимно.

Члан 52.

Овлашћена службена лица имају, поред дужности и овлашћења предвиђених Законом о кривичном поступку и Законом о прекршајима, и право да задрже лице које нарушава јавни ред и мир, ако се успостављање јавног реда и мира не може постићи на други начин, или кад је то неопходно из разлога безбедности.

Задржавање лица може трајати најдуже 24 часа. Ако је такво лице задржано у месту пребивалишта а задржавање траје дуже од шест часова, или ако то захтева лице које је задржано, орган унутрашњих послова је дужан да о томе обавести

његову породицу или друго лице које одреди задржано лице.

Члан 53.

Кад је то неопходно из разлога безбедности земље, као и ради обезбеђења личне сигурности одређених личности, органи унутрашњих послова имају право да задрже лице и дуже од 24 часа, а најдуже до три дана.

До три дана може се задржати лице и у следећим случајевима:

— кад је то неопходно ради утврђивања његовог идентитета, а идентитет се не може на други начин утврдити;

— кад су га изручили инострани органи безбедности ради спровођења надлежног органа.

Задржавање у случајевима из ставова 1. и 2. овог члана врши се на основу писмене наредбе старешине надлежног органа унутрашњих послова.

Члан 54.

Лицу које је без основа задржано, или задржано дуже од рокова прописаних у члановима 52. и 53. овог закона, припада накнада штете.

Накнада штете из става 1. овог члана пада на терет органа чији је радник задржао лице, односно на терет органа који је наредио задржавање.

Члан 55.

Ради спречавања вршења кривичних дела, проналажења и хватања учинилаца кривичних дела, проналажења и обезбеђења предмета и трагова кривичних дела, органи унутрашњих послова могу вршити затварање свих прилаза одређеног простора и објекта и онемогућити напуштање тог простора и објекта без одобрења.

Ове мере могу трајати онолико времена колико је неопходно да се изврши потребна контрола и хватање учинилаца кривичних дела.

Предузимање мера из става 1. овог члана наредује старешина надлежног органа унутрашњих послова.

Члан 56.

Ради савлађивања отпора лица које нарушава јавни ред и мир, или које треба привести, задржати или лишити слободе, као и ради одбијања напада од себе или другог лица или објекта који се обезбеђује, овлашћено службено лице има право да употреби физичку снагу, средства принуде и ватрено оружје на начин како је то прописано.

Члан 57.

При вршењу службених послова овлашћена службена лица смеју употребити ватрено оружје само ако другачије не могу:

1. да заштите живот човека;
2. да спрече бекство лица затеченог у вршењу кривичних дела против основа социјалистичког самоуправног друштвеног уређења и безбедности Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, убиства, отмице или угрожавање безбедности лета ваздухоплова, тешке крађе, разбојничке крађе, разбојништва, силовања, као и за остала кривична дела која се гоне по службеној дужности ако постоје основи сумње да ће употребити ватрено оружје, као и да спрече бекство лица лишеног слободе због извршавања свих кривичних дела и лица за које је издат налог за лишење слободе због извршења ових кривичних дела;
3. да од себе одбију непосредни напад којим се угрожава њихов живот;
4. да одбију напад на објект који се обезбеђује.

У случајевима из става 1. овог члана, овлашћена службена лица ће употребити ватрено оружје

само ако употребом физичке снаге и других средстава принуде не могу да обезбеде извршење службеног посла.

Овлашћена службена лица која врше службу под руководством старешине, смеју употребити оружје само по његовом наређењу. Наређење за употребу оружја старешина може издати само у случајевима и под условима предвиђеним у ставовима 1. и 2. овог члана.

Члан 58.

Ако су средства принуде и ватрено оружје употребљени у границама овлашћења, искључена је одговорност овлашћеног службеног лица које је та средства употребило.

Члан 59.

Овлашћена службена лица могу прикупљати податке и обавештења о кривичним делима која се гоне по службеној дужности и о њиховим учиниоцима и саучесницима и од лица која се налазе на издржавању казне, у притвору, или су упућена у васпитно-поправну установу.

Члан 60.

У вршењу послова безбедности из надлежности органа унутрашњих послова, на пловним рекама, овлашћена службена лица, поред овлашћења прописаних овим законом, имају право да врше проверу заставе, да зауставе сумњиво пловило, да изврше преглед исправа пловила и претресање пловила, као и да гоне, узапте и спроведу надлежном органу пловило које се не придржава југословенских прописа, ако посебним прописима или међународним уговорима није друкчије одређено.

Члан 61.

Ако је то неопходно из разлога безбедности земље републички секретар може својим решењем одредити да се у погледу појединих лица и организација удруженог рада и других самоуправних организација и заједница, предузму одређене мере којима се одступа од начела неповредивости тајне писама и других средстава општења.

Члан 62.

Овлашћена службена лица кад врше службу на средствима јавног саобраћаја имају право на бесплатан превоз тим средствима и на осигурање које имају путници који плаћају превоз.

Члан 63.

Ради хватања извршиоца кривичног дела кога непосредно гоне, као и ради превоза до најближе здравствене организације удруженог рада жртве кривичног дела, елементарне непогоде или несрећног случаја, ако то не могу на други начин да изврше овлашћена службена лица имају право да се послуже туђим саобраћајним средством и средством везе. О употреби саобраћајног средства или средства везе издаје се потврда држаоцу саобраћајног средства или средства везе.

Држалац саобраћајног средства или средства везе има право на накнаду стварне штете проузроковане употребом саобраћајног средства или средства везе.

Накнада штете пада на терет органа унутрашњих послова чије је послове вршило овлашћено службено лице које је употребило саобраћајно средство или средство везе.

Захтев за накнаду штете подноси се органу унутрашњих послова чије је послове вршило овлашћено службено лице које је проузроковало штету. Ако тај орган у року од 30 дана од дана настале штете не удовољи захтеву, држалац саобраћајног средства и средства везе може своје право да остварује код надлежног суда.

Члан 64.

Ако се против овлашћеног службеног лица покрене и води кривични, прекршајни или парнични поступак поводом вршења службене дужности, орган унутрашњих послова дужан је да му обезбеди стручну правну помоћ у вези са вођењем поступка.

Одредбе става 1. овог члана примењују се и у случају кад се поступак покрене и води и после престанка радног односа код органа унутрашњих послова.

Орган унутрашњих послова неће пружити стручну помоћ из става 1. овог члана раднику коме је изречена дисциплинска мера због прекорачења овлашћења у вршењу службене дужности и у случају када је орган унутрашњих послова поднео кривичну пријаву против радника.

Члан 65.

Ако се против грађанина, који је органу унутрашњих послова или овлашћеном службеном лицу у вршењу службене дужности пружио помоћ, покрене и води кривични, прекршајни или парнични поступак, орган унутрашњих послова коме је пружена помоћ дужан је да му обезбеди стручну правну помоћ у вези са вођењем поступка.

IV. МЕЂУСОБНИ ОДНОСИ И САРАДЊА ОРГАНА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

1. Међусобни односи и сарадња органа унутрашњих послова у Републици

Члан 66.

Органи унутрашњих послова дужни су да у пословима из своје надлежности, а нарочито у вршењу послова јавне и државне безбедности, међусобно сарађују, усклађују активност и једни другима пружају помоћ.

Члан 67.

У унутрашњим пословима из члана 2. овог закона, Републички секретаријат има према општинским органима право и дужност да непосредно врши надзор над њиховим радом и да издаје обавезне инструкције.

Члан 68.

Републички секретаријат има право да општинском органу издаје налог за извршење одређеног посла од значаја за безбедност земље.

У унутрашњим пословима из члана 2. овог закона Републички секретаријат има право да непосредно или преко другог органа унутрашњих послова изврши поједине послове ако их општински орган и поред упозорења не врши.

Трошкови у вези са извршењем послова из става 1. овог члана падају на терет Републичког секретаријата, а трошкови из става 2. овог члана на терет општинског органа који није извршио одређени посао.

Члан 69.

Кад интереси јавног поретка или одржавање јавног реда и мира од значаја за Републику то захтевају, републички секретар може да непосредно издаје наређење старешини општинског органа, руководиоцу јединице милиције и другим радницима органа унутрашњих послова.

Члан 70.

Када општински орган на захтев другог општинског органа пружа помоћ у циљу обезбеђења или успостављања јавног реда и мира или извршења другог задатка из надлежности општинског органа, а потребно је да се ангажује већи број рад-

ника милиције, дужан је да претходно о томе обавести Републички секретаријат.

Члан 71.

Општински органи дужни су да воде прописану статистику и евиденцију и да извештавају Републички секретаријат о извршавању закона и других савезних и републичких прописа из области унутрашњих послова и да на захтев Републичког секретаријата достављају податке и друга обавештења.

Члан 72.

За вршење одређених послова у вези са откривањем тежих кривичних дела, криминалистичком техником, вођењем оперативних евиденција, аутоматском обрадом података и функционисањем система веза, општински органи су дужни да испуњавају одређене услове у погледу техничке опреме, стручних кадрова и друге услове које прописује републички секретар.

2. Међусобни односи и сарадња органа унутрашњих послова у Републици са органима унутрашњих послова у федерацији, републикама и покрајинама

Члан 73.

Међусобни односи и сарадња органа унутрашњих послова у Републици са органима унутрашњих послова у федерацији и другим републикама и покрајинама заснивају се на правима и дужностима одређеним законом, међусобном договарању за извршавање заједничких задатака, узајамној сарадњи и обавештавању.

Члан 74.

Републички секретаријат сарађује са Савезним, републичким и покрајинским секретаријатима за унутрашње послове ради разматрања и усаглашавања ставова, као и усклађивања планова акција и мера безбедности од заједничког интереса.

Члан 75.

Органи унутрашњих послова у Републици дужни су да сарађују са органима унутрашњих послова у федерацији, другим републикама и покрајинама и да им пружају помоћ у извршавању задатака из њихове надлежности.

Члан 76.

Када овлашћена службена лица Савезног секретаријата за унутрашње послове или органа унутрашњих послова из других република и покрајина врше одређене службене радње на територији Републике, имају права и дужности овлашћених службених лица утврђене овим законом.

Члан 77.

Овлашћена службена лица органа из члана 76. овог закона могу у споразуму са надлежним органима унутрашњих послова у Републици предузимати потребне мере и радње у циљу проналажења учиниоца кривичног дела који се гони по службеној дужности, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичних дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупе обавештења која могу бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Изузетно ако постоји опасност од одлагања, овлашћена службена лица из члана 76. овог закона, могу и сама предузети мере из става 1. овог члана, али су дужни да о томе одмах обавесте надлежни орган унутрашњих послова у Републици.

Члан 78.

Кад овлашћена службена лица органа унутрашњих послова других република и покрајина врше службене послове на средствима јавног саобраћаја, могу ове послове вршити и предузимати потребне мере и радње и када се то саобраћајно средство налази на територији Републике.

Члан 79.

Овлашћено службено лице органа унутрашњих послова које се на територији друге републике или покрајине затекне на месту догађаја, дужно је да на захтев овлашћеног службеног лица надлежног органа унутрашњих послова, пружи помоћ у спречавању извршења кривичног дела које непосредно предстоји, у обезбеђењу трагова кривичног дела и у спречавању учиниоца кривичног дела да се сакрије или побегне.

Члан 80.

Ради разматрања и усаглашавања ставова, усклађивања планова и мера безбедности, као и припремања и предузимања заједничких акција у пословима од интереса за Републику као целину, републички секретар, у споразуму са покрајинским секретарима за унутрашње послове, може образовати заједничка тела и организовати друге облике сарадње.

Члан 81.

Републички секретаријат са покрајинским секретаријатима за унутрашње послове, споразумно утврђује начин међусобног извештавања и информисања у области унутрашњих послова.

Овлашћује се Републички секретаријат да у споразуму са покрајинским секретаријатима за унутрашње послове донесе прописе о начину извештавања о извршавању одредаба овог закона које се јединствено примењују на целој територији Социјалистичке Републике Србије.

Члан 82.

Републички секретаријат и покрајински секретаријати за унутрашње послове споразумно утврђују средства и начин одржавања комуникационих веза између Републичког секретаријата и покрајинских органа за унутрашње послове.

V. САМОУПРАВЉАЊЕ И РАДНИ ОДНОСИ

1. Самоуправљање

Члан 83.

Права самоуправљања радника у органима унутрашњих послова регулишу се, у складу са општим прописима, самоуправним општим актом који доноси орган самоуправљања уз сагласност са старешином органа.

Радници органа унутрашњих послова остварују права самоуправљања у посебним радним заједницама.

Радници заједничког органа унутрашњих послова чине једну радну заједницу.

У радној заједници која има преко 30 чланова бира се савет радне заједнице.

Члан 84.

Радници Службе државне безбедности у Републичком секретаријату самоуправна права остварују у посебној радној заједници.

Члан 85.

Радне заједнице у Републичком секретаријату заједнички разматрају и доносе одлуке о питањима од заједничког интереса.

Радне заједнице из става 1. овог члана општим актом о остваривању права самоуправљања утврђују питања од заједничког интереса.

2. Радни односи

Члан 86.

На рад у органе унутрашњих послова може бити примљено лице које испуњава следеће услове:

1. да је држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије,
2. да је пунолетно,
3. да је здравствено способно за рад на радном месту на које се прима,
4. да има стручну спрему прописану за обављање одговарајућих послова,
5. да није осуђивано за кривична дела против основа социјалистичког самоуправног друштвеног уређења и безбедности Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, против привреде, против права самоуправљања, против друштвене својине, против службене дужности или кривичних дела извршених из користољубља и нечасних побуда,
6. да се против њега не води кривични поступак као и да му правоснажном пресудом није изречена мера забране вршења одређених послова док таква забрана траје,
7. да је морално-политички подобно за рад у органима унутрашњих послова.

Члан 87.

За радника милиције може бити примљено лице које је, поред општих услова и услова из члана 86. овог закона, одслужило обавезни војни рок и има средњу школску спрему.

Члан 88.

Пријем радника у органе унутрашњих послова врши се на основу конкурса.

Без конкурса се примају на рад:

1. радници Службе државне безбедности,
2. свршени ученици и студенти школа унутрашњих послова и стипендисти,
3. радници који се примају на рад на одређено време, а због хитности послова не може се спровести поступак пријема на рад по конкурс,
4. радници за радна места која посебним прописима утврђује републички секретар уз сагласност Извршног већа.

Члан 89.

Радник органа унутрашњих послова може бити преузет на рад од другог органа унутрашњих послова на основу међусобног споразума заинтересованих органа унутрашњих послова и уз сагласност радника.

Преузимање из става 1. овог члана може се вршити под условима и на начин утврђен самоуправним општим актом.

Члан 90.

Старешина органа унутрашњих послова врши избор између предложених кандидата по претходно прибављеном мишљењу савета радне заједнице.

Лицу које није примљено на рад у орган унутрашњих послова, орган није дужан да саопшти разлоге због којих није примљено.

Члан 91.

Радник који први пут заснива радни однос прима се као приправник и дужан је да у прописаном року положи стручни испит.

Радник који се прима на рад из другог државног органа, организације удруженог рада или друге самоуправне организације или заједнице, а не-

ма радно искуство за рад у органима унутрашњих послова, дужан је да у одређеном року положи допунски стручни испит.

Члан 92.

Лице које се први пут прима за радника милиције, прима се као приправник-милиционар.

Милиционар-приправник мора да се за време приправничког стажа, кроз стручну обуку која се изводи по утврђеном програму и кроз практичан рад, оспособи за обављање послова у органу унутрашњих послова и да најкасније до истека приправничког стажа положи стручни испит.

Трајање приправничког стажа, програм приправничке обуке и стручног испита прописује Републички секретаријат.

Члан 93.

Приправнику престаје рад у органима унутрашњих послова ако за време приправничког стажа не покаже задовољавајуће резултате или ако у одређеном року не положи стручни испит.

Приправнику-милиционару, који самовољно напусти приправнички течај или због своје кривице буде искључен са течаја, престаје радни однос и он сноси трошкове школовања.

Одлуку о искључењу са приправничког течаја доноси надлежни орган организације удруженог рада којој је поверено спровођење приправничког течаја, уз сагласност старешине органа унутрашњих послова у коме је приправник засновао радни однос.

Члан 94.

Раднику органа унутрашњих послова који је осуђен за кривична дела из тачке 5. члана 86. овог закона, престаје радни однос даном достављања правоснажне пресуде.

Раднику органа унутрашњих послова престаје радни однос ако се утврди да је приликом заснивања радног односа дао неистините податке који су битни за тај однос.

Решење о престанку рада доноси старешина органа унутрашњих послова.

Члан 95.

Раднику органа унутрашњих послова престаје радни однос по сили закона ако испуни услове за личну пензију, даном када решење о престанку радног односа постане коначно.

Изузетно, када интереси службе захтевају, радник из става 1. овог члана, може да и даље остане у радном односу, али најдуже још пет година о чему за сваких наредних 12 месеци решење доноси старешина органа унутрашњих послова по прибављеном мишљењу савета радне заједнице и Републичког секретаријата.

За раднике затечене на раду у органима унутрашњих послова, и ако су већ испунили услове из става 1, рок из става 2. овог члана почиње да тече од ступања на снагу овог закона.

Члан 96.

Раднику органа унутрашњих послова за кога се утврди да нема способности за извршавање послова, односно радних задатака чије му је вршење поверено, или за кога се утврди да трајније не остварује резултате рада који се обично остварују, престаје радни однос, ако одбије да ради на условима, односно радним задацима који одговарају његовој радној способности.

Чињенице из става 1. овог члана утврђује комисија коју именује савет радне заједнице и старешина органа, од радника који морају имати најмање стручну спрему радника чија се способност утврђује.

Старешина органа доноси решење у смислу става 1. овог члана.

Члан 97.

Раднику органа унутрашњих послова престаје радни однос ако се утврди да је морално-политички неподобан за рад у органима унутрашњих послова.

Утврђивање чињеница из става 1. овог члана, врши комисија састављена од чланова које именује старешина органа и чланова које делегира синдикална организација у органу унутрашњих послова.

Решење о престанку радног односа радника по основу ставова 1. и 2. овог члана, доноси старешина органа.

На решење о престанку радног односа по основу ставова 1. и 2. овог члана, радник може уложити жалбу Извршном већу односно колегијалном извршном органу скупштине општине.

Жалба против решења из става 3. овог члана не задржава његово извршење.

Члан 98.

Радник органа унутрашњих послова може бити распоређен на друго радно место у истом органу за које се тражи стручна спрема коју радник има, ако интереси службе то захтевају. Распоређивање се може вршити и у организационе јединице које се налазе у местима ван седишта органа.

Решење о распоређивању у смислу става 1. овог члана доноси старешина органа унутрашњих послова.

Раднику који одбије да поступи по коначном решењу о распоређивању на друго радно место како је то прописано у ставу 1. овог члана, престаје радни однос против његове воље у року прописаном самоуправним општим актом радне заједнице органа унутрашњих послова.

Члан 99.

Кад интереси јавног поретка или одржавање јавног реда и мира то захтевају или кад то захтевају интереси стручног образовања и усавршавања радника органа унутрашњих послова, старешина органа унутрашњих послова може радника привремено упутити на рад у други орган унутрашњих послова или у школе унутрашњих послова, али најдуже у трајању од једне године. По престанку радника овај рок може трајати и дуже од годину дана.

Решење о упућивању на рад доноси се у сагласности са старешином органа односно надлежним органом школе у коју се радник упућује.

Раднику упућеном на рад у други орган унутрашњих послова односно школу унутрашњих послова припада лични доходак у висини која је утврђена самоуправним општим актом радне заједнице органа унутрашњих послова из којег се радник упућује, односно накнада у висини која је утврђена самоуправним општим актом радне заједнице органа односно школе у коју се радник упућује ако је то за радника повољније.

Члан 100.

Кад интереси службе захтевају, на упражњено радно место у органу може бити премештено овлашћено службено лице из органа унутрашњих послова друге друштвено-политичке заједнице.

Овлашћено службено лице може без свог пристанка бити премештено само на радно место које одговара његовој стручној спреми.

Решење о премештају доноси републички секретар по прибављеној сагласности органа из којег се радник премешта и органа у који се овлашћено службено лице премешта.

Члан 101.

Овлашћено службено лице, које је према члану 100. овог закона премештено има право на:

1. путне и селидбене трошкове,
2. једнократну новчану накнаду у висини једномесечне аконтације личног дохотка,
3. месечну накнаду за одвојени живот ако издржава породицу, док му се не обезбеди стан,
4. седмодневно плаћено одсуство свака три месеца ради посете породици и трошкове превоза за такву посету,
5. стан у року од три године од дана премештаја.

Ако радник премештен по потреби службе има нижи лични доходак од просека личног дохотка који је остварио у последња три месеца непосредно пре премештаја, накнађује му се разлика. Радник има право на разлику личног дохотка док не достигне износ личног дохотка који је остварио на ранијем радном месту.

Накнаде и трошкове из става 1. овог члана сноси орган унутрашњих послова у који је овлашћено службено лице премештено.

Члан 102.

Овлашћено службено лице премештено по потреби службе дужно је да се јави на рад у року предвиђеном у решењу о премештају. Тај рок не може бити дужи од седам дана од дана разрешења од дужности.

Ако се овлашћено службено лице не јави на рад у року из става 1. овог члана и не оправда своје закашњење, престају му радни однос.

Члан 103.

Кад интереси службе захтевају радник органа унутрашњих послова је дужан да службене послове односно радне задатке врши и дуже од пуног радног времена.

За рад дужи од пуног радног времена, радник има право на повећано учешће у расподели средстава за личне дохотке у висини утврђеној самоуправним општим актом органа.

Члан 104.

Старешина органа унутрашњих послова може раднику прекинути, односно одложити коришћење годишњег одмора, ако одређене неодложне и важне послове односно радне задатке не би могао да изврши други радник.

Преостали део, односно неискоришћени годишњи одмор радник ће искористити у складу са законом.

Радна заједница самоуправним општим актом одређује који ће се трошкови признати раднику у случају да је морао да прекине или одложи коришћење годишњег одмора.

Члан 105.

Радници органа унутрашњих послова дужни су да чувају службену и државну тајну коју су сазнали у вршењу службених послова или поводом вршења тих послова. Обавеза чувања службене и државне тајне траје и по престанку радног односа.

Службеном тајном у смислу овог закона, сматрају се:

1. извештаји, документи и подаци из делокруга органа унутрашњих послова који су означени као поверљиви;
2. документи, подаци и извештаји који се односе на друге државне органе, организације удруженог рада и друге самоуправне организације и заједнице, који су законом, прописима донетим на основу закона или од стране тих органа, организа-

ција или заједница означени као службена или пословна тајна;

3. мере, радње, подаци и извори информација чије би саопштавање било штетно по општи интерес или интерес безбедности земље, или по интересе појединаца, организација удруженог рада и других самоуправних организација и заједница, као и за успешно обављање службених задатака.

Државном тајном сматрају се документи и подаци чије је одавање имало или може да има штетне последице за политичке и привредне интересе државе или за безбедност и одбрану земље.

Републички секретаријат доноси ближе прописе о службеној и државној тајни и о чувању и ослобађању од чувања службене и државне тајне.

Члан 106.

Одређеним радницима органа унутрашњих послова који нису овлашћена службена лица из члана 48. овог закона, издаје се посебна легитимација.

Радници из става 1. овог члана носе оружје ако је то у легитимацији прописано.

Републички секретаријат ће прописати којим се радницима издаје посебна легитимација, као и образац, рок важења и начин вођења евиденције те легитимације.

Члан 107.

Радници органа унутрашњих послова не могу се бавити пословима који су неспојиви са њиховом службеном дужином.

Који су послови неспојиви са службеном дужином радника унутрашњих послова прописале републички секретар.

Члан 108.

Радницима на одређеним дужностима у органима унутрашњих послова стаж осигурања рачуна се у увећаном трајању, који не може бити мањи од 16 месеци за дванаест месеци ефективно проведених на тим дужностима.

Радницима на одређеним дужностима у смислу овог закона сматрају се овлашћена службена лица и други радници органа унутрашњих послова који раде на радним местима на којима тежина и природа послова и посебни услови рада битно утичу на смањење радне способности.

Радна места на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, степен увећања стажа осигурања, као и обим одговарајућег снижења одговарајуће старосне границе, утврђује Републичка самоуправа интересна заједница пензијског и инвалидског осигурања — Београд, на предлог Републичког секретаријата.

Члан 109.

Радник органа унутрашњих послова који се налази на одређеним дужностима (члан 108) може бити стављен на расположење када то захтева интерес службе. Решења о стављању на расположење доноси републички секретар уз сагласност Извршног већа, односно старешине општинског органа, односно заједничког секретаријата уз сагласност општинске скупштине или органа кога она овласти.

Радник из става 1. овог члана може бити на расположењу док не буде распоређен на друго радно место или док не заснује други радни однос или док му не престане радни однос по другом основу, али најдуже до две године.

За време док се радник налази на расположењу припада му накнада у висини личног дохотка оствареног на радном месту на коме се налазио пре стављања на расположење.

Члан 110.

Када то интереси службе захтевају, раднику органа унутрашњих послова може престати радни однос с правом на пензију и пре испуњења општих услова за стицање пензије, ако радник има најмање 20 година пензијског стажа од чега најмање 10 година на пословима на којима се ефективно радно време рачуна у увећаном трајању.

Решење о престанку радног односа доноси републички секретар уз сагласност Извршног већа, на предлог старешине органа у којем се радник налази у радном односу.

Радник органа унутрашњих послова коме радни однос престане у смислу става 1. и 2. овог члана, има право на старосну пензију без обзира на године живота.

Члан 111.

Раднику коме престане радни однос у органима унутрашњих послова по одредбама члана 110. овог закона, припада старосна пензија која за 20 година пензијског стажа износи мушкарцу 55% а жени 57,5% од пензијског основа и повећава се по 2,5% од пензијског основа за сваку даљу навршену годину до 30 година пензијског стажа. За сваку навршену годину пензијског стажа преко 30 година пензија се повећава по 0,5% од пензијског основа.

Члан 112.

Раднику на одређеним дужностима у органима унутрашњих послова, старосна или инвалидска пензија ће се одредити од пензијског основа који представља просечни месечни лични дохотак остварен у последњих дванаест месеци пре пензионисања, ако је то за њега повољније.

Пензија по основу става 1. овог члана, припада и раднику органа унутрашњих послова, који у часу остваривања права на пензију није радник на одређеним дужностима, ако има најмање 10 година радног стажа на пословима на којима се ефективно време рачуна у увећаном трајању.

Члан 113.

Раднику органа унутрашњих послова из члана 108. овог закона коме престане радни однос а који оствари право на старосну или инвалидску пензију припада отпремнина у висини личног дохотка оствареног за последњих пет месеци.

Члан 114.

Раднику органа унутрашњих послова коме престане радни однос, а који оствари право на пензију припада накнада трошкова за селидбу од места становања до места у које жели да се настани, ако је у место становања био премештен по потреби службе или је у то место био распоређен на радно место против његове воље.

Право на накнаду трошкова за селидбу од места становања до места у које жели да се настани, има и породица умрлог или погинулог радника органа унутрашњих послова, ако је у место службовања радник био премештен по потреби службе или је у то место био распоређен на радно место против његове воље.

Право на накнаду трошкова из става 1. и 2. овог члана може се остварити у року од две године од дана престанка рада, односно од дана смрти радника.

Члан 115.

Радник органа унутрашњих послова који у вршењу или поводом вршења службеног посла изгуби живот, сачуваће се о трошку органа унутрашњих

послова код кога је био у радном односу, у месту које одреди његова породица.

У случају из става 1. овог члана породици коју је издржавао радник који је изгубио живот, припада једнократна новачна помоћ која не може бити мања од личног дохотка који је радник остварио за последњих 12 месеци.

Новчана помоћ из става 2. овог члана исплаћује се из средстава органа код кога је радник био у радном односу.

Члан 116.

У случају привремене неспособности за рад раднику на одређеним дужностима припада накнада личног дохотка у висини аконтације личног дохотка.

Члан 117.

Овлашћено службено лице, које се по потреби службе распореди на радно место за које се не захтева својство овлашћеног службеног лица задржава сва права која је имало, осим права на униформу, ако је у том својству провело најмање 10 година и има 20 година пензијског стажа.

Члан 118.

Овлашћено службено лице које се по одлуци надлежне здравствене комисије огласи неспособним за обављање послова овлашћеног службеног лица због професионалног обољења или повреде која је наступила у вршењу службе или поводом вршења службе, распоређује се на друго радно место које одговара стручној спреми коју има и његовом здравственом стању.

Овлашћено службено лице из става 1. овог члана, задржава сва права која су му припадала на основу вршења послова радног места на којем је до тада радило.

Члан 119.

Грађани који органу унутрашњих послова или овлашћеном службеном лицу пруже помоћ у вршењу службених послова и тим поводом буду повређени, разболе се или трајније остану ван радног односа имају сва права из социјалног осигурања као и лице које је претрпело несрећу на послу.

Ако у пружању помоћи из става 1. овог члана, лице изгуби живот, његова породица има сва права из пензијског осигурања као и породица радника органа унутрашњих послова који је изгубио живот у вршењу или поводом вршења службених послова.

Средства за остваривање права из ставова 1. и 2. овог члана падају на терет органа коме је пружена помоћ.

Члан 120.

Школовање и стручно оспособљавање радника органа унутрашњих послова врши се у школама унутрашњих послова и другим образовним организацијама удруженог рада.

Републички секретар доноси програм наставе за обавезно стручно оспособљавање и усавршавање радника који врше послове државне и јавне безбедности у органима унутрашњих послова.

Члан 121.

Програм општег и посебног дела стручног испита приправника који раде на оперативним, стручним и управно-правним пословима у органима унутрашњих послова прописује републички секретар.

Стручни испит из става 1. овог члана и става 2. члана 91. овог закона, полаже се пред испитном комисијом коју образује републички секретар.

3. Дисциплинска одговорност

Члан 122.

Радник органа унутрашњих послова одговара за повреду радних обавеза и друге повреде радне дисциплине, за непридржавање наређења претпостављених и непридржавање одлука органа самоуправљања.

Повреде радних обавеза и радне дисциплине могу бити лакше и теже.

Члан 123.

Лакшом повредом радне обавезе сматра се нарочито: немарно, несавесно или непрописно вршење или занемаривање вршења радних обавеза или поступање противно правилима и прописима о вршењу службе, које је изазвало или је могло изазвати штетне последице мањег значаја, неношење или непрописно ношење униформе или оружја, као и друге повреде радне дисциплине које нису изазвале већу материјалну или другу штету.

Самоуправним општим актом радне заједнице могу се утврдити и друге радње које представљају лакшу повреду радних обавеза и радне дисциплине.

Члан 124.

За лакше повреде радних обавеза и радне дисциплине могу се изрећи мере: опомена и јавна опомена. Мере изриче старешина органа или радник кога он овласти. Против првостепеног решења о изрицању мере може се уложити жалба дисциплинском суду у року од 15 дана. Одлука дисциплинског суда је коначна.

Поступак за утврђивање одговорности радника због лакше повреде радне дужности, може се покренути и водити у року од 30 дана од дана сазнања за повреду, а најкасније у року од три месеца од дана учињене повреде.

Ако радник у року од једне године по правоснажности решења којим је изречена мера за лакше повреде радних обавеза и радне дисциплине не учини нову повреду радне обавезе и радне дисциплине, по службеној дужности брише се из евиденције изречена мера.

Члан 125.

Тежом повредом радних обавеза и радне дисциплине сматра се:

1. немарно вршење послова односно радних задатака које може довести до повреде прописа о чувању службене и државне тајне или одавање службене или државне тајне;
2. злоупотреба положаја или прекршавање законских овлашћења;
3. одбијање извршења послова или радних задатака и неизвршавање послова односно радних задатака или омаловажавање наређења издатих од овлашћеног старешине;
4. самовољно напуштање радног, стражарског или позорничког места и обезбеђења одређених објеката или лица;
5. издавање или извршавање наређења којима се очигледно противправно угрожава сигурност људи;
6. непредузимање или недовољно предузимање мера у оквиру своје дужности, потребних за безбедност лица и поверених ствари;
7. незаконито располагање друштвеним средствима или противправно прибављање личне и материјалне користи у вези са вршењем послова или радних задатака;
8. недавање података или давање нетачних података који се по прописима дају овлашћеним органима, организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама и поје-

динцима, као и давање нетачних података којима се радник органа унутрашњих послова обмањује у погледу остваривања права у оквиру радне заједнице;

9. непредузимање или недовољно предузимање мера или непружање помоћи у оквиру својих права и дужности другим радницима органа унутрашњих послова;

10. свака радња односно пропуштање радње која онемогућава, омета или отежава извршавање службених задатака;

11. неуказивање правне и друге помоћи у оквиру својих права и дужности, неукој странци у остваривању њених законских права и правних интереса;

12. онемогућавање радника да врши самоуправна права и дужности;

13. понашање које штети угледу органа унутрашњих послова;

14. изношење утврђених или неутврђених података о радницима или органу на начин, под околностима и на месту који могу изазвати нетрпељивост међу радницима и нарушити међуљудске односе;

15. проузроковање веће имовинске штете радној заједници немарним или несавесним вршењем дужности;

16. неоправдано изостајање са посла;

17. избегавање обавезне стручне обуке;

18. избегавање лекарских прегледа ради утврђивања способности за рад;

19. непоступање по решењу о упућивању на рад у други орган унутрашњих послова односно школу унутрашњих послова;

20. послуга или омогућавање послуге другом лицу новцем или другим стварима од вредности које су раднику поверене у вршењу радне дужности;

21. бављење пословима који су неспојиви са службеном дужношћу;

22. извршавање било које радње која представља кривично дело против службене дужности или користољубља;

23. непридржавање прописаних мера заштите на раду;

24. пријем радника на рад противно закону;

25. изазивање нереда или туче;

26. друга радња односно пропуштање радње којом се онемогућава или знатније омета правилан рад органа, односно којом се проузрокује већа имовинска или друга штета органу;

27. понављање лакших повреда радне дужности.

Самоуправним општим актом радне заједнице могу се прописати и друге радње које се сматрају тежом повредом радне обавезе и радне дисциплине.

Члан 126.

За теже повреде радних обавеза и друге повреде радне дисциплине раднику органа унутрашњих послова може се изрећи једна од следећих дисциплинских мера:

— јавна опомена;

— распоред на друге послове односно радне задатке за које се захтева иста или непосредно нижа стручна спрема, у трајању од шест месеци до две године;

— новчана казна од 10% једномесечне аконтације личног дохотка за време од једног до три месеца;

— престанак радног односа.

За теже повреде радних обавеза и радне дисциплине мере изриче дисциплински суд који се оснива у органу за унутрашње послове.

За теже повреде радне обавезе и радне дисциплине радника Службе државне безбедности мере изриче посебни дисциплински суд у Републичком секретаријату.

Члан 127.

Средства од новчаних казни уносе се у фонд заједничке потрошње.

Члан 128.

Председника и чланове дисциплинског суда и њихове заменике именује на две године радна заједница у сагласности са старешином органа.

Дисциплински суд суди у већу састављеном од председника и два члана које одређује председник суда из редова именованих чланова дисциплинског суда односно њихових заменика.

Члан 129.

Радна заједница у сагласности са старешином органа именује једног или више дисциплинских тужилаца на време од две године.

Члан 130.

Захтев за покретање дисциплинског поступка подноси дисциплинском суду старешина органа или радник кога он овласти.

Захтев за покретање дисциплинског поступка против радника општинског односно заједничког секретаријата за унутрашње послове може поднети републички секретар, ако надлежни старешина није поднео захтев за покретање дисциплинског поступка, а повреда радне дужности је извршена у вршењу послова из члана 2. овог закона.

Поступак за изрицање дисциплинске мере због теже повреде радних обавеза и радне дисциплине не може се покренути по истеку шест месеци од дана учињене повреде, односно од сазнања за повреду и учиниоца, а по истеку једне године од учињене повреде наступа апсолутна застарелост за вођење поступка. Извршење изречене мере застарела за 30 дана од дана правоснажности одлуке којом је мера изречена.

Ако радња којом је учињена повреда радне обавезе односно радне дисциплине повлачи кривичну одговорност, покретање дисциплинског поступка застарела за шест месеци од дана сазнања за ту повреду и учиниоца, али се поступак за повреду радне дужности не може водити после наступања застарелости кривичног гоњења.

Члан 131.

Претрес пред дисциплинским судом је усмен и јаван.

Јавност се може искључити са целог претреса или са једног његовог дела, ако се на претресу износе подаци, документи, извештаји и друго што представља службену или државну тајну или ако то захтевају разлози морала.

Кад дисциплински суд одлучи да се са претреса искључи јавност због тога што се на претресу износе списи и друго што представља службену или државну тајну, радника против кога се води поступак може бранити само радник органа унутрашњих послова, односно радник Службе државне безбедности, ако се поступак води против радника те службе.

Члан 132.

Против одлуке првостепеног дисциплинског суда може се поднети жалба вишем дисциплинском суду при Републичком секретаријату, чије чланове именује Извршно веће.

Жалбу у смислу става 1. овог члана може поднети радник коме је изречена дисциплинска мера, дисциплински тужилац или старешина органа.

Члан 133.

Ако радник органа унутрашњих послова у року од две године по правоснажности одлуке којом је изречена мера за тежу повреду радне дужности не учини нову повреду радне обавезе односно радне дисциплине, по службеној дужности се из евиденције брише изречена мера.

Члан 134.

Покретање и вођење поступка и изрицање мера због повреда радних обавеза и других повреда радне дисциплине спроводи се по самоуправном општем акту који доноси савет радне заједнице и старшина органа.

Поступак пред вишим дисциплинским судом спроводи се по пропису којег доноси Извршно веће.

Члан 135.

Радник органа унутрашњих послова удаљује се из органа у коме је у радном односу ако је против њега покренут кривични поступак за кривична дела наведена у члану 86. став 1. тачка 5. овог закона.

Радник органа унутрашњих послова може бити удаљен из органа или му се може забранити вршење одређених послова или задатака, ако је против њега покренут кривични поступак или ако је покренут дисциплински поступак за теже повреде радних обавеза и радне дисциплине а било би штетно по интересе службе да остане у органу односно да врши одређене послове и задатке.

Решење о удаљењу из органа односно са радног места доноси старшина органа односно радник кога он за то овласти. Против решења о удаљењу радник може поднети жалбу у року од 15 дана надлежном дисциплинском суду, чије решење је коначно.

Жалба не одлаже извршење решења о удаљењу из органа односно забрање вршења одређених послова или задатака.

Члан 136.

Свлашћеном службеном лицу које је удаљено од дужности одузима се службена легитимација и оружје и за то време не сме носити униформу.

VI. СРЕДСТВА ЗА РАД

Члан 137.

Друштвено-политичке заједнице обезбеђују средства за рад органа унутрашњих послова које образују, осим у случајевима када је законом друкчије прописано.

Органи друштвено-политичких заједница друштвеним договорима, обезбеђују и усклађују јединствену политику и утврђују заједничке основе и мерила за обезбеђивање средстава за редовну делатност и опремање органа унутрашњих послова и за станове радника који су у радном односу код органа образованих за вршење унутрашњих послова.

Члан 138.

Средства за рад органа унутрашњих послова чине средства за вршење редовне делатности, средства опреме и средства за посебне намене.

Средства опреме чине ствари опреме и новчана средства намењена за набавку тих ствари.

Средства опреме сваког органа унутрашњих послова чине јединствен фонд опреме тог органа, без обзира која је друштвено-политичка заједница та средства обезбедила, ако актом о додељивању тих средстава није друкчије одређено.

Члан 139.

Ствари опреме органа унутрашњих послова састоје се од ствари опреме за опште намене и ствари опреме за специјалне намене.

О прибављању, преношењу права коришћења, продаји, давању на послугу или закуп, расходовању и заједничком коришћењу са другим органима управе и организацијама, покретних ствари опреме за специјалне намене, одлучује старшина органа унутрашњих послова.

Републички секретаријат прописује шта се сматра стварима опреме за специјалне намене.

Члан 140.

Као средства за посебне намене органа унутрашњих послова обезбеђују се и средства за подмиривање одређених потреба или извршавања задатака који спадају у њихову редовну делатност и то за набавку обуће, одеће и опреме униформисаних лица, набавку оружја и муниције, специјалне издатке, за смештај и исхрану приведених и задржаних лица, за осигурање радника од последица и несрећног случаја на послу, за отпремнину, за накнаду трошкова за селидбу, за помоћ породици радника који изгуби живот у вршењу или поводом вршења службе и средства која се буџетом наменски обезбеђују за решавање стамбених питања радника органа унутрашњих послова.

О коришћењу средстава за набавку обуће, одеће и опреме униформисаних лица, за набавку оружја и муниције, за смештај и исхрану приведених и задржаних лица и за специјалне издатке одлучује старшина органа унутрашњих послова а о коришћењу осталих средстава за посебне намене одлучује савет радне заједнице, у споразуму са старшином органа унутрашњих послова.

Ако се средства за посебне намене не утроше у години за коју су обезбеђена, преносе се у наредну годину са истом наменом.

Члан 141.

Република обезбеђује средства за:

1. вршење послова из надлежности Републичког секретаријата;
2. вршење послова контроле путничког саобраћаја на граничним прелазима за међународни саобраћај;
3. наоружање овлашћених службених лица, одећу, обућу и посебну личну опрему радника милиције;
4. трошкове закупа поштанско-телеграфско-телефонских линија за телепринтерске и телефонске везе, које уводи Републички секретаријат до општинских органа, трошкове одржавања ултракраткоталасних релеја, генерално сервисирање основа система веза, као и трошкове набавке резервног материјала за телепринтерске централе у органима унутрашњих послова;
5. трошкове за рад јединица милиције које је образовао републички секретар;
6. трошкове наставе на курсевима, течајевима и другим видовима стручног оспособљавања радника органа унутрашњих послова, које организује Републички секретаријат;
7. трошкове испитних комисија које оснива Републички секретаријат за стручне испите и проверавање стручне способности радника органа унутрашњих послова;
8. трошкове дневница и превоза радника органа унутрашњих послова у вези са обезбеђењем одређених личности и објеката;

9. трошкове спровода лица лишених слободе када је за то надлежан Републички секретаријат;
10. друге трошкове када је то законом одређено.

Члан 142.

Република обезбеђује средства ради покривања обавеза пензијског и инвалидског осигурања које настају одређивањем пензија радницима органа унутрашњих послова, који то право остваре на основу чланова 110. и 111. овог закона, као и за одређивање пензија од пензијског основа, утврђеног према просечном месечном личном доходу оствареном у последњих 12 месеци пре пензионисања за раднике на одређеним дужностима у органима унутрашњих послова (члан 112. овог закона).

Обавезе из става 1. овог члана, обрачунавају се годишње, а уплата се врши у једнаким месечним ратама према планираним обавезама за текућу годину.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 143.

Извршно веће доноси прописе о звањима радника органа унутрашњих послова, о униформи и ознакама милиције и наоружању овлашћених службених лица.

Звања радника органа унутрашњих послова утврђују се зависно од врсте и сложености послова које радник обавља на радном месту, степена стручне спреме, радног искуства и резултата рада радника.

Актом о унутрашњој организацији и систематизацији радних места органа унутрашњих послова утврђује се која звања могу стицати радници на појединим радним местима.

Члан 144.

Овлашћује се Републички секретаријат да донесе следеће прописе:

1. о вршењу послова јавне безбедности;
2. о употреби ватреног оружја и средстава принуде;
3. о вођењу статистике и евиденције и начину извештавања о извршавању републичких закона и других републичких прописа из области унутрашњих послова;
4. о средствима и начину коришћења и одржавања комуникационих веза између Републичког секретаријата и општинских органа односно заједничких секретаријата;
5. о минимуму техничке опреме органа унутрашњих послова;
6. о начину коришћења и контроли располагања средствима опреме и средствима за посебне намене у органима унутрашњих послова које обезбеђује Република;
7. о стручној спремности и другим условима које морају да испуњавају радници који врше одређене послове у органима унутрашњих послова;
8. о обрасцу, поступку за издавање, року важења и начину вођења евиденције легитимација и ознака овлашћених службених лица;
9. програм и план наставе за обуку милиције;
10. о радним и оперативним евиденцијама које се воде у јединицама милиције;
11. о међусобним односима и понашању радника органа унутрашњих послова;
12. о начину и поступку додељивања и уписивања јединственог матичног броја грађана у јавне исправе које издаје орган управе надлежан за унутрашње послове.

Члан 145.

Подзаконски акти које је донео Републички секретаријат на основу овлашћења из Закона о унутрашњим пословима („Службени гласник СРС“, бр. 24/70 и 53/72), примењиваће се до доношења прописа на основу овлашћења датих у овом закону, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 146.

Одредбе чланова 44. и 45. овог закона, примењиваће се јединствено на целој територији Републике у смислу члана 300. став 1. тачка 3. Устава Социјалистичке Републике Србије.

Одредбе члана 35. ставови 2, 3. и 4. члана 38. ст. 2. и чланова 80, 81. и 82. овог закона примењиваће се јединствено на целој територији Републике у смислу члана 301. Устава Социјалистичке Републике Србије.

Члан 147.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о унутрашњим пословима („Службени гласник СРС“, број 53/72) и одредбе члана 102. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник СРС“, број 51/72), које се односе на раднике органа унутрашњих послова.

Члан 148.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

450

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,

Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОСЕБНОМ ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ОРГАНИЗАЦИЈА УДРУЖЕНОГ РАДА ЗА ИНТЕРВЕНЦИЈЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ПРИВРЕДИ У ПЕРИОДУ ОД 1977. ДО 1980. ГОДИНЕ

Проглашава се Закон о посебном порезу на доходак организација удруженог рада за интервенције Социјалистичке Републике Србије у привреди у периоду од 1977. до 1980. године, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Већа удруженог рада од 29. октобра 1977. године.

ПР број 354

У Београду, 7. октобра 1977. године

Председник Скупштине СР Србије, Живан Васиљевић, с. р.
Председник Председништва, Драгослав Марковић, с. р.

ЗАКОН

О ПОСЕБНОМ ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ОРГАНИЗАЦИЈА УДРУЖЕНОГ РАДА ЗА ИНТЕРВЕНЦИЈУ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ПРИВРЕДИ У ПЕРИОДУ ОД 1977. ДО 1980. ГОДИНЕ

Члан 1.

Ради обезбеђивања средстава за учешће Социјалистичке Републике Србије (у даљем тексту: Република)

публике) у непосредном подстицању развоја одређених привредних делатности од општег значаја за Републику, у укупном износу од 2.280 милиона динара, уводи се за период од 1. јула 1977. до 31. децембра 1980. године посебан порез на доходак организација удруженог рада.

Члан 2.

Обвезник посебног пореза на доходак је основна организација удруженог рада која врши привредну делатност.

Под основним организацијама удруженог рада које врше привредну делатност у смислу овог закона, подразумевају се организације које су према Одлуци о јединственој класификацији делатности („Службени лист СФРЈ“, бр. 34/76) разврстане у области 01 до 10 и из области 11 до 14 у следеће гране и групације: банкарство (11010) осим Народне банке (110101), осигурање имовине и лица (11020), услуге у области промета (1103), осим основних организација удруженог рада које врше услуге у области промета пољопривредно-прехранбеним производима а закључиле су друштвени договор о снабдевању пољопривредно-прехранбеним производима, пројектовање и сродне техничке услуге (1104), геолошка истраживања (1105), економске организационе и технолошке услуге (11062), пословне услуге (11090) осим адвокатских и других услуга (110904), издавачка и новинско-издавачка делатност (12031), кинематографија (12036) и посебна привредна удружења (14032).

Члан 3.

Основица посебног пореза на доходак је иста као и основица која служи за обрачунавање пореза на доходак организација удруженог рада.

Члан 4.

Стопа посебног пореза на доходак износи 0,77%.

Члан 5.

У погледу изузимања дела дохотка из основице, ослобођења, олакшице, начина обрачуна и уплате, аконтације, повраћаја и застарелости, примењују се одговарајуће одредбе Закона о порезу на доходак организација удруженог рада („Службени гласник СРС“, бр. 4/73, 41/74, 53/74, 47/75, 54/75, 15/76, 17/76, 55/76 и 29/77) и Закона о републичким порезима и утврђивању прихода за финансирање задатака и услова које врши Социјалистичка Република Србија („Службени гласник СРС“, бр. 8/73, 29/73, 42/73, 47/73, 4/74, 9/74, 31/74, 41/74, 53/74, 5/75, 25/75, 40/75, 48/75, 54/75, 17/76, 30/76, 42/76, 56/76, 13/77, 26/77 и 30/77).

Пореска обавеза по овом закону за 1977. годину износи 50% годишње обавезе обрачунате по стопи из члана 4. овог закона.

Члан 6.

Ако се закључно са 31. децембром 1980. године, остваре средства од посебног пореза на доходак у износу већем од 2.280 милиона динара сразмерни износ више уплаћених средстава урачунава се обвезницима у обавезу пореза на доходак за 1981. годину.

Члан 7.

Средства из овог закона користе се за намене из члана 1. и то:

1. измирење преузетих обавеза Републике у изградњи одређених објеката железничког саобраћаја	500 мил. динара
2. проширење аеродрома „Београд“	200 мил. динара
3. пошумљавање голети и унапређење шумарства	380 мил. динара
4. бенефициране камате у пољопривреди	400 мил. динара

5. бенефициране камате у туризму и стимулације за изградњу одмаралишних капацитета	300 мил. динара
6. бенефициране камате у ваздушном саобраћају	200 мил. динара
7. бенефициране камате у речном саобраћају	200 мил. динара
8. бенефициране камате за руднике угља са јамском експлоатацијом	100 мил. динара

Средства за намене из става 1. овог члана Република даје без обавезе враћања.

Члан 8.

Средства из намене из члана 7. користе се из тачке 1. Железничко-транспортно предузеће — Београд, а из тачке 2. Предузеће за аеродромске услуге аеродрома — Београд.

Носиоце коришћења, начин употребе ближе намене и услове коришћења средстава из члана 7. тачке 3. до 8. утврђује се посебним законом, у складу са одговарајућим програмима коришћења средстава за ове намене.

Члан 9.

Годишњи распоред средстава на носиоце коришћења средстава за намене из члана 7. овог закона, утврђују се републичким буџетом.

Средства из става 1. овог члана преносе се у току године на рачун одговарајућег носиоца коришћења средстава по динамици коју ће у зависности од динамике реализације средстава одредити Извршно веће Скупштине Социјалистичке Републике Србије.

Носилац коришћења средстава из става 1. овог члана, средства са посебног рачуна бесповратно усмерава крајњим корисницима.

Члан 10.

Крајњи корисници средстава из члана 8. овог закона дужни су да полугодишње извештавају Републички секретаријат за финансије о реализацији средстава и њиховом коришћењу за предвиђене намене.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

451

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,
Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Проглашава се Закон о допуни Закона о јавном тужилаштву, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Друштвено-политичког већа од 29. септембра 1977. године.

ПР број 353

У Београду, 7. октобра 1977. године

Председник Скупштине СР Србије, Живан Васиљевић, с. р.	Председник Председништва, Драгослав Марковић, с. р.
--	---

ЗАКОН**О ДОПУНИ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ**

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник СРС“, број 6/77), у члану 9. додаје се нови став 2, који гласи:

„Републички јавни тужилац може преузети кривично гоњење односно поједину радњу у поступку у смислу става 1. овог члана, само ако надлежно јавно тужилаштво у аутономној покрајини не поступи по претходном упозорењу да поступак преузме односно радњу предузме, с тим што је дужан да о томе обавести скупштину аутономне покрајине и Скупштину Социјалистичке Републике Србије.“

Члан 2.

У члану 23. додаје се нови став 2, који гласи:

„Општинско јавно тужилаштво поступа пред општинским судом, окружно јавно тужилаштво пред окружним судом односно окружним привредним судом а Републичко јавно тужилаштво пред Врховним судом Србије и Вишим привредним судом Србије, а у оквиру надлежности ових судова утврђене законом.“

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

452

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,

Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКИМ ПОРЕЗИМА И УТВРЂИВАЊУ ПРИХОДА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ЗАДАТАКА И ПОСЛОВА КОЈЕ ВРШИ СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА**

Проглашава се Закон о допуни Закона о републичким порезима и утврђивању прихода за финансирање задатака и послова које врши Социјалистичка Република Србија, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Већа удруженог рада од 29. септембра 1977. године, на седници Већа општина од 29. септембра 1977. године и на седници Друштвено-политичког већа од 29. септембра 1977. године.

ПР број 351

У Београду, 7. октобра 1977. године

Председник Скупштине СР Србије,
Живан Васиљевић, с. р. Драгослав Марковић, с. р.

ЗАКОН**О ДОПУНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКИМ ПОРЕЗИМА И УТВРЂИВАЊУ ПРИХОДА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ЗАДАТАКА И ПОСЛОВА КОЈЕ ВРШИ СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА**

Члан 1.

У Закону о републичким порезима и утврђивању прихода за финансирање задатака и послова које врши Социјалистичка Република Србија („Службени гласник СРС“, бр. 8/73, 29/73, 42/73, 47/73, 4/74, 9/74, 31/74, 41/74, 53/74, 5/75, 25/75, 40/75, 48/75, 54/75, 17/76, 30/76, 42/76, 56/76, 13/77, 26/77 и 30/77), у члану 4а. став 1. после речи: „трговина на велико“, ставља се зарез и додају речи: „осим организација удруженог рада из делатности трговине на велико индустријским отпацима“.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

453

На основу члана 370. став 2. Устава Социјалистичке Републике Србије и члана 57. Пословника о организацији и раду Председништва Социјалистичке Републике Србије („Службени гласник Социјалистичке Републике Србије“ број 34/75),

Председништво Социјалистичке Републике Србије, на седници од 21. септембра 1977. године, донело је

ОДЛУКУ**О РАЗРЕШЕЊУ И ИЗБОРУ ЧЛАНА КОМИСИЈЕ ЗА ОДЛИКОВАЊА ПРЕДСЕДНИШТВА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

I

Разрешава се дужности члана Комисије за одликовања Председништва Социјалистичке Републике Србије Бјеловић Ђорђе, члан Председништва Републичке конференције Савеза социјалистичке омладине Србије.

II

Бира се за члана Комисије за одликовања Председништва Социјалистичке Републике Србије Гобелић Војислав, члан Председништва Републичке конференције Савеза социјалистичке омладине Србије.

III

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

ПР број 348

У Београду, 21. септембра 1977. године

Председник Председништва,
Драгослав Марковић, с. р.

454

На основу члана 332. Устава Социјалистичке Републике Србије и члана 59. Закона о редовним судовима („Службени гласник СРС“, бр. 52/74, 16/75 и 16/76),

Скупштина Социјалистичке Републике Србије на седници Већа удруженог рада од 29. септембра 1977. године, на седници Већа општина од 29. септембра 1977. године и на седници Друштвено-политичког већа од 29. септембра 1977. године, донела је

О Д Л У К У

О РАЗРЕШЕЊУ СУДИЈЕ ВИШЕГ ПРИВРЕДНОГ СУДА СРБИЈЕ

I

Разрешава се Димитрије Кривокапић дужности судије Вишег привредног суда Србије, због одласка на другу дужност.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

РС број 74

У Београду, 29. септембра 1977. године

Скупштина Социјалистичке Републике Србије

Председник Већа удруженог рада, Бранислав Пенезић, с.р.	Потпредседник Скупштине, Ристо Јовановић, с.р.
---	--

Председник
Већа општина,
др Миленко Мојисловић, с.р.

Председник
Друштвено-политичког
већа,
Славољуб Рашковић, с.р.

455

На основу члана 33. Закона о управи („Службени гласник СРС“, број 52/74), Извршно веће Скупштине СР Србије доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА РЕПУБЛИЧКОГ СЕКРЕТАРА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ

I

Разрешава се Мирослав Марковић, дужности помоћника републичког секретара за информације, због одласка на другу дужност.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

02 број 119-4142/77-213

У Београду, 14. септембра 1977. године

Извршно веће Скупштине СР Србије

Потпредседник,
Славко Зечевић, с.р.

456

На основу члана 33. Закона о управи („Службени гласник СРС“, број 52/74), Извршно веће Скупштине СР Србије доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА ЗА ДРУШТВЕНО ПЛАНИРАЊЕ

I

Поставља се за помоћника директора Републичког завода за друштвено планирање Ђорђе Васић, досадашњи начелник одељења у Савезној дирекцији за резерве прехранбених производа.

II

Ово решење објавити у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

02 број 119-2489/213

У Београду, 14. септембра 1977. године

Извршно веће Скупштине СР Србије

Потпредседник,
Славко Зечевић, с.р.

457

На основу члана 32. Закона о условима и поступку за прекид трудноће („Службени гласник СРС“, бр. 26/77), Републички секретаријат за здравље и социјалну политику, доноси

П Р А В И Л Н И К

О РАДУ КОМИСИЈА ЗА ПРЕКИД ТРУДНОЋЕ, НАЧИНУ ВОЂЕЊА ЗАПИСНИКА И КЊИГЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником утврђује се: начин рада првостепене односно другостепене комисије за прекид трудноће (у даљем тексту: комисија), поступак по захтеву за прекид трудноће и начин вођења записника и књиге евиденције.

II. РАД КОМИСИЈА

Члан 2.

Комисија ради у седницама, које сазива и њима руководи председник комисије.

Седнице комисије одржавају се по потреби.

Члан 3.

Комисија одлучује када је у пуном саставу и то већином гласова.

Административне послове комисије врши здравствена организација удруженог рада при којој комисија ради.

Здравствена организација удруженог рада при којој образована комисија ради одредиће лице које ће обављати послове из става 2. овог члана.

Члан 4.

Захтев за прекид трудноће подноси се првостепеној комисији при здравственој организацији удруженог рада у којој се врши прекид трудноће. Приликом пријема захтева утврђује се да ли су приложени потребни документи прописани Законом о условима и поступку за прекид трудноће (даље: Закон).

Члан 5.

Уз захтев се прилажу документи којима се потврђују наводи из захтева а у складу са чланом 20. Закона.

Када се утврди да нису поднети сви потребни документи, упозориће се подносилац захтева да их може поднети на самој седници комисије.

Члан 6.

По пријему захтева подносиоцу захтева се даје обавештење о времену и месту одржавања седнице комисије на којој ће захтев бити разматран и о праву да седници комисије приликом разматрања захтева могу присуствовати лица наведена у члану 21. Закона.

Члан 7.

Када се на основу приложене документације не може одлучити о оправданости захтева, комисија ће сама извршити или затражити да се изврше допунски прегледи и испитивања или да се прибаве допунски налази и мишљења.

Допунски преглед и испитивање обавезно се врши када један од лекара — чланова комисије, изрази мишљење да би прекид трудноће могао довести до тежег оштећења здравља трудне жене.

Члан 8.

О раду комисије води се записник којег потписују председник и чланови комисије.

Записник о раду првостепене комисије води се у два примерка, од којих се један уручује подносиоцу, а други чува у архиви здравствене организације удруженог рада при којој је образована комисија.

Записник о раду другостепене комисије води се у три примерка од којих се један уручује подносиоцу, други чува у архиви здравствене организације удруженог рада при којој је образована комисија а трећи доставља првостепеној комисији ради упознавања.

Члан 9.

Решење комисије саопштава се одмах подносиоцу захтева.

Жалба на решење првостепене комисије, изјављена у смислу члана 25. става 2. Закона, уноси се у записник.

Пред другостепеном комисијом подносилац захтева може поднети и нове доказе.

Члан 10.

Ако комисија одобри извршење прекида трудноће подносилац захтева биће упознат када се може извршити прекид трудноће.

Када се ради о малолетном лицу или лицу под старатељством комисија ће их упознати да се за извршење прекида трудноће мора поднети писмена сагласност у смислу члана 4. Закона.

Члан 11.

Здравствена организација удруженог рада која је извршила прекид трудноће доставља комисији, која је донела решење о одобравању прекида трудноће, извештај о извршењу прекида трудноће на прописаном обрасцу.

Члан 12.

Здравствена организација удруженог рада при којој је образована комисија, води посебну књигу евиденције поднетих захтева за прекид трудноће.

Члан 13.

Предмети у раду и посебна књига евиденције не могу бити доступни трећим лицима.

Члан 14.

Обрасци записника са решењем, извештаја о извршењу прекида трудноће и посебне књиге евиденције дати су у прилогу и чине саставни део овог правилника.

Члан 15.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

Број 50-105/77-05

У Београду, 15. септембра 1977. године

Републички секретар за
здравље и социјалну
политику,

др Никола Шуменковић, с. р.

АКТИ САМОУПРАВНИХ ИНТЕРЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА

На основу члана 49. Самоуправног споразума о основама организовања и међусобним односима у Републичкој самоуправној интересној заједници пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд („Службени гласник СР Србије“, број 48/76) и члана 96. и 400. до 408. Закона о удруженом раду („Службени лист СФРЈ“, број 53/76), након што су предлог Споразума размотриле и прихватиле радне заједнице стручних служби основних заједница пензијског и инвалидског осигурања и радна заједница Стручне службе Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника Београд,

Републичка самоуправна интересна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за град Београд, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Зајечар, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за Јужноморавски регион, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Краљево, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Ниш, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за Подрињско-колубарски регион, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за Подунавски регион, Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Титово Ужице и Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Шумадије и Поморавља у даљем тексту: учесници Споразума) закључују следећи:

САМОУПРАВНИ СПОРАЗУМ

О ДЕЛОКРУГУ, ОВЛАШЋЕЊИМА, ОРГАНИЗАЦИЈИ, РАДУ, МЕЃУСОБНИМ ОДНОСИМА И НАЧИНУ ФИНАНСИРАЊА СТРУЧНИХ СЛУЖБИ ОСНОВНИХ ЗАЈЕДНИЦА ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА РАДНИКА И СТРУЧНЕ СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ САМОУПРАВНЕ ИНТЕРЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА РАДНИКА БЕОГРАД

І. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим споразумом уређују се питања у вези са делокругом, овлашћењима, организацијом, радом, међусобним односима и начином финансирања стручних служби основних заједница пензијског и инвалидског осигурања радника (у даљем тексту: Служба Основне заједнице) и Стручне службе Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд (у даљем тексту: Служба Републичке заједнице) у вршењу послова за потребе Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд (у даљем тексту: Републичка заједница), односно за потребе основних заједница пензијског и инвалидског осигурања радника (у даљем тексту: Основна заједница).

Члан 2.

Учесници Споразума сагласни су да се питања која чине предмет овог споразума уреде тако да се истовремено остваре следећи циљеви:

— да се самоуправним организовањем Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице

од стране Основне заједнице, односно Републичке заједнице, створе потребни предуслови да рад ових служби допринеси развоју и унапређивању самоуправних односа у Основној заједници и Републичкој заједници, успешном извршавању права, обавеза и одговорности ових заједница, као и успостављању таквих односа између Основне заједнице и Службе Основне заједнице, односно између Републичке заједнице и Службе Републичке заједнице, који одговарају уставним поставкама о односима између самоуправних интересних заједница и њихових стручних служби;

— да се обезбеди квалитетно, законито, једнообразно, ефикасно и економично вршење стручних, управних, финансијских, административних и техничких послова за потребе Основне заједнице, односно за потребе Републичке заједнице;

— да се самоуправно организовање Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице од стране самоуправних органа Основне и Републичке заједнице и радних заједница њихових служби остварује на основу јединственог приступа, односно јединствених начела, мерила и норматива, а уз остављање простора за узимање у обзир посебних услова и потреба;

— да самоуправни органи Основне заједнице и Републичке заједнице раде на унапређивању самоуправних односа између радника у њиховим радним заједницама, на развоју друштвено-економских односа на основама непосредне и слободне размене рада и на обезбеђивању материјалне и социјалне сигурности тих радника у удруженом раду;

— да се у условима самоуправног и самосталног организовања и односа заснованих на начелима сарадње и споразумевања, оствари функционално повезивање Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице и једнообразан начин рада ових служби, нарочито у оним питањима која изискују јединствену примену прописа и самоуправних општих акта о пензијском и инвалидском осигурању или јединствене методе и технологију рада;

— да се створе услови за модернизацију пословања пензијског и инвалидског осигурања, нарочито на основу што шире примене савремених електронских и других уређаја, средстава и метода, као и услови за стварање јединственог информационог система пензијског и инвалидског осигурања;

— да се обезбеди што већа доступност Службе Основне заједнице осигураницима и живеоцима пензија, односно основним организацијама удруженог рада и радним заједницама, и такво деловање Службе Основне заједнице које омогућује благовремено, што брже, лакше и потпуније остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања;

— да се средства за рад Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице обезбеђују према основима, мерилима и нормативима заједнички утврђеним овим Споразумом, а зависно од врсте, обима и квалитета рада и резултата постигнутих у вршењу задатака предвиђених плановима и програмима рада.

Члан 3.

Одредбе овог споразума служе као основа за самостално уређивање питања која су предмет овог Споразума од стране самоуправних органа Основне заједнице, односно Републичке заједнице, и радних заједница Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице.

II. ДЕЛОКРУГ СЛУЖБЕ ОСНОВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 4.

Учесници Споразума сагласни су да се, нарочито ради обезбеђивања одговорности за одговарајуће вршење свих послова за потребе Основне заједнице и Републичке заједнице, као и ради стварања основа за организовање и финансирање Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице, утврди Листа послова Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице.

Члан 5.

Листу послова Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице утврђују радне заједнице служби основних заједница и Службе Републичке заједнице самоуправним споразумом.

Члан 6.

Листа послова Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице утврђује се у складу са Самоуправним споразумом о основама организовања и међусобним односима у Републичкој заједници, Статутом Републичке заједнице, Самоуправним споразумом о оснивању Основне заједнице и Статутом Основне заједнице.

Листа послова Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице обухвата по областима све стручне, управне, финансијске, административне и техничке послове за потребе Основне заједнице и Републичке заједнице и означаје које од тих послова обавља Служба Основне заједнице, а које Служба Републичке заједнице.

Члан 7.

Учесници Споразума обавезују се да обезбеде да се послови Службе Основне заједнице, односно Службе Републичке заједнице, у потпуности, благовремено и квалитетно обављају.

III. ОВЛАШЋЕЊА СЛУЖБЕ ОСНОВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 8.

Учесници Споразума сагласни су да Служба Основне заједнице и Служба Републичке заједнице делују искључиво на основу и у оквиру овлашћења садржаних у Самоуправном споразуму о основама организовања и међусобним односима у Републичкој заједници, Статута Републичке заједнице, Самоуправном споразуму о оснивању Основне заједнице и Статута Основне заједнице.

Члан 9.

Учесници Споразума сагласни су да Служба Републичке заједнице има, у међусобним односима са Службом Основне заједнице, поред овлашћења која произилазе из вршења ревизије првостепених решења и вођења другостепеног поступка, и овлашћења утврђена овим Споразумом (гл. V и VI овог Споразума).

IV. ОРГАНИЗАЦИЈА СЛУЖБЕ ОСНОВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 10.

Учесници Споразума сагласни су у ставу да циљеви утврђени овим Споразумом могу најпотпуније и најцелисходније да се остваре ако свака Основна заједница, као и Републичка заједница, има своју стручну службу, чију организацију, у складу са начелима, основима, мерилима и нормативима утврђеним овим Споразумом, у основи одређује Скупштина Основне заједнице, односно

Скупштина Републичке заједнице, а ближе разрађује радна заједница Службе Основне заједнице, односно радна заједница Службе Републичке заједнице.

Основно опредељење из претходног става не искључује могућност да се изузетно вршење одређених послова, који нису непосредно везани за основне делатности и задатке Основне, односно Републичке заједнице, као што су одређени административни, технички и помоћни послови, организује заједно са самоуправним интересним заједницама здравственог осигурања или другим самоуправним интересним заједницама.

Члан 11.

Учесници Споразума сагласни су да се основне организационе јединице у седишту Службе основне заједнице образују за следеће групе послова, и то: а) за послове остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања и матичну евиденцију, в) за финансијске послове, б) за самоуправне, правне, кадровске, административне и техничке послове.

Учесници Споразума сагласни су да се основне организационе јединице Службе основне заједнице образују као одељења.

Члан 12.

Учесници Споразума сагласни су да се основне организационе јединице Службе Републичке заједнице образују у складу са организацијом Службе Основне заједнице, а имајући у виду и одређене специфичне послове Службе Републичке заједнице, као што су испитивање и процена радне способности, електронска обрада података, микрофилмовање документације и други послови.

Члан 13.

Ради стварања услова за што брже, лакше и непосредније остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања и за што већу доступност службе осигурањима и уживаоцима пензија, као и основним организацијама удруженог рада и радним заједницама, учесници Споразума сагласни су, и то:

а) да се у Служби Основне заједнице могу ван седишта Основне заједнице образовати филијале као организационе јединице Службе Основне заједнице за послове у вези са решавањем о правима из пензијског и инвалидског осигурања и исплатом пензија и новчаних накнада, водећи рачуна да се не прелази достигнути степен децентрализације у вршењу тих послова и уз обавезу да се у стручно-методолошком погледу обезбеди једнообразно и јединствено вршење тих послова у оквиру Службе Основне заједнице;

б) да Основна заједница треба да обезбеди да се на територији сваке општине на којој нема организационе јединице Службе Основне заједнице за послове у вези са изградом нацрта решења о правима из пензијског и инвалидског осигурања, непосредно обављају послови у вези са комплетирањем предмета и пружањем стручне и друге помоћи осигурањима и уживаоцима пензија пријемом и контролом пријава за матичну евиденцију о осигурањима и други слични послови који изискују непосредну везу са осигурањима, уживаоцима пензија, обезвницима доприноса и другим учесницима у поступку остваривања права и спровођења пензијског и инвалидског осигурања.

Непосредно обављање наведених послова, може се обезбедити образовањем испоставе као организационе јединице Службе Основне заједнице или на други начин.

Члан 14.

Учесници Споразума сагласни су да треба да се створе у основи једнаки услови у погледу броја радника, као и у погледу школске, односно стручне спреме, за вршење послова из делокруга Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице, како би се утврђивање организације, укупног броја радника и средстава за рад вршило у складу са стварним обимом послова и потребама.

Члан 15.

У складу са одређењем из члана 14. овог Споразума, учесници Споразума утврђују следеће оријентационе нормативе за број извршилаца послова у Служби Основне заједнице са минималним условима у погледу школске, односно стручне спреме, за вршење послова у Служби Основне заједнице:

а) послови остваривања права и матичне евиденције;

— послови вођења поступка и израде нацрта решења о правима из пензијског и инвалидског осигурања, не рачунајући решења о пензијском стажу — 1 извршилац са најмање вишом школском спремом управног — правног смера на 8.000 осигураника и уживалаца пензија;

— послови контроле нацрта првостепених решења о правима из пензијског и инвалидског осигурања — 1 извршилац са високом школском спремом управно-правног смера на 4 радника на изради нацрта решења;

— послови спровођења професионалне рехабилитације и запошљавања инвалида рада и инвалидне деце (учешће у поступку који претходи утврђивању инвалидности и преостале радне способности, извршавање решења о праву на професионалну рехабилитацију и запошлење и други слични послови) — 1 извршилац са најмање вишом школском спремом за социјални рад или вишом школском спремом управно-правног смера на 30.000 осигураника и уживалаца пензија;

— послови матичне евиденције о осигураницима (пријем пријава, контрола података унетих у пријаве и др.) — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом, односно за послове контроле података са најмање вишом школском спремом управно-правног или економског смера, на 6.000 осигураника, не рачунајући осигуранике у општинама у којима се послови матичне евиденције обављају заједно са пословима комплетирања предмета и другим пословима;

— послови евидентирања послова на којима се стаж осигураника рачуна са увећаним трајањем — 1 извршилац са најмање вишом школском спремом управно-правног или економског смера на 1.000 осигураника у организацијама удруженог рада у којима постоје послови на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем;

— послови комплетирања предмета, матичне евиденције и други послови који се обављају у општинама ван седишта Основне заједнице, односно ван седишта организационих јединица за послове у вези са решавањем о правима — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом у општинама са мање од 2.000 осигураника и уживалаца пензија, односно 2 извршиоца са најмање средњом школском спремом у општинама са више од 2.000 а мање од 5.000 осигураника и уживалаца пензија, а по 1 извршилац са најмање средњом школском спремом на сваких даљих 5.000 осигураника и уживалаца пензија у општинама са више од 5.000 осигураника и уживалаца пензија;

б) финансијски послови

— послови ликвидације пензија и других давања из пензијског и инвалидског осигурања —

1 извршилац са најмање средњом школском спремом на 1.500 уживалаца пензија;

— послови контроле ликвидације пензија и других давања из пензијског и инвалидског осигурања — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом економског или управно-правног смера на 10.000 уживалаца пензија;

— послови гашења упутница за пензије — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом на 10.000 уживалаца пензија;

— послови контроле обрачуна и уплате доприноса обвезника друштвеног сектора — 1 извршилац са најмање вишом школском спремом на 70.000 осигураника;

— послови разреза и наплате доприноса и аналитике обвезника приватног сектора — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом на 500 обвезника приватног сектора;

— послови књиговодства — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом економског смера на 25.000 осигураника и уживалаца пензија;

— планско-аналитички послови — 1 извршилац са високом школском спремом економског смера на 200.000 осигураника и уживалаца пензија, односно 1 извршилац са високом школском спремом економског смера у Основној заједници са мање од 200.000 осигураника и уживалаца пензија;

— статистички послови — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом на 200.000 осигураника и уживалаца пензија, односно 1 извршилац са најмање средњом школском спремом у Основној заједници са мање од 200.000 осигураника и уживалаца пензија;

в) самоуправни, правни, кадровски, административни и технички послови

— самоуправни и нормативни послови — 1 извршилац са високом школском спремом правног смера на 200.000 осигураника и уживалаца пензија, односно 1 извршилац са високом школском спремом правног смера у Основној заједници са мање од 200.000 осигураника и уживалаца пензија;

— имовинско-правни послови — 1 извршилац са високом школском спремом правног смера и положеним правосудним испитом на 70.000 осигураника и уживалаца пензија;

— административни послови — 1 извршилац са најмање средњом школском спремом на 15.000 осигураника и уживалаца пензија;

— дактилографски послови — 1 извршилац са најмање положеним дактилографским испитом на 15.000 осигураника и уживалаца пензије.

Члан 16.

Учесници Споразума сагласни су да се у Служби Основне заједнице број извршилаца послова за које су предвиђени оријентациони нормативи, као и број извршилаца послова за које нису предвиђени оријентациони нормативи, послови у вези са стамбеном изградњом и опоравком и рекреацијом уживалаца пензија, послови матичне евиденције о уживаоцима пензија, послови лекара, психолога и инжењера заштите на раду у вези са професионалном рехабилитацијом и запошљавањем инвалида рада и инвалидне деце, кадровски послови и послови самоуправе радне заједнице Службе, послови информисања и други послови, утврђују према стварном обиму послова, да се неискоришћени нормативи за одређену врсту послова могу користити за друге врсте послова, као и да се укупан број радника у Служби Основне заједнице не може одредити тако да на једног извршиоца послова долази мање од 1 то:

— 850 осигураника и уживалаца пензија у Основној заједници са мање од 150.000 осигураника и уживалаца пензија;

— 1.000 осигураника и уживалаца пензија у Основној заједници са више од 150.000 а мање од 200.000 осигураника и уживалаца пензија;

— 1.300 осигураника и уживалаца пензија у Основној заједници са више од 200.000 осигураника и уживалаца пензија.

Члан 17.

У складу са одређењем из члана 14. овог Споразума, учесници Споразума утврђују следеће оријентационе нормативе за број извршилаца послова у Служби Републичке заједнице са минималним условима у погледу школске, односно стручне спреме, за вршење послова у Служби Републичке заједнице;

— послови вођења поступка и израде нацрта решења о правима из пензијског и инвалидског осигурања по основу међународних споразума — 1 извршилац са најмање високом школском спремом правног смера на 120.000 осигураника и уживалаца пензија;

— послови вођења поступка и израде нацрта решења по жалбама и у вршењу ревизије — 1 извршилац са најмање високом школском спремом правног смера на 60.000 осигураника и уживалаца пензија;

— послови матичне евиденције о осигураницима и уживаоцима пензија — 1 извршилац са најмање високом школском спремом управно-правног смера на 150.000 осигураника и уживалаца пензија, односно 1 извршилац са најмање средњом школском спремом на 70.000 осигураника и уживалаца пензија;

— имовинско-правни послови — 1 извршилац са најмање високом школском спремом правног смера и положеним правосудним испитом на 250.000 осигураника и уживалаца пензија;

— послови финансијске ревизије — 1 извршилац са најмање вишом школском спремом економског смера на 240.000 осигураника и уживалаца пензија.

Учесници Споразума сагласни су да се у Служби Републичке заједнице број извршилаца послова за које су предвиђени оријентациони нормативи, као и број извршилаца послова за које нису предвиђени оријентациони нормативи (послови контроле нацрта решења, послови медицинског вештачења о инвалидности и преосталој радној способности, самоуправни и нормативни послови, аналитичко-плански послови, послови електронске обраде података, послови микрофилмовања документације и други послови), утврђује према стварном обиму послова.

Члан 18.

Учесници Споразума обавезују се да ће да обезбеде усклађивање и прилагођавање организације Службе Основне заједнице, односно Службе Републичке заједнице, споразумно утврђеним програмима модернизације пословања, односно програмима стварања јединственог информационог система.

Члан 19.

Учесници Споразума обавезују се да ће, приликом утврђивања организације и броја извршилаца послова, са припремљеним предлозима упознати Комисију за праћење спровођења овог Споразума.

V. РАД СЛУЖБЕ ОСНОВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 20.

Учесници Споразума обавезују се да ће да обезбеде да Служба Основне заједнице и Служба

Републичке заједнице раде на начин одређен законом, прописима донетим на основу закона, самоуправним споразумима и друштвеним договорима, самоуправним општим актима Републичке и Основне заједнице и овим Споразумом.

Члан 21.

Учесници Споразума сагласни су да се у Служби Основне заједнице и Служби Републичке заједнице обезбеде јединствен и једнообразан начин рада на истоврсним пословима.

У складу са ставом 1. овог члана, учесници Споразума сагласни су да Служба Републичке заједнице, по прибављању мишљења Службе Основне заједнице, може да уреди начин рада на пословима пензијског и инвалидског осигурања.

Члан 22.

Учесници Споразума обавезују се да ће да обезбеде да се у Служби Основне заједнице и Служби Републичке заједнице спроводе споразумно утврђени програми модернизације пословања, односно програми стварања јединственог информационог система.

VI. МЕЂУСОБНИ ОДНОСИ СЛУЖБЕ ОСНОВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 23.

Учесници Споразума сагласни су да међусобни односи Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице треба да се заснивају на међусобној сарадњи и пружању стручне и друге помоћи, као и на правима и дужностима утврђеним самоуправним општим актима Републичке заједнице и Основне заједнице и овим Споразумом.

Члан 24.

Учесници Споразума сагласни су да, ради обезбеђења јединственог и једнообразног начина рада у спровођењу пензијског и инвалидског осигурања, Служба Републичке заједнице има право и дужност да:

1. пружа стручну помоћ Служби Основне заједнице непосредном инструктажом, одржавањем саветовања, семинара и других стурчних састанака, давањем објашњења, указивањем на могућности рационализације и унапређивања рада, као и на други погодан начин;

2. организује рад на стручном уздизању и оспособљавању радника у Служби Основне заједнице и Служби Републичке заједнице;

3. врши контролу рада Службе Основне заједнице на исплати пензија и других давања из пензијског и инвалидског осигурања, као и на другим финансијским пословима који се односе на средства Републичке заједнице;

4. прати рад Службе Основне заједнице на извршавању послова у вези са остваривањем права, матичном евиденцијом и другим облицима спровођења пензијског и инвалидског осигурања, да тражи податке и извештаје о том раду и да предлаже и предузима одговарајуће мере;

5. издаје упутства за јединствену примену прописа и самоуправних општих аката о пензијском и инвалидском осигурању.

Члан 25.

Учесници Споразума сагласни су да се, ради усклађивања и унапређивања рада у стручно-методолошком погледу, могу да образују етална или повремена радна тела састављена од руководећих и других радника Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице.

VII. НАЧИН ФИНАНСИРАЊА СЛУЖБЕ ОСНОВНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ И СЛУЖБЕ РЕПУБЛИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Члан 26.

Учесници Споразума сагласни су да се средства за рад Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице обезбеђују из прихода Републичке заједнице и да се утврђују и то за рад Службе Основне заједнице финансијским планом Основне заједнице, а за рад Службе Републичке заједнице финансијским планом Републичке заједнице.

Члан 27.

Учесници Споразума сагласни су:

1. да средства за рад Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице треба да обухватају, с једне стране, средства за личне дохотке и заједничку потрошњу радника, а с друге стране, средства за материјалне трошкове и опрему;

2. да средства за личне дохотке радника радне заједнице Службе Основне заједнице, односно радне заједнице Службе Републичке заједнице, треба да се утврђују на основу врсте, обима и квалитета послова, броја и квалификационе структуре радника, одређених у складу са оријентационим нормативима утврђеним овим Споразумом, остварених резултата у раду, а у складу са основама и мерилима за стицање и расподелу дохотка и личних доходака утврђених у одговарајућим друштвеним договорима и самоуправним споразумима;

3. да средства за материјалне трошкове и опрему треба да се утврђују у складу са стварним потребама и са кретањем цена на тржишту рада и услуга као и са кретањем цена средстава опреме.

Члан 28.

Учесници Споразума сагласни су да радници Службе Основне заједнице стичу доходак непосредно слободном разменом рада са Основном заједницом, а радници Службе Републичке заједнице непосредно слободном разменом рада са Републичком заједницом.

Учесници Споразума сагласни су да радници Службе Основне заједнице, односно Службе Републичке заједнице стичу у оквиру дохотка средстава за личну и заједничку потрошњу у складу са начелом расподеле према раду и са друштвено утврђеним основима и мерилима која важе за организације удруженог рада.

Члан 29.

Учесници Споразума обавезују се да обезбеде да се средства за материјалне трошкове и опрему утврђују и користе у складу са потребама и рационално и у оквиру утврђеним финансијским планом Основне заједнице, односно Републичке заједнице, као и у складу са усаглашеним ставовима узетим од стране основних заједница и Републичке заједнице у току припреме и доношења финансијског плана Основне заједнице, односно финансијског плана Републичке заједнице.

Члан 30.

Учесници Споразума сагласни су да се средства за рад Службе Основне заједнице издвајају из прихода Републичке заједнице и преносе Основној заједници, и то за личну и заједничку потрошњу радника Службе Основне заједнице у висини утврђеној самоуправним споразумом Основне заједнице и радне заједнице Службе Основне заједнице, а за материјалне трошкове и опрему у висини стварних трошкова.

Учесници Споразума сагласни су да се издвајање и преносење средстава из става 1. овог члана врши по поступку и у роковима одређеним за издвајање средстава за функције Основне заједнице.

Члан 31.

Учесници Споразума сагласни су да се средства за инвестиције (адаптације, доградњу, изградњу или куповину пословних просторија), као и средства за станове за приоритетне кадрове, за потребе Службе Основне заједнице и Службе Републичке заједнице обезбеђују на основу програма који се утврђује самоуправним споразумом Републичке и Основне заједнице.

VIII. СПРОВОЂЕЊЕ СПОРАЗУМА

Члан 32.

Учесници Споразума образују Комисију за праћење спровођења овог Споразума.

Сваки учесник Споразума именује по једног члана и по једног заменика члана Комисије из става 1. овог члана.

Члан 33.

Комисија за праћење спровођења овог споразума:

1. прати спровођење овог Споразума и указује на појаве непоштовања одредаба овог Споразума од стране учесника Споразума;

2. даје иницијативе за измене и допуне овог споразума;

3. врши друге послове везане за праћење спровођења овог споразума.

Члан 34.

Комисија за праћење спровођења овог споразума има право да од сваког учесника Споразума тражи податке од значаја за спровођење овог споразума, као и да непосредно прибавља такве податке.

Члан 35.

Комисија за праћење спровођења овог споразума ради на седницама.

Стручне и административне послове за потребе Комисије за праћење спровођења овог споразума врши Служба Републичке заједнице.

Члан 36.

Комисија за праћење спровођења овог споразума подноси учесницима Споразума најмање једном годишње извештај о спровођењу овог споразума.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

Учесници Споразума сагласни су да се у Службу Основне заједнице преузму сви радници који су до образовања те службе радили у овлашћеним службама на пословима пензијског и инвалидског осигурања и на заједничким пословима, у складу са споразумом о распореду радника службе самоуправне интересне заједнице здравственог осигурања.

Члан 38.

Учесници Споразума сагласни су да се радници затечени у вршењу одређених послова, који за вршење тих послова не испуњавају услове у погледу школске спреме предвиђене оријентационим нормативима из чл. 15. и 17. овог споразума, могу задржати да врше те послове под условима одређеним самоуправним општим актима радне заједнице Службе Основне заједнице, односно радне заједнице Службе Републичке заједнице.

Члан 39.

Овај споразум ступа на снагу даном закључивања, а примењиваће се од 1. јануара 1977. године.

Члан 40.

Овај споразум објавити у „Службеном гласнику СР Србије“.

УЧЕСНИЦИ СПОРАЗУМА:

Републичка самоуправни интересна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд, др **Вујадин Оташевић, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за град Београд, **Радован Пејовић, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Зајечар, **Филип Петровић, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за Јужноморавски регион, **Радивоје Антић, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Краљево, **Љубинко Милетић, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Ниш, **Љубисављевић Томислав, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за Подрињско-колубарски регион, **Радош Максимовић, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за Подунавски регион, **Бељин Душан, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Титово Ужице, **Туркмановић Мехмед-Алија, с. р.**

Основна заједница пензијског и инвалидског осигурања радника за регион Шумадије и Поморавља, **Радисављевић Јован, с. р.**

На основу члана 69. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник СР Србије“, број 5/72, 54/72, 9/74, 42/75) и члана 37. и 38. Самоуправног споразума о организовању и међусобним односима у самоуправни интересној Републичкој заједници пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд („Службени гласник СР Србије“ број 48/76), Одбор за самоуправни контролу Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд, на седници од 2. јуна 1977. године, донела је

ПОСЛОВНИК

ОДБОРА ЗА САМОУПРАВНУ КОНТРОЛУ РЕПУБЛИЧКЕ САМОУПРАВНЕ ИНТЕРЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА РАДНИКА — БЕОГРАД

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Пословником ближе се уређују унутрашња организација и начин рада Одбора за самоуправни контролу Републичке самоуправне интересне

заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд (у даљем тексту: Одбор) и друга питања од значаја за рад Одбора.

Члан 2.

Одбор ради у седницама. Поједине послове Одбор у складу са Законом и овим Пословником, врши преко својих радних тела.

Члан 3.

Ради остваривања својих функција и задатака Одбор утврђује програм свога рада.

Члан 4.

Рад Одбора је јаван.

II. УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА ОДБОРА

1. Комисије Одбора

Члан 5.

За разматрање и припремање предлога о питањима из надлежности Одбора, извршавање одређених послова и задатака из надлежности Одбора, координације и усклађивање рада и праћење извршавања његових аката, Одбор може да образује радне комисије.

Комисије раде у седницама.

Члан 6.

Комисије се образују за разматрање одређених питања из надлежности Одбора, као и за праћење појединих појава.

Члан 7.

О разматрању појединих материјала комисије подносе Одбору извештај са мишљењем и предлозима.

2. Председник, потпредседник и чланови Одбора

Члан 8.

Председник Одбора представља Одбор, стара се о спровођењу закључака Одбора и о усклађивању активности и другим видовима сарадње са одговарајућим органима и организацијама.

У остваривању своје функције, председник Одбора:

- покреће иницијативу за разматрање појединих питања из надлежности Одбора,
- стара се о благовременом извршењу програма и плановима рада Одбора,
- сазива седнице Одбора и председава тим седницама,
- предлаже дневни ред седница,
- потписује акте Одбора,
- стара се о спровођењу начела јавности, одговорности и законитости у раду Одбора.

Члан 9.

Потпредседник Одбора замењује председника Одбора у случају његове одсутности или спречености.

Члан 10.

Чланови Одбора имају право и дужност да присуствују седницама Одбора, да расправљају и изјашњавају се о предложеном дневном реду седнице, да предажу претресање појединих питања из надлежности Одбора и да учествују у претресању о питањима о којима се расправља на седници Одбора.

Чланови Одбора имају право и дужност да присуствују седницама Скупштине Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд и њених радних тела.

III. ПРОГРАМИРАЊЕ И ПЛАНИРАЊЕ РАДА ОДБОРА

Члан 11.

Програмом свог рад Одбор утврђује питања и задатке чије је разматрање од значаја за остваривање функције Одбора.

Члан 12.

Програм рада Одбора садржи нарочито преглед питања која ће Одбор пратити и разматрати.

Члан 13.

Програм рада Одбора може се мењати и допуњавати.

Члан 14.

На основу програма рада, Одбор доноси тромесечни план рада.

IV. СЕДНИЦЕ ОДБОРА

1. Сазивање седница

Члан 15.

Седнице Одбора сазива председник Одбора по својој иницијативи, на предлог најмање пет чланова Одбора или на предлог секретара Републичке заједнице.

Председник Одбора сазива седнице писменим путем. Уз позив за седницу доставља се предлог дневног реда са одговарајућим материјалима.

Ако члан Одбора није у могућности да присуствује седници Одбора о томе обавештава председника Одбора.

Члан 16.

Председник Одбора утврђује предлог дневног реда седнице Одбора.

2. Одржавање, ток седнице и одлучивање на седници

Члан 17.

Кад председник Одбора отвори седницу приступа се усвајању записника са претходне седнице.

Члан Одбора има право да стави примедбе на записник.

Приликом усвајања записника Одбор одлучује о примедбама које су стављене на записник.

После усвајања записника са претходне седнице Одбора, Одбор утврђује дневни ред седнице Одбора.

Члан 18.

Разматрање на седници Одбора врши се по тачкама утврђеног дневног реда.

О свакој тачки дневног реда отвара се претрес.

Члан 19.

По завршеном претресу Одбор одлучује о утврђивању текста материјала.

Члан 20.

Одбор доноси закључке о свим питањима о којима расправља на седници.

У случају потребе, Одбор може, ради формулисања закључака образовати групу од чланова Одбора.

Члан 21.

Одбор може пуноважно да одлучује ако је присутна већина чланова Одбора а одлучује већином гласова присутних чланова.

Члан 22.

Административне и техничке послове Одбора врши по смерницама Одбора Служба Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд.

Члан 23.

На питања која нису регулисана овим Пословником сходно ће се примењивати одредбе Пословника Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд.

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Овај Пословник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

02/5 број 3959/1

У Београду, 21. септембра 1977. године

Одбор самоуправне контроле Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд

Председник,

Бранко Ристић, с. р.

СУДСКИ ОГЛАСИ

ОПШТИНСКИ СУД У БОРУ

Општински суд у Бору као надлежан парнични суд у правној ствари тужиоца Самоуправне интересне заједнице становања Општине Бор, против тужене Гордане Поповић-Бељан, из Бора, сада непознатог боравишта, ради отказа уговора о коришћењу стана, поставио је туженој привременог заступника Петра Ј. Петровића, адвоката из Бора, пошто је туженој непознато боравиште а нема пуномоћника.

Постављени привременог заступник заступаће тужену све док се она лично или њен пуномоћник не појаве пред судом, односно док Орган старатељства у Бору не обавести суд да је поставио стараоца.

П. број 789/77 — Из Општинског суда у Бору, 9. септембра 1977. године.

125/9

ОПШТИНСКИ СУД У РАШКИ

Код Општинског суда у Рашки покренут је поступак по предлогу Пејић Десимира, радника из Руднице, ради поништаја кредитног писма, издатог од „Југобанке“ Филијала Рашка под бројем 1673-1-27506 на износ од 13.000 динара, а које гласи на име предлагача Пејић Десимира.

Позивају се сва заинтересована лица да у року од 6. месеци ставе приговор против овог предлога или покажу суду описано кредитно писмо.

По истеку рока од 6. месеци ако се нико не пријави суду са дотичним кредитним писмом нити стави приговор против предлога за поништај истог, кредитно писмо бр. 1673-1-27506 на име Пејић Десимира судски ће се поништити.

Р. број 20/77 — Из Општинског суда у Рашки, 23. септембра 1977. године.

214/1

ОПШТИНСКИ СУД У ЂУПРИЈИ

Општински суд у Ђуприји поставио је, на основу члана 84. став 2. тачка 5. ЗПП, туженом Милутину Бошковићу привременог заступника Радосава Поповића, из Ђуприје, који ће туженог заступати све док се овај не појави пред судом или док орган старатељства не обавести суд да је поставио стараоца.

Пл. број 443/77-4 — Из Општинског суда у Ђуприји. 241/5

ОКРУЖНИ ПРИВРЕДНИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 151/77 уписао је у регистар оснивање пословне јединице организације удруженог рада ИКГ „Стандард“ Зајечар — ООУР „Промет“, са ограниченом солидарном одговорношћу, Зајечар, Ул. Брковића Црног

број 12, и то: **Продавница број 12 у Сарајеву**, Улица социјалистичке рену-блике број 16.

Делатност је: продаја артикала кож-не галантерије, лаке и тешке конфек-ције акти-ташни, дамских ташни, де-чијих ташни, производа од крзна, као и ХТЗ опреме уз допунски асортиман робе набављене од других произвођача из грана 124 и 126.

Овлашћени потписник је Голић Радо-сав, пословођа продавнице, у граница-ма овлашћења.
Фи. број 151/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/18

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 150/77, уписао је у регистар оснивање пословне јединице организације удруженог рада „Стан-дара“ Зајечар — ООУР „Промет“, са ограниченом солидарном одговорношћу у Зајечару, и то: **Продавница број 9 у Задру**, Ул. Блаже Ваљина број 1а.

Делатност је: продаја артикала кож-не галантерије, лаке и тешке конфек-ције, акти-ташни, дамских ташни, бач-ких ташни, производа од крзна као и ХТЗ опреме уз допунски асортиман робе из грана 124 и 126, набављене од других произвођача.

Овлашћени потписник је Ђучић На-да, пословођа продавнице у граница-ма овлашћења радног места.

Фи. број 150/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/19

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 217/77, уписао је у регистар престанак пословне јединице организације удруженог рада ЗТИ „Тимо-чанка“ Зајечар — ООУР „Малопрод-аја“, са супсидијарном одговорношћу у Зајечару, и то: **Продавница „Тимо-чанка“, Нови Београд**, Ул. Палмира Тољатија број 5.

Фи. број 217/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/20

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 216/77, уписао је у регистар престанак пословне јединице организације удруженог рада Зајечар-ске текстилне индустрије „Тимочанка“ Зајечар — ООУР „Малопродaja“ са суп-сидијарном одговорношћу. Зајечар, и то: **Продавница „Тимочанка“ у Струми-ци**, Ул. Благоја Мучете број 11.

Фи. број 216/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/21

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 233/77, уписао је у регистар оснивање пословне јединице организације удруженог рада Фабрика обуће „Леда“, са потпуном одговорношћу, у Књажевцу, Ул. Лоле Рибара бб, и то: **Продавница „Леда шипеле“ у Кладову**, Ул. маршала Тита број 12.

Делатност је продаја свих врста обу-ће, кожне галантерије и прибора.

Овлашћени потписник је Нешић Ми-лутин, пословођа у границама овлаш-ћења.

Фи. број 233/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/22

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 236/77, уписао је у регистар оснивање пословне јединице организације удруженог рада ЗТИ „Тимо-чанка“, са солидарном одговорношћу, Зајечар, ООУР „Малопродaja“, са супсидијарном одговорношћу, у Заје-чару, Ул. хајдук Вељкова бб, и то: **Про-давница „Тимочанка“ у Куршумлији**, Ул. косовска број 19.

Делатност је продаја трикотажних о-девених предмета од памука, синтети-ке, вуне, вештачке свиле и допунски асортиман других произвођача као и постољено рубље сопствене производње.

Овлашћени потписник Васиљевић Братимир, пословођа продавнице, овлашћен је да потписује продавницу у границама пословања.

Фи. број 236/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/23

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 228/77, уписао је у регистар оснивање пословне јединице организације удруженог рада „Пољотех-на“ Неготин — ООУР „Житомлин“, са неограниченом солидарном одговорношћу, у Неготину, Ул. маршала Тита број 1, и то: **Мењачница у Буковчу**.

Делатност је: промет заменом и нов-чаном накнадом брашна, мекиња, свих врста житарица и остале зрнасте робе (пасуљ, раж, јечам, кукуруз и др.), као и ускладиштење истих, замена млинских производа и житарица, от-куп житарица за новац и бонове и продаја млинских производа на вели-ко.

Овлашћени потписник, Ђорђевић Ди-митрије, потписује у границама посло-вања.

Фи. број 228/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/24

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 227/77, уписао је у регистар оснивања пословне јединице организације удруженог рада „Пољотехна“ Неготин — ООУР „Житомлин“, са неограниченом солидарном одговор-ношћу у Неготину, и то: **Мењачница у Сиколоу**.

Делатност је промет заменом и нов-чаном накнадом брашна, мекиња, свих врста житарица и остале зрнасте робе (пасуљ, раж, јечам, кукуруз и др.), као и ускладиштење истих, замена млин-ских производа и житарица, откуп жи-тарица за новац и бонове и продаја млинских производа на велико.

Овлашћени потписник, Петковић Ста-ноје, пословођа, потписује у границама пословања.

Фи. број 227/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/25

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 226177, уписао је у регистар оснивање пословне јединице организације удруженог рада „Пољотехна“ Неготин — ООУР „Житомлин“, са ограниченом солидарном одговор-ношћу, Неготин, Трг маршала Тита број 1, и то: **Мењачница у Неготину**. Делатност је промет заменом и нов-чаном накнадом брашна, мекиња, свих врста житарица и остале зрнасте робе (пасуљ, раж, јечам, кукуруз и др.), као и ускладиштење истих, замена млинских производа и житарица, от-куп житарица за новац и бонове и продаја млинских производа на вели-ко.

Станојевић Георгије, пословођа, ов-лашћени потписник у границама пос-ловања.

Фи. број 226/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/26

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 215/77 уписао је у регистар процену лица овлашћених за потписивање пословне јединице организације удруженог рада ЗТИ „Тимо-чанка“ Зајечар — ООУР „Малопрод-аја“, са супсидијарном одговорношћу, у Зајечару, **Продавнице број 2 у Зајечару**, Зелена пиџа бб.

Овлашћени потписник, Николић Ди-митрије, пословођа продавнице, ов-лашћен је да потписује продавницу у границама пословања.

Фи. број 215/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/27

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 279/77, уписао је у регистар промену лица овлашћених за потписивање пословне јединице орга-низације удруженог рада ЗТИ „Тимо-чанка“ Зајечар — ООУР „Малопродaja“, са супсидијарном одговорношћу, За-јечар, „Тимочанка“ број 1 у Баковици, Ул. маршала Тита број 423.

Мулајупи Скендер, пословођа про-давнице, овлашћен је да потписује продавницу у границама пословања.

Фи. број 279/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/28

Окружни привредни суд у Зајечару, решењем Фи. број 337/77, уписао је у регистар престанак пословне јединице организације удруженог рада ЗТИ „Тимочанка“ Зајечар ООУР „малопрод-аја“, са супсидијарном одговорношћу у Зајечару, **Продавнице ЗТИ „Тимо-чанка“ бр. 3 у Неготину**, Ул. Аце Пат-лициновића број 28.

Фи. број 337/77 — Из Окружног при-вредног суда у Зајечару. 02/29

ИЗГУБЉЕНЕ ИСПРАВЕ

НИЖЕ НАВЕДЕНА ЛИЦА ОБЈАВЉУЈУ ДА СУ ИЗГУБИЛА СЛЕДЕЋЕ ЈАВНЕ ИСПРАВЕ, ПЕЧАТЕ, ШТАМБИЉЕ И ЖИГОВЕ:

— ЗДРАВСТВЕНЕ КЊИЖИЦЕ —

Лина Хајдари, Београд, 19536	Аврамовић Јован, Београд, 020386	9. Татомировић Радосав, Бадовинци, бр. 221319.
Димитријевић Спасенија, Београд, 19383	Стојановић Анђелка, Београд, 020368	10. Стефановић Милорад, Црна Бара, бр. 217204.
Дивљанин Загорка, Београд, 19603	Милановић Марија, Београд, 020279	11. Стефановић Владимирка, Црна Ба-ра, бр. 228259.
Баснир Хусеин, Београд, 19879	Шујић Живорад, Београд, 020282	12. Раковић Никола, Шабац, бр. 228259.
Жикић Драгана, Београд, 19646		13. Руднички Гордана, Шабац.
Бећир Сафет, Радица и Данијел, Бео-град, 019662	1. Јовановић Јован, Вел. Извор, број 7673.	14. Кокановић Драган, Клење, број 227597.
Јефтовић Милка, Београд, 019813	2. Јеремић Лепосава, Звездан, бр. 30320.	15. Пантелић Микајло, Црна Бара, бр. 7497.
Крстић Вукоје, Београд, 020073	3. Гајић Добрила, Чаџак.	16. Кочонла Стефан, Селенча.
Миленковић Мирјана, Београд, 020090	4. Трифунковић Јасна, Прељина.	17. Бућан Недељко, Сомбор.
Миленковић Катина, Београд, 020089	5. Игњатовић Десанка, Велика Дре-нова.	18. Николић Јеврем, Копривница, бр. 163.
Николић Данка, Београд, 020104	6. Анђелковић Зоран, Медвеђа.	
Стојковић Саво, Београд, 020138	7. Арсенијевић Слободан, Ваљево.	
	8. Станојловић Ивко, Јевремовац, Ша-бац.	

19. Новаковић Јован, Гамзиград, бр. 31950.
20. Богдановић Ратољуб, Латковић, Љиг, бр. 19231.
21. Петрић Желимир, Чачак.
22. Ковачевић Милосав, Чачак.
23. Ондић Вера, Чачак.
24. Рафаиловић Зоран, Чачак.
25. Спасић Божидар, Чачак.
26. Јевтић Драган, Трбушани.
27. Прекић Владимир, Трстеник.
28. Јовановић Петар, Вратарница, бр. 15565.
29. Крстић Новица, Вражогрнци, бр. 11698.
30. Станковић Верослава, Ласово, бр. 25994.
31. Антић Рајко, Николинац, бр. 15927.
32. Богдановић Јеленка, Соко Бања.
33. Милетић Зорица, Богатић, бр. 229326.
34. Гајић Даница, Поперски Причиновић.
35. Врећа Ромео, Шабац.
36. Ђурић Верица, Шабац.
37. Петковски Војислав, Шабац.
38. Богдановић Миладин, Богатић, бр. 221001.
39. Радуловић Љиљана, Милићевици.
40. Луковић Михајло, Чачак.
41. Ђурић Драгица, Чачак.
42. Милановић Стојан, Чачак.
43. Вебић Миломир, Љубић.
44. Салинић Хатина, Сјеница.
45. Бучан Аида, Сјеница.
46. Ђорђевић Миодраг, Трстеник, бр. 17229/3.
47. Перошевић Радован, Горња Горевница.
48. Пукић Анка, Богатић, бр. 5707.
49. Јовановић Катарина, Глушци, бр. 203913.
50. Ковачић Милан, Младеновац.
51. Окрћановић Бобан, Оснић.
52. Радуловић Драгослав, Бољетин, бр. 190858, 191237 и 181238.
53. Васиљевић Чедомир, Извор.
54. Младеновић Драгица, Извор, број 87221.
55. Младеновић Светозар, Књажевац, бр. 87517.
56. Младеновић Горан, Књажевац, бр. 8161.
57. Симић Стојан, Милушинац, бр. 11678.
58. Живковић Мирјана, Бољевац.
59. Живковић Љубомир, Бољевац, бр. 105658.
60. Живковић Горан, Бољевци, број 105665.
61. Живковић Митрица, Бољевци, бр. 105674.
62. Рајић Борислав, Криви Вир, бр. 111223.
63. Пурдић Витомир, Грабовица, број 206050.
64. Јордановић Златомир, Бољевци, бр. 104340.
65. Гавриловић Јелена, Текија, број 229664.
66. Гавриловић Страин, Текија, број 229664.
67. Тодоровић Живојинка, Мали Извор, бр. 45947.
68. Марковић Љубица, Глоговица, бр. 172711.
69. Остојић Живко, Цр. Салаш, број 212549.
70. Петровић Јанко, Шабац.
71. Јупеј Љуција, Куштић.
72. Миладиновић Олга, Кнић.
73. Сredoјевић Срђан, Чачак.
74. Радошевић Мара, Инђија, бр. 447.
75. Митровић Петар, Придворице, бр. 65476.
76. Стара Радивоје, Вањина.
77. Јевић Десимир, Београд.
78. Милетић Вукосава, Рујевица, бр. 9997.
79. Петровић Павле, Тополница, бр. 255631, 255679 и 255632.
80. Рашић Томка, Парушница.
81. Алексић Милевка, Милушинац, бр. 6803.
82. Маринковић Драган, Дуго Поље, бр. 24463.
83. Рајићеловић Стојанка, Дуго Поље, бр. 24095.
84. Маринковић Радомир, Дуго Поље, бр. 23559.
85. Голубовић Радомирка, Дуго Поље.
86. Павловић Катинка, Велесница, бр. 204301.
87. Павловић Бисенија, Велесница, бр. 204301.
88. Павловић Марија, Велесница, бр. 204301.
89. Павловић Петар, Велесница, бр. 204301.
90. Павловић Марија, Велесница, бр. 204301.
91. Марић Илија, Бољетин, бр. 190670.
92. Живојиновић Љубица, Голубиње.
93. Ђорђевић Ангелина, Грабовица, бр. 205291.
94. Бузгановић Милан, Костол, број 219660.
95. Вељевић Спасоје, Велики Извор, бр. 8192.
96. Вељевић Јован, Велики Извор, бр. 8190.
97. Живановић Славољуб, Звездан, бр. 30506.
98. Вељевић Рада, Велики Извор.
99. Зоранић Абија, Угао.
100. Кнежевић Момчило, Глободер, бр. 11701.
101. Ђорђевић Живојин, Гамзиград, бр. 32137.
102. Јовановић Роса, Богаштица, бр. 256211.
103. Перић Живка, Дворска, бр. 252671.
104. Перић Стаменка, Дворска, бр. 252726.
105. Перић Драгутин, Дворска, бр. 249900.
106. Перић Лепосава, Дворска, бр. 257727.
107. Пејовић Бранко, Чачак.
108. Коњикушић Петар, Чачак.
109. Ивановић Радица, Горња Топоница.
110. Миловановић Мирко, Коњевићи.
111. Максимовић Радојко, Крушар.
112. Ђурић Зоран, Бела Река.
113. Ђурић Станко, Бела Река.
114. Ђурић Загорка, Бела Река.
115. Стојановић Славица, Кленак.
116. Николић Анђелка, Шабац.
117. Радуловић Радомир, Шабац.
118. Филиповић Драган, Шабац.
119. Јовановић Томислав, Румска.
120. Јевтић Петар, Рибари.
121. Тушановић Илија, Липолист.
122. Ђорђевић Станко, Горња.
123. Јевтић Новица, Рибари.
124. Јевтић Видосава, Рибари.
125. Живановић Миланка, Криваја.
126. Милићиновић Драгутин, Лајковац, РВИ бр. 46.
127. Крстић Радојка, Клење, бр. 232119.
128. Заврљанац Весна, Миокус.
129. Антић Душан, Луково Бољевац, бр. 111356, 111357 и 112363.
130. Стојановић Добросав, Доњи Милановац, бр. 194589, 194590 и 194591.
131. Стојановић Добросав, Доњи Милановац, бр. 193763 и 193762.
132. Немчевић Драгославка, Коцељево.
133. Младеновић Братислава, Велика Врбица, бр. 215829.
134. Младеновић Драгослав, Велика Врбица, бр. 215830.
135. Драгојевић Петрија, Велика Каменица, бр. 2046642.
136. Драгојевић Петрија, Велика Каменица, бр. 20466420.
137. Драгојевић Петрија, Велика Каменица, бр. 204664200/2250.
138. Драгојевић Петрија, Велика Каменица, бр. 20466420/30.
139. Драгојевић Петрија, Велика Каменица, бр. 204664200/2250.
140. Петровић Јелена, Врбица, бр. 47603.
141. Страиновић Александар, Клокочевац, бр. 196721.
142. Милошевић Нада, Горња Горевница.
143. Востић Ружица, Чачак, издату у Краљеву.
144. Делић Будимир, Бадовинци, број 5732.
145. Букић Верица, Дубље, бр. 198292.
146. Вашић Милица, Осеченица, издате у Ваљеву.
147. Димитрић Никола, Штитар.
148. Глибато Кристина, Шабац.
149. Аврамовић Милена, Шабац.
150. Аврамовић Горан, Шабац.
151. Аврамовић Милутин, Шабац.
152. Аврамовић Владан, Шабац.
153. Павловић Светлана, Шабац.
154. Јовичић Ђорђе, Шабац.
155. Глибато Анте, Шабац.
156. Михајловић Прван, Холово, број 33877.
157. Новачиковић Душан, Текија, број 229/72.
158. Николић Радмило, Ласово, број 26410.
159. Милосављевић Богомирка, Соко Бања.
160. Шаромић Есма, Височка.
161. Шаромић Бадо, Сјеница.
162. Мисовић Милутин, Чачак.
163. Самаржић Зорица, Коњевићи.
164. Мијушковић Олга, Чачак.
165. Вранић Душица, Мојсиње.
166. Ерић Миле, Метковић.
167. Матић Јеленка, Гамзиград, број 31830.
168. Димић Милојко, Леновци, бр. 24265.
169. Керић Радул, Веловање, бр. 103699.
170. Исаиловић Кристина, Вабац.
171. Кривачић Владимир, Чачак, број 17371/1.
172. Пршић Мирко, Клење, бр. 249747.
173. Ердевички Славица, Бадовинци, бр. 190459.
174. Бабић Славица, Метковић, број 196056.
175. Николић Слободан, Алексинац.
176. Ђирковић Часлав, Миљевић, број 674.
177. Милијић Славољуб, Калучина.
178. Милијић Илија, Калучина.
179. Милијић Милан, Калучина.
180. Николић Љубинка, Купузиште, бр. 208037.
181. Даниловић Вера, Тополница, број 199526.
182. Радуцић Софија, Брза Паланка, бр. 202251.
183. Радуцић Милица, Брза Паланка, бр. 201147.
184. Живковић Љубинка, Грабовина, бр. 204962.
185. Марјановић Добриња, Алиновац, бр. 7175.
186. Миловановић Блендај, Соко Вања, бр. 16066.
187. Стевановић Душанка, Дуго Поље, бр. 19033.
188. Жикић Живка, Брусник, бр. 171422.
189. Павковић Александар, Краљево, бр. 61657.
190. Илић Бранислав, Бољевац, број 11342.
191. Миловановић Анка, Бољевац, број 11347.
192. Савић Мара, Дуго Поље.
193. Папић Марјан, Подвршка, бр. 224664.
194. Папић Марјан, Подвршка, бр. 224663.
195. Папић Марјан, Подвршка, бр. 225588.
196. Папић Марјан, Подвршка, бр. 224665.
197. Драгојевић Јасмина, Подвршка, бр. 316/С.
198. Ристић Звонко, Нови Пазар.
199. Ристић Зоран, Нови Пазар.
200. Црноглавац Добривоје, Роѓавчина.
201. Јовановић Владимир, Лозница.
202. Тодоровић Станмир, Лозница, бр. 242892, 242893, 242894, 242896, 242897, 242898, 242899 и 255189.
203. Ломовић Радосава, Чачак, бр. 59793.
204. Вуровић Јусуф, Сјеница.
205. Сухајко Дане, Апатин, бр. 395/С.

— РАДНЕ КЊИЖИЦЕ —

- Којић Бранислав, Железник, издату од општине Чукарица у Београду 20486
- Цветановић Ђорђе, Београд, издату у Београду 20494
- Богдановић Стана, Београд, издату у Београду 23502
- Тасић Александар, Београд, издату у Београду 20507
- Стајић Радмила, Нови Београд, издату у Београду 20513
- Лазовић Милић, Београд, издату у Земуну 20515
- Омерагић Смаил Ивица, Београд, издату у Београду 20516
- Станојевић Миодраг, Београд, издату у Београду 20522
- Глишић Стана, Вели Поток, издату у Београду 20552
- Фурман Јованка, Београд, издату у Београду бр. 1363. 20561
- Ненадић Нада, Београд, издату од општине Чукарица — Београд 20564
- Живковић Живан, Велика Моштаница, издату у Београду 20568
- Бановачки-Мушкић Милена, Београд, издату у Београду 20576
- Милошевић Драгица, Београд, издату у Београду 20588

Попивоца Милан, Нови Београд, издату у Пожаревцу. 20510
 Ристић Драган, Београд, издату у Београду. 20613
 Медид Јелена, Београд, издату од СО „Савски Венац“ у Београду. 20640
 Живковић Гордана, Београд, издату у Нишу. 20647
 Ристић Милан, Београд, издату у Зему. 20625
 Михајловић Тихомир, Београд, издату у Београду. 20622
 Павловић Ранко, Лајковац, издату у Лајковцу. 20619
 Драгојевић Петрија, В. Каменица, рег. бр. 224004, издату у Зајечару. 16137
 Милиновић Савка, Врбас, бр. 16137 серија 96140.
 Смућа Славица, Сурдук, издату у Дрвару. 20459
 Кучевић Јехини, Нови Пазар. 20459
 Станковић Велибор, Топола, рег. бр. 335/V издату у Тополи. 20459
 Першић Ружица, Голубинци, рег. бр. 13337, издату у Старој Пазови. 20459
 Начић Бука, Старо Корито. 20459
 Живковић Обрад, Дедина. 20459
 Егоновић Исмаил, Шабац, издату у Шапцу. 20459
 Брзачковић Живка, Шабац, бр. 17990
 Каменић Савка, Апатин. 20459
 Кнежевић Милош, Пригревица. 20459
 Костић Драган, Стубле, рег. бр. 3273/74, издату у Лебану. 20459
 Кащанин Вера, Казновиће, рег. бр. 13300.
 Младековић Горица, Рашка. 20459
 Гачевић Милош, Селанце, број 1295/76, издату 1976. године. 20459
 Китановски Владан, Велики Црљани, бр. 12207/70, издату у Тополи. 20459
 Пантовић Недељко, Горњи Милановац, издату у Горњем Милановцу. 20459
 Радојевић Миливоје, Чачак, издату у Чачку. 20459
 Живојиновић Велибор, Мала Врбница. 20459
 Симић Цвета, Шабац. 20459
 Вајиновић Миодраг, Бадовинци. 20459
 Ајвазовић Рамиз, Медвеђа. 20459
 Фаркаш Михајло, Сомбор, бр. 123136
 Ђурић Драгослав, Неготин, Шту-бик. 20459
 Брајковић Гордана, Ваљево. 20459
 Вајац Душан, Врбас, бр. 388991.
 Пруловић Вукадин, Мозгово, издату у Алексинцу. 20459
 Михајловић Стојан, Пуковац, рег. бр. 10122.
 Јовановић Милосав, Титово Ужице. 20459
 Шкријељ Назим, Нови Пазар. 20459
 Павићевић Станојка, Горњи Милановац. 20459
 Илић Боровоје, Сење, бр. 124.
 Недељковић Миливоје, Зајечар. 20459
 Стевановић Драган, Повијача. 20459
 Хамзић Бего, Јошанички Кеј, Нови Пазар. 20459
 Ђурић Јања, Сивац. 20459
 Маринковић Петар, Вршац. 20459
 Маринковић Жика, Зајечар. 20459
 Вукадиновић Драгован, Белосавци, бр. 783-80/VI.
 Милић Момир, Топола, издату у Бајиној Башти. 20459
 Вујић Милан, Лазаревац, број 17213/75.
 Њагул Младен, Вршац. 20459
 Николић Радомир, Крупањ. 20459
 Селмановић Расим, Чукоте. 20459
 Поповић Владимир, Пљавор. 20459
 Петковић Драгица, Лапово, број 647701, рег. бр. 3946.
 Воковић Олга, Матарушка Бања. 20459
 Боровинанић Радољуб, Комарево. 20459
 Миловановић Борисав, Прилепоље, рег. бр. 144, издату од СО у Ваљево. 20459
 Букановић Ђорђе, Стубо. 20459
 Митровић Јагода, Београд, издату у Београду. 20368
 Јоновић Драгиша, Београд, издату у Чачку. 20367
 Мијановић Рајко, Београд, издату у Београду. 20370
 Будимир Драгиша, Београд, издату у Београду. 20373
 Васиљевић Мила, Београд, издату у Београду. 20379
 Бојић Никола, Београд, издату у Београду. 20408
 Димитријевић Живојин, Београд, издату у Београду. 20408

Влајинић Анка, Београд, издату у Београду. 20416
 Митровић Катарина, Београд, издату у Београду. 20447
 Бахтијар Раиф, Београд, издату у Београду. 20473
 Глишић Јовиша, Цветовац, издату у Београду. 20458
 Равић Иконија, Београд, издату у Београду. 20459
 Томић Саниша, Београд, издату у Београду. 20463
 Вујичић Даница, Нови Београд, издату на Новом Београду. 20466
 Ристић Миливоје, Велики Мокри Луг, Београд. 20469
 Урошевић Драгољуб, Београд, издату у Београду. 20470
 Стрижанин Драган, Београд, издату у Београду. 20475
 Стојановић Миланка, Београд, издату у Београду. 20479
 Јовановић Јулка, Београд, издату у Новом Београду. 20482

— СВЕДОЧАНСТВА И ДИПЛОМЕ —

Павловић Драгослав, Ресник, I и II разреда Грађевинске школе за КВ раднике, издату у Београду. 20483
 Максимовић Радојица, Београд, диплому о завршном испиту за ВК радника за пословно у Трговини издату у Београду, 1963/64. год. 20484
 Ердџановић-Гавриловић Косана, Београд, I разреда Учитељске школе у Крагујевцу, школске 1955/56. год. 20485
 Којић Бранислав, Железник, дупликат сведочанства о завршеном аутомеханичарском занату и шофера, издату у Београду 1949. год. 20487
 Вемић Мирослава, Лазаревац, IV разреда Средње Медицинске школе за заштиту деце у Београду, школске 1971/72. год. 20487
 Јелић Весна, Земун, I разреда средње текстилне — техничке школе у Београду школске 1976/77. год. 20487
 Михаљевић Срђа, Београд, III и IV разреда и диплому издату од V београдске гимназије, школске 1973/74. год. 20500
 Васић Љилана, Београд, III разреда VIII београдске гимназије, школске 1976/77. 20501
 Ајчевић Драган, Београд, III и IV разреда и диплому издату од X београдске гимназије. 20504
 Пљешинац Весна, Београд, I, II, III и IV разреда и диплому о завршеном испиту издату од XIII београдске гимназије. 20505
 Миладиновић Миланка, Београд, I разреда Средње Медицинске школе у Београду, школске 1952/53. год. 20506
 Миливојевић Љилана, Београд, I разреда VI београдске гимназије. 20511
 Стојановић Светлана, Београд, о завршеној Осмогодишњој школи „Ратко Вукићевић“ у Нишу. 20517
 Стојановић Светлана, Београд, о завршеном течају дактилографског курса у Београду. 20518
 Митровић Радован, Београд, VIII разреда Основне школе „Доситеј Обрадовић“ у Београду школске 1962/63 год. 20519

— ИНДЕКСИ —

Наглић Назлија, Београд, Више Економске школе у Београду. 20223
 Вујић Снежана, Београд, Економског факултета у Београду. 20244
 Ђоловић Велизар, Београд, Пољопривредног факултета у Београду. 20250
 Илић Сања, Београд, Природнонастематичког факултета у Београду. 20291
 Милосављевић Иван, Београд, Више Економске школе у Београду. 20391
 1. Јосиповић Томислав, Лозница, бр. 587 издат од Правног факултета у Новом Саду. 20391
 2. Милић Драгана, Церовац. 20391
 3. Илић Гордана, Читлук, бр. 1236 издат од Медицинског факултета. 20391
 Јанковић Милан, Београд, уверење о положеном правосудном испиту у Београду. 20118

— ОСТАЛЕ ИСПРАВЕ —

Ненадовић Александар, Улица адањска број 43, село Деч, задња пошта Ши-

мановци, срез Сремска Митровица, војну књижицу.

Стојиљковић Слободан, Долово, чекови од кредита бр. 0527379 дин. 10.000, чек бр. 0527380 дин. 5.000 и чек бр. 0527381 на 5.000 динара издати од Београдске банке. 20474

Алексов Тодорка, Београд, сервисну књижицу бр. мотора 0123293 бр. шасија 250204 за „Заставу 101“ издату у Београду. 20331

Петровић Драган, Београд, службену легитимацију бр. 8272 издату од СУП-а у Београду. 20333

Радуловић Миодраг, Београд, претплатну карту за градски саобраћај. 20334

Петковић Никола, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20342

Јовановић Василије, Београд, личну карту бр. 108913 издату од СУП-а у Београду. 20343

Покић Душан, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20348

Пакић Душан, Београд, инвалидску карту за превоз аутобуса „Ласта“. 20349

Зејировски Зибер, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20350

Ђурић Радмила, Београд, уверење о положеној А класи за дактилографску издату у Београду. 20353

Келчец Антон, Београд, службену карту за градски саобраћај. 20354

Гичић Добривоје, Београд, легитимацију носиоца Албанске споменнице издату у Београду. 20356

Терзић Јован, Београд, претплатну карту за градски саобраћај. 20358

Петровски Петруша, Београд, комуналну такси таблицу бр. 3658-105 издату у Београду. 20363

Кочангера Јелена, Београд, инвалидску карту за повлашћену возњу издату у Београду. 20368

Пешехонов Иван, Београд, бесплатну карту за градски саобраћај. 20378

Ђурић Божидар, Београд, претплатну карту за градски саобраћај. 20381

Ђујић Ђура, Београд, комуналну такси таблицу бр. 467 издату у Београду. 20383

Стевановић Михаило, Београд, сервисну књижицу бр. мотора 588241 бр. шасија 569541 за кола „Застава 750“ издату у Београду. 20387

Дробњак Светомир, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20391

Стојановић Светомир, Београд, службену карту за градски саобраћај. 20399

Матић Новак, сервисну књижицу бр. мотора 588549 бр. шасије 560916 за кола „Застава 750“ издату у Београду. 20394

Сорић Славојка, Београд, чланску карту студентске задруге издату у Београду. 20397

Сремчевић Ђорђе, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20402

Симић Радисав, Београд, службену карту за градски саобраћај. 20420

Стаменковић Вера, Београд, печат Самосталне занатске радње за зидача фасалдерског заната: Стаменковић М. Вела — Црна Трава. 20426

Глушница Михајло, Београд, сервисну књижицу бр. мотора 0156705 бр. шасије 269409 за кола „Застава 101“ издату у Београду. 20427

Батушић Иван, Београд, режиску карту бр. Р-156159 и Р-225846 ЖТП-а. 20428

Манић Славољуб, Београд, сервисну књижицу бр. мотора 581994 бр. шасије 553245 за кола „Застава 750“ издату у Београду. 20429

Демири Јето, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20713

Пејановић Мија, Београд, чланску карту бр. 390 издату од удружења добровољаца 1912—1918, издату у Београду. 20315

Банићевић Милован, Београд, књижицу за исплату студентског кредита бр. 20/617/106/134 Београдске банке. 20302

Јермејић Слободан, Београд, пловидбену дозволу за чамац бр. 55-28 издату од Капеганије пристаништа у Београду. 20319

Прокић Милан, Београд, сервисну књижицу бр. мотора 0141671 бр. шасије 253286 за кола „Застава 101“ издату у Београду. 20270

Шушњар Јован, Београд, инвалидску карту за превоз аутобуса „Ласта“. 20273

Бајић Никола, Београд, бесплатну карту за градски саобраћај. 20278
Грунди Миливоје, Београд, оружни лист бр. 3036 издат од СУП-а у Панчеву. 20269
Бошковић Добрило, Београд, претплатну карту за градски саобраћај. 20264
Станисављевић Бранислава, Београд, претплатну карту за градски саобраћај. 20236
Милојевић Михајло, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20245
Красник Живко, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20263
Житник Тополка, Београд, уверење о положеној класи за дактилографа у Београду. 20243
Коневић Димитрије, Београд, бесплатну карту за градски саобраћај. 20299

Станковић Јован, Београд, претплатну карту за градски саобраћај. 20298
Дабин Зоран, Београд, такси рачун бр. 225651 издат од ГСП-а у Београду. 20287
Стевановић Момчило, Београд, службenu карту за градски саобраћај. 20284
Јањатовић Јанко, Београд, инвалидску карту за превоз аутобусом „Ласта“. 20328
Исаиловић Никола, Београд, службenu карту за градски саобраћај. 20288
Марјановић Радоивоје, Београд, сервисну књижицу бр. мотора 0607890 бр. шасије 0319149 за кола „застава“ 132 ГСД. 20231
Сарјановић Драган, Београд, службenu карту за градски саобраћај. 20211
Козић Дане, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 202000
Моровић Косанка, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20238

Савчић Рајко, Београд, такси рачун бр. 229251 до 229390 издат од ГСП-а у Београду. 20237
Ступар Никола, службenu карту за градски саобраћај. 20206
Грчић Олга, Београд, пореску књижицу издату у Београду. 20205
Стојановић Ђорђе, Београд, сплав на води бр. СССУХХХХ издат од Капетаније пристаништа у Београду. 20201
Стебић Мирко, Београд, пловидбену дозволу за чамац БГД-7325 издат од Капетаније пристаништа у Београду. 20199
Радојичић Милорад, Београд, такси рачун бр. 562251 издат од ГСП-а у Београду. 20228
Лилић Борислав, Београд, пловидбену дозволу за чамац издат од Капетаније пристаништа у Београду. 20195
Сремац Бранко, Београд, инвалидску карту за градски саобраћај. 20212

К О Н К У Р С И

САВЕТ ШУМАРСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ расписује конкурс за избор:

— једног асистента за предмет Шумарска фитопатологија.
— једног асистента за предмет Шумарска ентомологија.

Услови:

Кандидати морају испуњавати услове предвиђене Законом о високом школству СР Србије и Статутом Шумарског факултета у Београду.

Пријаве са прилозима доставити Секретаријату Шумарског факултета у Београду, Кнеза Вишеслава 1 у року од 30 дана од дана објављивања конкурса. Неблаговремене и непотпуне пријаве неће се разматрати.

300/594

КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР, ИМЕНОВАЊА И КАДРОВСКА ПИТАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ АРАНЂЕЛОВАЦ, на основу чл. 56. Закона о редовним судовима („Сл. гласник СРС“ бр. 52/74) објављује да ће вршити избор — једног судије Општинског суда у Аранђеловцу

Услови: из члана 52. Закона о редовним судовима.

Стан обезбеђен.

Пријаве са биографијом, доказом о школској спреми и положеним правосудним испитом доставити Комисији за избор, именована и кадровска питања Скупштине општине Аранђеловац, у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.

300/593

МАТИЧНА КОМИСИЈА ЗА ОСНИВАЊЕ ШКОЛЕ ЗА ВИШЕ ОБРАЗОВАЊЕ ЕНЕРГЕТИЧАРА, ПРИ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДНОЈ ШКОЛИ „СТЕВАН ФИЛИПОВИЋ“ У БЕОГРАДУ, Високог Стевана 37, расписује поновни конкурс за пријем наставника за следећа радна места:

1. на неодређено време са пуним радним временом;
— наставник Теоријске електротехнике и електротехнике;

II на неодређено време до половине радног времена:

— наставник Руског језика.

Услови:

Кандидати за ова радна места треба да испуњавају услове предвиђене члановима 46. и 48. Закона о вишем образовању радника („Службени гласник СР Србије“, бр. 19/74).

Пријаву таксирану са 4 динара, са прилозима (преписом дипломе, радном биографијом списком научних и стручних радова и саме радове) доставити Електропривредној школи „Стеван Филиповић“, Београд, Високог Стевана 37, у року од 15 дана од дана објављивања конкурса.

Кандидати који су запослени а конкуришу на радно место под II дужни

су да уз пријаву приложе сагласност своје радне организације за рад у овој Школи.

Избор по конкурсима биће објављен уколико надлежни орган установи испуњеност услова за почетак рада школе, о чему ће кандидати бити благовремено обавештени.

300/595

САВЕТ ПЕДАГОШКЕ АКАДЕМИЈЕ У ВРАЊУ, на основу чл. 83, 89. и 90. Закона о високом школству СРС, члана 17. Закона о педагошким академијама, члана 126. Статута и члана 6. Самоуправног споразума о систематизацији радних места Педагошке академије у Врању расписује конкурс за избор следећег особља:

а) једног професора или предавача више школе за предмет Бугарски језик и књижевност, с непуним радним временом — избор.

б) једног професора или предавача више школе за предмет Основи марксизма и социјалистичко самоуправљање с непуним радним временом — избор.

Услови:

— под а — завршен одговарајући факултет,

— под б — завршен одговарајући факултет.

Кандидати подносе следећа документа: пријаву таксирану по Закону о административним таксама, биографске податке, диплому о школској спреми, извод из књиге рођених, уверење о кретању у служби, списак радова и саме радове као и остала документа предвиђена Законом.

Конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања у „Службеном гласнику СРС“.

Стан није обезбеђен. Лични доходак по Самоуправном споразуму о подели личних доходака радника Академије.

Документа се достављају Секретаријату Педагошке академије у Врању, Улица партизанска бр. 14.

Све пријаве које стигну после одређеног рока у конкурс, као и пријаве кандидата који нису испунили тражене услове предвиђене конкурсном Законом, Статутом и Самоуправним споразумом о систематизацији радних места неће се разматрати, вратиће се подносиоцима.

О резултату избора кандидати ће бити писмено обавештени у року од 10 дана од дана спроведеног избора.

300/596

КОНКУРСНА КОМИСИЈА ПЕДАГОШКЕ АКАДЕМИЈЕ У ШАНПУ на предлог Савета расписује конкурс за избор

— директора Педагошке академије.

Услови:

За директора Педагошке академије може бити именовано лице из реда

наставника (професора и предавача више школе) Педагошке академије у Шанпу.

Између пријављених кандидата на конкурс предност има лице које се у свом раду више истиче образовно-педагошким и организационим способностима, као и друштвено-политичким радом.

Поред наведених услова, кандидати би требало да су морално-политички подобни за вршење дужности директора.

Лични доходак по Самоуправном споразуму Академије.

Стан није обезбеђен.

Пријаву таксирану са 4,00 динара административне таксе, биографију, одлуку о избору за наставника Академије и остала документа која могу допринети при избору кандидата подносе Конкурсној комисији Педагошке академије у Шанпу у року од 15 дана од дана објављивања конкурса у „Службеном гласнику СР Србије“.

Кандидати ће бити писмено обавештени о резултатима избора у року од 10 дана од дана доношења одлуке.

300/592

САВЕТ СТОМАТОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА, БЕОГРАД, Др Суботића бр. 8, расписује конкурс за избор:

— 1 редовног професора на предмету ортопедија вилица.

— 1 ванредног професора на предмету физиологија са биохемијом,

— 1 редовног професора на предмету физиологија са биохемијом (допуноски радни однос),

— 1 ванредног професора на предмету физиологија са биохемијом (допуноски радни однос),

— 1 доцента на предмету патолошка анатомија,

— 1 доцента на предмету дечија и превентивна стоматологија,

— 7 асистената на предмету општа и ратна хирургија,

— 1 асистента на предмету ортопедија вилица,

— 1 редовног професора на предмету основи марксизма,

— 1 ванредног професора на предмету социјалистички самоуправни систем.

Кандидати морају испуњавати услове предвиђене Законом о високом школству и Статутом Стоматолошког факултета.

Пријаве, таксиране са 1,00 дин. административне таксе, са биографијом, овереним преписом дипломе о завршеном Факултету, овереним преписом дипломе о стеченом степену доктора, односно магистра или специјалисте, списком радова и самим радовима, подносе се Секретаријату Стоматолошког факултета, у року од 30 дана од објаве овог конкурса у „Службеном гласнику СРС“.

300/600

ИНСТИТУТ ЗА НУКЛЕАРНЕ НАУКЕ „БОРИС КИДРИЧ“ — ВИНЧА ООУР ЛАБОРАТОРИЈА ЗА ТЕОРИЈСКУ ФИЗИКУ расписује конкурс за избор

— руководиоца ООУР лабораторија за теоријску физику.

Услови:

Поред општих услова предвиђених Законом, кандидат треба да испуњава и следеће услове:

— да је научни радник из области теоријске физике;

— да има смисла за организацију рада и вођење послова;

— да поседује морално-политичке квалитете.

Лични доходак по Самоуправном споразуму о личним доходима ООУР.

Конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања.

Молбе таксирани са два динара таксене марке и доказе о испуњавању услова конкурса доставити Институту за нуклеарне науке „Борис Кидрич“, Винча, пошт. фак 522, 11001 Београд.

300/597

САВЕТ ПЕДАГОШКЕ АКАДЕМИЈЕ „ДУШАН ТРИВУНАЦ“ У АЛЕКСИНЦУ расписује конкурс за избор (реизбор)

— једног наставника у звању професора или предавача за педагогију.

Услови за избор наставника више школе одређени су Законом о високом школству и нормативним актима Академије.

Пријаву таксирану са једним динаром таксене марке, биографију, списак објављених радова и саме радове као и остала документа према Закону о високом школству, Закну о удруженом раду и нормативним актима академије кандидати достављају Секретаријату Педагошке академије „Душан Тривунац“, Алексинац, Лоле Рибара 2.

Конкурс остаје отворен 30 дана од дана објављивања.

После спроведеног конкурса кандидати ће бити писмено обавештени о резултату избора у року од 10 дана од дана доношења одлуке.

300/599

САВЕТ ФАКУЛТЕТА ОРГАНИЗАЦИОНИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ расписује конкурс за избор сарадника и то:

— једног сарадника на неодређено време са пуним радним временом за предмет Самоуправни односи у удруженом раду, у звању асистента,

— једног сарадника на неодређено време са пуним радним временом за предмет Математика у звању асистента.

Услови: према Закону о високом школству и Статуту Факултета.

Пријаве на конкурс примају се у року од 30 дана од дана објављивања конкурса у „Службеном гласнику СР Србије“.

Уз пријаву кандидати су дужни да поднесу диплому о завршеном факултету списак радова и саме радове.

Пријаве се подnose Факултету организационих наука, Београд, Раковица, Улица ослобођења бр. 1

Непотпуне и неблаговремене пријаве се неће узимати у разматрање.

300/589

КОНКУРСНА КОМИСИЈА УДРУЖЕЊА МУЗИЧКИХ УМЕТНИКА СРБИЈЕ расписује оглас за попуну радног места

— техничког — пословног секретара.

Услови: Општи услови предвиђени су Законом о међусобним односима радника у удруженом раду; виша стручна спрема; познавање једног светског језика; морално-политичка подобност.

Молбу, таксирану са 2 динара административне таксе и доказни материјал, доставити у року од 8 дана, од дана оглашавања на адресу: Удружење музичких уметника Србије, Теразије 26, Београд.

300/591

САВЕТ ВИШЕ ТЕХНИЧКЕ МАШИНСКЕ ШКОЛЕ У ТРСТЕНИКУ расписује конкурс за избор радника у настави за удружени рад на неодређено време са пуним радним временом:

— једног наставника у звању професора или предавача више школе за предмет Математика (реизборност).

Услови: Кандидат треба да је завршио природно-математички факултет група Математика.

Поред наведених услова кандидати треба да испуњавају и услове по Закону о удруженом раду, Закону о високом школству, Закону о вишем образовању радника и самоуправним општим актима Школе; да имају идејно-политичку и моралну подобност за вршење наставно-образовне делатности у високошколским установама; да има пет година стажа у струци.

Уз пријаву за конкурс кандидати обавезно подnose писмене доказе да испуњавају прописане услове, као и оверен препис дипломе, биографију, податке о досадашњем раду, списак научних и стручних радова као и саме радове

Пријаве за конкурс са 3,00 динара административне таксе и осталим прилозима подnose се Школи у року од 15 дана од дана објављивања конкурса у „Службеном гласнику СР Србије“.

Непотпуне и неблаговремено поднете пријаве неће се узимати у разматрање.

300/598

КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ У БЕЛОЈ ПАЛАНЦИ, на основу члана 56.

става 3. Закона о редовним судовима објављује да ће Скупштина општине Бела Паланка вршити избор

— две судије Општинског суда у Белој Паланци (није реизборност).

Позивају се радне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице, друштвено политичке организације и стручна служба удружења правника, као и заинтересовани кандидати да поднесу предлог односно пријаву и податке о кандидатима за избор на судијско место.

Услови: Поред општих услова за заснивање радног односа, кандидати морају да испуњавају услове из члана 52. Закона о редовним судовима.

Пријаву таксирану са један динар административне таксе доставити комисији за избор и именовања Скупштине општине Бела Паланка у року од 15 дана по објављивању огласа.

300/590

САДРЖАЈ

Страна	Страна
448. Закон о радним односима — — — — —	2041
449. Закон о унутрашњим пословима — — — — —	2058
450. Закон о посебном порезу на доходак организација удруженог рада за интервенцију Социјалистичке Републике Србије у привреди у периоду од 1977. до 1980. године — — — — —	2071
451. Закон о допуни Закона о јавном тужилаштву — — — — —	2072
452. Закон о допуни Закона о републичким порезима и утврђивању прихода за финансирање задатака и послова које врши Социјалистичка Република Србија — — — — —	2073
453. Одлука о разрешењу и избору члана Комисије за одликовања Председништва Социјалистичке Републике Србије — — — — —	2073
454. Одлука о разрешењу судије Вишег привредног суда Србије — — — — —	2074
455. Решење о разрешењу помоћника републичког секретара за информације — — — — —	2074
456. Решење о постављењу помоћника директора Републичког завода за друштвено планирање — — — — —	2074
457. Правилник о раду комисија за прекид трудноће, начину вођења записника и књиге евиденције — — — — —	2074
Акти самоуправних интересних заједница	
Самоуправни споразум о делокругу, овлашћењима, организацији, раду, међусобним односима и начину финансирања стручних служби основних заједница пензијског и инвалидског осигурања радника и Стручне службе Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског осигурања радника Београда — — — — —	2077
Пословник одбора за самоуправну контролу Републичке самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања радника — Београд — — — — —	2082

Не подлеже плаћању пореза на промет према мишљењу Републичког секретаријата за културу број 413-845/77-02а од 22. јула 1977. године

Издавач: Републички завод за јавну управу Београд, Немањина бр 14-26, телефон Службе претплате 643-964, телефон Службе огласа 658-755/722, пошт фак 45-25 Жиро рачун 60802-636-1599 Одговорни уредник Игор Китаровић
Штампа: НИП „Политика“ Београд, Македонска број 23.